

คู่มือเตรียมสอบ

ความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาต

ต่อ|แทน-นายหน้าประกันวินาศภัย

เฉลยข้อสอบ ฯลฯ

ด้วยความปรารถนาดี
www.mittare.info

เฉลยข้อสอบ

1) วิชาหลักการประกันวินาศภัย

1. ง	2. ง	3. ง	4. ง	5. ค
6. ง	7. ข	8. ก	9. ก	10. ข
11. ง	12. ข	13. ก	14. ค	15. ค
16. ง	17. ง	18. ง	19. ค	20. ง
21. ค	22. ง	23. ง	24. ง	25. ก
26. ค	27. ข	28. ก	29. ค	30. ง
31. ง	32. ง	33. ก	34. ก	35. ค
36. ค	37. ข	38. ข	39. ข	40. ง
41. ข	42. ก	43. ข	44. ข	45. ง
46. ข	47. ง	48. ค	49. ง	50. ข
51. ค	52. ง	53. ข	54. ง	55. ง
56. ก	57. ค	58. ง	59. ข	60. ค
61. ง	62. ก	63. ข	64. ก	65. ง
66. ง	67. ง	68. ง	69. ก	70. ค
71. ค	72. ค	73. ง	74. ก	75. ก
76. ข	77. ข	78. ค	79. ง	80. ค
81. ค	82. ค	83. ค	84. ง	85. ง
86. ง	87. ข	88. ค	89. ค	90. ก
91. ข	92. ข	93. ค	94. ง	95. ง
96. ค	97. ก	98. ก	99. ก	100. ข
101. ก	102. ข	103. ง	104. ข	105. ง
106. ก	107. ค	108. ง	109. ข	110. ง
111. ง	112. ก	113. ค	114. ค	115. ค
116. ก	117. ง	118. ง	119. ข	120. ข
121. ค	122. ก	123. ข	124. ข	125. ก
126. ง	127. ค	128. ง	129. ง	130. ค
131. ง	132. ข	133. ง	134. ง	135. ข
136. ง	137. ค	138. ก	139. ข	140. ข
141. ข	142. ก	143. ก	144. ง	145. ข
146. ข	147. ค	148. ง	149. ง	150. ก

151. ง	152. ง	153. ข	154. ก	155. ค
156. ก	157. ข	158. ค	159. ค	160. ง
161. ก	162. ข	163. ง	164. ข	165. ง
166. ข	167. ค	168. ข	169. ก	170. ค

2) วิชาการประกันอัคคีภัยและการประกันภัยความเสียหายภัยทรัพย์สิน

2.1 วิชาการประกันอัคคีภัย

1. ข	2. ง	3. ข	4. ง	5. ข
6. ง	7. ง	8. ก	9. ค	10. ค
11. ข	12. ง	13. ค	14. ก	15. ข
16. ข	17. ก	18. ค	19. ข	20. ก
21. ข	22. ก	23. ง	24. ง	25. ก
26. ก	27. ง	28. ก	29. ข	30. ก
31. ค	32. ง	33. ข	34. ก	35. ข
36. ง	37. ง	38. ก	39. ง	40. ก
41. ก	42. ค	43. ข	44. ค	45. ง
46. ค	47. ข	48. ข	49. ค	50. ง
51. ก	52. ง	53. ง	54. ก	55. ง
56. ค	57. ก	58. ข	59. ก	60. ข
61. ค	62. ก	63. ก	64. ก	65. ก
66. ง	67. ข	68. ง	69. ง	70. ค
71. ก	72. ข	73. ข	74. ค	75. ก
76. ก	77. ค	78. ง	79. ข	80. ง
81. ข	82. ค	83. ก	84. ข	85. ค
86. ก	87. ค	88. ง	89. ค	90. ง
91. ค	92. ง	93. ข	94. ง	95. ก
96. ง	97. ค	98. ข	99. ก	100. ง
101. ง	102. ค	103. ข	104. ค	105. ง
106. ง	107. ง	108. ง	109. ค	110. ข
111. ค	112. ข	113. ก	114. ค	115. ง
116. ง	117. ง	118. ข	119. ข	120. ค
121. ก	122. ข	123. ง	124. ค	125. ก

126. ข	127. ง	128. ค	129. ข	130. ข
131. ง	132. ง	133. ค	134. ง	135. ข
136. ง	137. ง	138. ง	139. ก	140. ง
141. ง	142. ค	143. ง		

2.2 วิชาการประกันอัคคีภัยสำหรับที่อยู่อาศัย

144. ง	145. ค	146. ข	147. ค	148. ง
149. ง	150. ค	151. ง	152. ข	153. ง
154. ง	155. ค	156. ง	157. ข	158. ค
159. ข	160. ง	161. ค	162. ง	163. ค
164. ง	165. ค	166. ค	167. ค	

2.3 วิชาการประกันภัยความเสียหายภัยทรัพย์สิน

168. ก	169. ค	170. ข	171. ง	172. ข
173. ง	174. ง	175. ง	176. ข	177. ง
178. ค	179. ค	180. ค	181. ง	182. ค
183. ก	184. ข	185. ง	186. ค	187. ก
188. ง	189. ข	190. ง	191. ข	192. ข
193. ก	194. ค	195. ค	196. ข	197. ข
198. ง	199. ก	200. ค	201. ก	202. ก
203. ข	204. ก	205. ข	206. ง	207. ค
208. ข	209. ข	210. ข	211. ค	212. ก

3) วิชาการประกันภัยรถยนต์

3.1 วิชาการประกันภัยรถยนต์ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

1. ข	2. ง	3. ง	4. ค	5. ค
6. ง	7. ข	8. ข	9. ข	10. ก
11. ค	12. ข	13. ง	14. ง	15. ค
16. ข	17. ข	18. ค	19. ข	20. ก

21. ก	22. ก	23. ง	24. ข	25. ข
26. ข	27. ก	28. ก	29. ข	30. ค
31. ค	32. ก	33. ง	34. ค	35. ก
36. ข	37. ค	38. ง	39. ข	40. ข
41. ข	42. ก	43. ค	44. ง	45. ค
46. ก	47. ข	48. ข	49. ค	50. ง
51. ง	52. ก	53. ก	54. ข	55. ค
56. ข	57. ข	58. ง	59. ก	60. ค
61. ง	62. ง	63. ค	64. ง	65. ข
66. ก	67. ก	68. ก	69. ง	70. ค
71. ง	72. ข	73. ก	74. ข	75. ข
76. ก	77. ง	78. ง	79. ง	80. ง
81. ง	82. ค	83. ค	84. ข	85. ข
86. ค	87. ง	88. ง	89. ค	90. ก
91. ก	92. ข	93. ข	94. ค	95. ง
96. ข	97. ข	98. ก	99. ก	100. ก
101. ง	102. ง	103. ค	104. ง	105. ง
106. ก	107. ค	108. ง	109. ง	110. ค
111. ง	112. ง	113. ง	114. ข	115. ค
116. ค	117. ก	118. ค	119. ข	120. ง
121. ง	122. ข	123. ค	124. ก	125. ก
126. ก	127. ค	128. ข	129. ข	130. ก
131. ก	132. ก	133. ค	134. ข	135. ก
136. ค	137. ก	138. ง	139. ง	140. ง
141. ข	142. ค	143. ค	144. ก	145. ก
146. ข	147. ค	148. ก	149. ก	150. ข
151. ง	152. ก	153. ง	154. ง	155. ง
156. ข	157. ก	158. ก	159. ก	160. ก

3.2 วิชาการประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจ

1. ค	2. ข	3. ข	4. ข	5. ง
6. ค	7. ค	8. ค	9. ข	10. ง
11. ก	12. ข	13. ค	14. ข	15. ค
16. ค	17. ก	18. ค	19. ค	20. ข
21. ค	22. ง	23. ง	24. ง	25. ค
26. ค	27. ง	28. ค	29. ข	30. ค
31. ข	32. ค	33. ง	34. ง	35. ง
36. ง	37. ง	38. ง	39. ง	40. ง
41. ง	42. ก	43. ข	44. ง	45. ค
46. ค	47. ก	48. ง	49. ก	50. ก
51. ก	52. ง	53. ง	54. ง	55. ก
56. ง	57. ก	58. ข	59. ค	60. ค
61. ง	62. ก	63. ข	64. ก	65. ก
66. ค	67. ข	68. ข	69. ง	70. ค
71. ค	72. ข	73. ค	74. ค	75. ข
76. ข	77. ค	78. ค	79. ง	80. ง
81. ง	82. ค	83. ง	84. ง	85. ง
86. ง	87. ง	88. ข	89. ง	90. ง
91. ง	92. ข	93. ง	94. ก	95. ง
96. ข	97. ข	98. ง	99. ก	100. ค
101. ข	102. ก	103. ข	104. ค	105. ข
106. ก	107. ก	108. ง	109. ค	110. ง
111. ค	112. ค	113. ข	114. ก	115. ง
116. ค	117. ก	118. ง	119. ง	120. ค
121. ก	122. ข	123. ค	124. ก	125. ง
126. ง	127. ข	128. ก	129. ค	130. ง
131. ก	132. ง	133. ก	134. ง	135. ง
136. ข	137. ง	138. ค	139. ข	140. ค
141. ก	142. ข	143. ก	144. ง	145. ก
146. ง	147. ข	148. ง	149. ง	150. ง

151. ง	152. ก	153. ก	154. ง	155. ค
156. ก	157. ง	158. ง	159. ค	160. ข
161. ง	162. ง	163. ง	164. ค	165. ง
166. ค	167. ก	168. ก	169. ง	170. ก
171. ง	172. ค	173. ข	174. ค	175. ง
176. ข	177. ง	178. ง	179. ข	180. ข
181. ข				

4) วิชาการประกันภัยทางทะเลและการขนส่ง

1. ค	2. ง	3. ข	4. ก	5. ง
6. ข	7. ข	8. ก	9. ค	10. ง
11. ก	12. ค	13. ก	14. ง	15. ง
16. ก	17. ค	18. ง	19. ง	20. ก
21. ค	22. ข	23. ค	24. ง	25. ก
26. ค	27. ข	28. ง	29. ค	30. ง
31. ค	32. ก	33. ข	34. ค	35. ค
36. ง	37. ก	38. ข	39. ข	40. ง
41. ก	42. ข	43. ค	44. ก	45. ข
46. ก	47. ก	48. ข	49. ข	50. ข
51. ก	52. ข	53. ก	54. ค	55. ค
56. ข	57. ค	58. ข	59. ง	60. ง
61. ค	62. ง	63. ก	64. ค	65. ค
66. ง	67. ค	68. ข	69. ก	70. ค
71. ค	72. ก	73. ข	74. ง	75. ก
76. ค	77. ข	78. ค	79. ข	80. ข
81. ง	82. ก	83. ก	84. ค	85. ง
86. ค	87. ก	88. ข	89. ค	90. ก
91. ค	92. ค	93. ข	94. ข	95. ค
96. ค	97. ข	98. ข	99. ง	100. ก
101. ค	102. ข	103. ค	104. ข	105. ค
106. ง	107. ก	108. ข	109. ข	110. ก
111. ข	112. ง	113. ข	114. ข	115. ค

116. ง	117. ง	118. ค	119. ง	120. ค
121. ค	122. ก	123. ค	124. ง	125. ค
126. ค	127. ง	128. ก	129. ข	130. ง
131. ค	132. ง	133. ค	134. ก	135. ค
136. ค	137. ง	138. ค	139. ข	140. ข
141. ก	142. ก	143. ข	144. ก	145. ก
146. ง	147. ง	148. ก	149. ง	150. ง
151. ค	152. ง	153. ค	154. ค	155. ง
156. ง				

5) วิชาการประกันภัยเบ็ดเตล็ด

5.1 วิชาการประกันภัยอุบัติเหตุและการประกันภัยสุขภาพ

(1) การประกันภัยอุบัติเหตุ (ส่วนบุคคลกลุ่ม นักเรียน นิสิต นักศึกษา และเจ้าหน้าที่)

1. ก	2. ก	3. ก	4. ค	5. ง
6. ข	7. ข	8. ข	9. ก	10. ค
11. ง	12. ค	13. ง	14. ข	15. ง
16. ง	17. ง	18. ค	19. ก	20. ค
21. ข	22. ข	23. ค	24. ค	25. ก
26. ข	27. ก	28. ค	29. ก	30. ง
31. ง	32. ง	33. ค	34. ข	35. ง
36. ก	37. ค	38. ข	39. ง	40. ก
41. ค	42. ง	43. ค	44. ค	45. ข
46. ก	47. ข	48. ค	49. ค	50. ค
51. ค	52. ก	53. ง	54. ก	55. ข

(2) การประกันภัยสุขภาพ

56. ก	57. ง	58. ก	59. ค	60. ง
61. ก	62. ง	63. ค	64. ค	65. ง
66. ง	67. ข			

(3) การประกันภัยอุบัติเหตุเดินทางส่วนบุคคลและกลุ่มทั่วไปและการประกันภัยอุบัติเหตุเดินทางสำหรับนักท่องเที่ยวและมัคคุเทศก์

68. ง	69. ก	70. ง	71. ค	72. ข
73. ก	74. ข	75. ง	76. ข	77. ค
78. ข	79. ข	80. ข		

(4) การประกันภัยสำหรับผู้โดยสารเรือโดยสารรับจ้าง

81. ก	82. ก	83. ค	84. ค	85. ง
86. ข				

5.2 วิชาการประกันภัยวิศวกรรม

(1) การประกันภัยการปฏิบัติงานตามสัญญา (Contract Work Insurance)

87. ก	88. ก	89. ข	90. ก	91. ค
92. ก	93. ง	94. ค	95. ข	

(2) การประกันภัยเครื่องอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

96. ง	97. ข	98. ค	99. ก	

(3) การประกันภัยเครื่องจักร

100. ง	101. ง	102. ข	103. ก	104. ข
105. ข				

(4) การประกันภัยหม้อกำเนิดไอน้ำและถังอัดความดัน

106. ข	107. ง	108. ค	109. ข	

5.3 วิชาการประกันภัยความรับผิด

(1) การประกันภัยความรับผิดต่อบุคคลภายนอก

110. ข	111. ง	112. ก	113. ค	114. ข
115. ค	116. ง	117. ง	118. ค	119. ก
120. ข	121. ข	122. ก	123. ก	124. ข
125. ก				

(2) การประกันภัยความรับผิดตามกฎหมายของผู้ประกอบวิชาชีพ

126. ข	127. ง	128. ง	129. ค	130. ง
131. ง				

(3) การประกันภัยความรับผิดตามกฎหมายอันเนื่องมาจากผลิตภัณฑ์

132. ข	133. ง	134. ก		
--------	--------	--------	--	--

(4) การประกันภัยป้ายโฆษณา

135. ง	136. ก	137. ข	138. ง	139. ข
--------	--------	--------	--------	--------

5.4 วิชาการประกันภัยเบ็ดเตล็ดอื่น ๆ

(1) การประกันภัยผู้เล่นกอล์ฟ

140. ข	141. ง	142. ก	143. ง	144. ค
--------	--------	--------	--------	--------

(2) การประกันภัยโจรกรรม

145. ก	146. ค	147. ค	148. ข	149. ข
150. ง	151. ก	152. ค	153. ก	154. ง
155. ง				

(3) การประกันภัยสำหรับเงิน

156. ค	157. ค	158. ง	159. ง	160. ก
161. ค	162. ง	163. ข	164. ง	165. ข

(4) การประกันภัยความซื่อสัตย์

166. ง	167. ก	168. ก	169. ข	170. ค
171. ก	172. ค	173. ง		

(5) การประกันภัยกระจก

174. ค	175. ง	176. ง	177. ข	178. ค
179. ง	180. ข	181. ข	182. ง	183. ก
184. ง				

8) วิชาประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยการประกันภัย

1. ง	2. ก	3. ก	4. ง	5. ค
6. ก	7. ค	8. ง	9. ข	10. ง
11. ง	12. ก	13. ง	14. ก	15. ก
16. ก	17. ก	18. ข	19. ข	20. ง
21. ก	22. ข	23. ค	24. ก	25. ก
26. ง	27. ก	28. ค	29. ข	30. ข
31. ก	32. ง	33. ค	34. ก	35. ค
36. ก	37. ก	38. ข	39. ก	40. ง
41. ก	42. ง	43. ก	44. ค	45. ง
46. ง	47. ค	48. ค	49. ง	50. ก
51. ง	52. ง	53. ก	54. ง	55. ง
56. ง	57. ง	58. ง	59. ง	60. ง
61. ง	62. ง	63. ข	64. ง	65. ข
66. ง	67. ก	68. ง	69. ข	70. ค

71. ก	72. ข	73. ค	74. ง	75. จ
76. ค	77. ก	78. ง	79. ก	80. ก
81. ก	82. ข	83. ข	84. ค	85. ก

7) วิชาพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

1. ข	2. ง	3. ข	4. ค	5. ข
6. ค	7. ง	8. ง	9. ข	10. ง
11. ก	12. ข	13. ง	14. ค	15. ข
16. ข	17. ง	18. ก	19. ข	20. ค
21. ค	22. ก	23. ง	24. ง	25. ง
26. ง	27. ง	28. ง	29. ก	30. ข
31. ง	32. ก	33. ค	34. ค	35. ง
36. ก	37. ค	38. ข	39. ก	40. ข
41. ค	42. ค	43. ก	44. ง	45. ค
46. ค	47. ง	48. ค	49. ง	50. ค
51. ก	52. ง	53. ก	54. ก	55. ง
56. ข	57. ค	58. ก	59. ง	60. ง
61. ค	62. ก	63. ค	64. ง	65. ข
66. ค	67. ก	68. ข	69. ค	70. ก
71. ข	72. ง	73. ง	74. ข	75. ง
76. ข	77. ข	78. ข	79. ก	80. ง
81. ก	82. ง	83. ง	84. ค	85. ค
86. ค	87. ง	88. ง	89. ง	90. ง
91. ก	92. ง	93. ง	94. ง	95. ก
96. ง	97. ง	98. ข	99. ก	100. ง
101. ง	102. ค	103. ค	104. ค	105. ก
106. ข	107. ค	108. ค	109. ง	110. ง
111. ก	112. ก	113. ก	114. ข	115. ข
116. ข	117. ค	118. ค	119. ง	120. ค
121. ข	122. ค	123. ง	124. ค	125. ค
126. ค				

8) วิชาความรู้เกี่ยวกับการประกันภัยต่อ (ประกันวินาศภัย)

1. ค	2. ง	3. ง	4. ง	5. ก
6. ง	7. ง	8. ง	9. ค	10. ง
11. ค	12. ก	13. ง	14. ข	15. ก
16. ค	17. ค	18. ก	19. ข	20. ก
21. ข	22. ข	23. ค	24. ข	25. ข
26. ง	27. ก	28. ข	29. ค	30. ง
31. ข	32. ง	33. ก	34. ข	35. ค
36. ข	37. ค	38. ง	39. ก	40. ง
41. ข	42. ง	43. ข	44. ค	45. ค
46. ก	47. ก	48. ง	49. ง	50. ง
51. ง	52. ข	53. ข	54. ง	55. ค
56. ข	57. ค	58. ข	59. ข	60. ก
61. ง	62. ง	63. ง	64. ค	65. ข
66. ค	67. ข	68. ง	69. ค	70. ค
71. ค	72. ง	73. ง	74. ข	75. ง
76. ก	77. ก	78. ง	79. ง	80. ข
81. ค	82. ค	83. ก	84. ง	85. ง
86. ค	87. ก	88. ก	89. ง	90. ก
91. ค	92. ง	93. ค	94. ง	95. ง
96. ก	97. ง	98. ข	99. ข	100. ข
101. ก	102. ค	103. ง	104. ข	105. ข
106. ง	107. ง	108. ข	109. ง	110. ก
111. ก	112. ข	113. ค	114. ข	115. ง
116. ค	117. ก	118. ค	119. ข	120. ก
121. ข	122. ข	123. ก	124. ก	125. ข
126. ก	127. ข	128. ก	129. ข	130. ข
131. ก	132. ก	133. ข	134. ง	135. ก
136. ค	137. ง	138. ข	139. ง	140. ค
141. ก	142. ก	143. ง	144. ข	145. ข
146. ข	147. ก	148. ข	149. ค	150. ข
151. ก	152. ก			

ภาคผนวก

พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535

แก้ไขเพิ่มเติมโดย

พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2551

พระราชบัญญัติ
ประกันวินาศภัย
พ.ศ. 2535

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 4 เมษายน 2535
เป็นปีที่ 47 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535”
มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2510
มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้
“วินาศภัย” หมายความว่า ความเสียหายอย่างใด ๆ บรรดาที่พึงประมาณเป็นเงินได้
และหมายความรวมถึงความสูญเสียนิสิตธิ ผลประโยชน์ หรือรายได้ด้วย

“บริษัท”¹ หมายความว่า บริษัทมหาชนจำกัดที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจ
ประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัตินี้ และหมายความรวมถึงสาขาของบริษัทประกันวินาศภัย
ต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในราชอาณาจักรตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

¹บทนิยามคำว่า “บริษัท” แก้ไขโดยมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ความเดิมเป็นดังนี้
“บริษัท หมายความว่า บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย
ตามพระราชบัญญัตินี้ และหมายความรวมถึงสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจ
ประกันวินาศภัยในราชอาณาจักรตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย”

“สำนักงานใหญ่” หมายถึง รวมถึงสำนักงานสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศ
ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในราชอาณาจักรตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

“การประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย” หมายความว่า ความรวมถึงการประกอบธุรกิจประกันต่อด้วย

“เงินกองทุน”² (ยกเลิก)

“ตัวแทนประกันวินาศภัย” หมายความว่า ผู้ซึ่งบริษัทมอบหมายให้ทำการชักชวนให้บุคคล
ทำสัญญาประกันภัยกับบริษัท

“นายหน้าประกันวินาศภัย” หมายความว่า ผู้ซึ่งช่องหรือจัดการให้บุคคลทำสัญญาประกันภัย
กับบริษัท โดยกระทำเพื่อบำเหน็จเนื่องจากการนั้น

“คณะกรรมการ”³ หมายความว่า คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจ
ประกันภัย

“กองทุน”⁴ หมายความว่า กองทุนประกันวินาศภัย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“นายทะเบียน”⁵ หมายความว่า เลขานุการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการ
ประกอบธุรกิจประกันภัย หรือผู้ซึ่งเลขานุการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจ
ประกันภัยมอบหมาย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5⁶ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และ
ให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราในบัญชี
ท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้กับออกประกาศ
ตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

¹ บทนิยามคำว่า “เงินกองทุน” ยกเลิกโดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ตามเดิมเป็นดังนี้
“เงินกองทุน หมายความว่า มีทรัพย์สินล้มเลิกกิจการทรัพย์สินของบริษัทตามราคาประเมินทรัพย์สินและหนี้สิน
ของกิจการที่ประเมินตามพระราชบัญญัตินี้”

² บทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” เปลี่ยนชื่อโดยมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

³ บทนิยามคำว่า “กองทุน” แก้ไขโดยมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ตามเดิมเป็นดังนี้
“กองทุน หมายความว่า กองทุนที่จัดการในนามธุรกิจประกันวินาศภัย”

⁴ บทนิยามคำว่า “นายทะเบียน” แก้ไขโดยมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ตามเดิมเป็นดังนี้
“นายทะเบียน หมายความว่า อธิบดีกรมการประกันภัยหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมการประกันภัยมอบหมาย”

⁵ มาตรา 5 แก้ไขโดยมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ตามเดิมเป็นดังนี้
“มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่
กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการ
ตามพระราชบัญญัตินี้กับออกประกาศตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

มาตรา 6⁷ การประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยจะกระทำเมื่อได้จัดตั้งขึ้นในรูปบริษัท มหาชนจำกัดตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด และโดยได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยจากรัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี

การขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้เริ่มจัดตั้งบริษัท ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อรัฐมนตรี และเมื่อรัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาอนุมัติ ให้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยแล้ว ให้ผู้เริ่มจัดตั้งบริษัทดำเนินการจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทมหาชน จำกัด และดำเนินการวางหลักทรัพย์ประกันตามมาตรา 19 พร้อมทั้งดำรงไว้ซึ่งเงินกองทุน ตามมาตรา 27 ภายในหกเดือนนับแต่วันที่ได้จดทะเบียนจัดตั้งบริษัทมหาชนจำกัดแล้ว

เมื่อรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ยื่นคำขออนุญาตได้ดำเนินการตามที่กำหนดใน วรรคสองแล้ว ให้ออกใบอนุญาตให้แก่บริษัทมหาชนจำกัดที่จัดตั้งขึ้น

ในกรณีที่บริษัทมหาชนจำกัดไม่สามารถวางหลักทรัพย์หรือดำรงเงินกองทุนตามระยะเวลา ที่กำหนดไว้ ให้ถือว่าการอนุมัติให้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยสิ้นผล

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ในกฎกระทรวง และในการอนุญาตรัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้

มาตรา 7 บริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศจะตั้งสาขาของบริษัทเพื่อประกอบธุรกิจ ประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัตินี้ได้ต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยอนุมัติ คณะรัฐมนตรี ในการนี้รัฐมนตรีจะอนุญาตโดยมีเงื่อนไขก็ได้

⁷ มาตรา 6 แก้ไขโดยมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ความเดิมเป็นดังนี้

“มาตรา 6 ภายใต้บังคับมาตรา 7 การประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยจะกระทำเมื่อได้จัดตั้งขึ้นในรูปบริษัทจำกัด ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือบริษัทมหาชนจำกัดตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด และโดยได้รับใบอนุญาต ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยจากรัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี

การจัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดตามวรรคหนึ่งต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีโดยอนุมัติ คณะรัฐมนตรี ในการนี้จะกำหนดเงื่อนไขให้ปฏิบัติก่อนให้ความเห็นชอบก็ได้

เมื่อได้จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดและได้วางหลักทรัพย์ประกันตามมาตรา 19 กับทั้งได้ดำรงไว้ ซึ่งเงินกองทุนตามมาตรา 27 แล้ว จึงให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยต่อรัฐมนตรีภายในระยะเวลา ที่รัฐมนตรีกำหนด แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่ได้จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดแล้ว

การขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยและการออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ให้เป็นไป ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และในการอนุญาตรัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้”

การขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยและการออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยโดยตั้งเป็นสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

สาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ต้องดำรงทรัพย์สินไว้ในประเทศไทยตามจำนวน ชนิด วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนดจำนวนทรัพย์สินที่คณะกรรมการกำหนดต้องไม่ต่ำกว่าจำนวนเงินกองทุนที่บริษัทต้องดำรงตามมาตรา 27

รัฐมนตรีจะออกใบอนุญาตตามความในวรรคหนึ่งก็ต่อเมื่อบริษัทได้วางหลักทรัพย์ประกันตามมาตรา 19 และดำรงไว้ซึ่งทรัพย์สินในประเทศไทยตามวรรคสามแล้ว

บริษัทที่เป็นสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศจะเปิดสาขา ณ ที่ใด ๆ มิได้

สาขาให้หมายความรวมถึงสำนักงานที่แยกออกจากสำนักงานใหญ่ของบริษัท ไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร และได้รับเงินค่าใช้จ่ายจากบริษัทไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมก็ตาม แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงสถานที่ที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนให้ใช้เป็นที่ตั้งหน่วยปฏิบัติการข้อมูลสถานที่เก็บเอกสาร และสถานที่ฝึกอบรมที่เกี่ยวกับกิจการของบริษัท

มาตรา 8⁸ หุ้นสามัญและหุ้นบุริมสิทธิของบริษัทต้องเป็นหุ้นชนิดระบุชื่อผู้ถือและมีมูลค่าหุ้นที่จดทะเบียนไว้ไม่เกินหุ้นละหนึ่งร้อยบาท

การออกหุ้นบุริมสิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชน จำกัด ทั้งนี้นายทะเบียนจะกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้เอาประกันภัยโดยไม่ขัดต่อกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัดก็ได้

มาตรา 9⁹ บริษัทต้องมีกรรมการซึ่งมีสัญชาติไทยไม่ต่ำกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด และมีบุคคลตาม (1) หรือ (2) หรือ (1) และ (2) ถือหุ้นรวมกันเกินร้อยละเจ็ดสิบห้าของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงและจำหน่ายได้แล้วทั้งหมด

(1) บุคคลธรรมดาซึ่งมีสัญชาติไทย หรือห้างหุ้นส่วนสามัญซึ่งไม่จดทะเบียนที่ผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งหมดมีสัญชาติไทย

⁸ มาตรา 8 แก้ไขโดยมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ความเดิมเป็นดังนี้

“มาตรา 8 หุ้นของบริษัทจะต้องเป็นหุ้นสามัญระบุชื่อผู้ถือ มีมูลค่าของหุ้นไม่เกินหุ้นละหนึ่งร้อยบาท และข้อบังคับของบริษัทต้องมีข้อจำกัดในการโอนหุ้น”

⁹ มาตรา 9 แก้ไขโดยมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ความเดิมเป็นดังนี้

“มาตรา 9 บริษัทต้องมีจำนวนหุ้นที่บุคคลผู้มีสัญชาติไทยถืออยู่ไม่ต่ำกว่าสามในสี่ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมด และต้องมีกรรมการเป็นบุคคลผู้มีสัญชาติไทยไม่ต่ำกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด”

(2) นิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทยและมีลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) มีบุคคลตาม (1) ถือหุ้นอยู่เกินร้อยละห้าสิบของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียง

และจำหน่ายได้แล้วทั้งหมด หรือ

(ข) มีบุคคลตาม (1) หรือนิติบุคคลตาม (2) (ก) หรือบุคคลตาม (1) และนิติบุคคล

ตาม (2) (ก) ถือหุ้นอยู่เกินร้อยละห้าสิบของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงและจำหน่ายได้แล้วทั้งหมด

ในกรณี que เห็นสมควรคณะกรรมการอาจอนุญาตให้บุคคลซึ่งไม่มีสัญชาติไทยถือหุ้นได้ถึง

ร้อยละสี่สิบเก้าของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงและจำหน่ายได้แล้วทั้งหมด และให้มีกรรมการ

เป็นบุคคลซึ่งไม่มีสัญชาติไทยได้เกินกว่าหนึ่งในสี่แต่ไม่ถึงกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดได้

ทั้งนี้การพิจารณาอนุญาตให้นำหลักเกณฑ์การถือหุ้นของบุคคลตามวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่บริษัทมีฐานะหรือการดำเนินการอยู่ในลักษณะอันอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหาย

แก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจผ่อนผันให้

บริษัทมีผู้ถือหุ้นหรือกรรมการแตกต่างไปจากที่กำหนดตามวรรคสองได้ ในการผ่อนผันนั้นจะกำหนด

หลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้

มาตรา 10 บุคคลใดได้หุ้นของบริษัทใดมา และการได้มานั้นเป็นเหตุให้จำนวนหุ้น หรือ

บุคคลผู้ถือหุ้นอยู่เป็นไปโดยฝ่าฝืนมาตรา 9 และไม่ปฏิบัติตามมาตรา 11 บุคคลนั้นจะยกเอา

การถือหุ้นในส่วนที่เกินจำนวนที่ถือไว้ขึ้นใช้ยื่นต่อบริษัทนั้นมิได้ และบริษัทจะจ่ายเงินปันผลหรือ

เงินตอบแทนอื่นใดให้แก่บุคคลนั้น หรือให้บุคคลนั้นออกเสียงลงคะแนนในที่ประชุมของผู้ถือหุ้น

ตามจำนวนหุ้นส่วนที่เกินมิได้

มาตรา 11 เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามมาตรา 9 และมาตรา 10 ให้บริษัท

ตรวจสอบทะเบียนผู้ถือหุ้นไม่น้อยกว่าสามเดือนก่อนการประชุมผู้ถือหุ้นทุกคราว และแจ้งผลการ

ตรวจสอบต่อนายทะเบียนตามรายการและภายในเวลาที่นายทะเบียนกำหนดในกรณีที่พบว่า

มีจำนวนหุ้นที่ผู้ถือหุ้นถือโดยฝ่าฝืนมาตรา 9 ให้บริษัทแจ้งให้ผู้นั้นทราบภายในสิบห้าวันนับแต่

วันที่ตรวจพบ และให้ผู้นั้นดำเนินการแก้ไขภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันรับแจ้ง

มาตรา 12 บทบัญญัติมาตรา 8 มาตรา 9 มาตรา 10 และมาตรา 11 มิให้นำมาใช้

บังคับแก่บริษัทที่เป็นสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศตามมาตรา 7

มาตรา 13¹⁰ การโอนหรือรับโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วน หรือการควบกันของบริษัท

ให้กระทำได้เฉพาะกับบริษัทด้วยกันเท่านั้น

¹⁰มาตรา 13 แก้ไขโดยมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ความเดิมเป็นดังนี้

“มาตรา 13 บริษัทที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยจะควบกับบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดอื่นมิได้

เว้นแต่จะควบกับบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยด้วยกัน

การควบบริษัทตามวรรคหนึ่งเข้ากัน ให้กระทำได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี ในการให้ความเห็นชอบรัฐมนตรี

จะกำหนดเงื่อนไขให้ปฏิบัติก่อนให้ความเห็นชอบก็ได้

ในกรณีที่บริษัทประสงค์จะโอนหรือรับโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วน หรือควบกัน ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการบริษัทดังกล่าวร่วมกันจัดทำโครงการแสดงรายละเอียดการดำเนินงาน เสนอต่อคณะกรรมการ ทั้งนี้ในการให้ความเห็นชอบคณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใด ตามที่เห็นควรเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้เอาประกันภัยหรือเพื่อความมั่นคงของการดำเนินกิจการ ของบริษัทด้วยก็ได้

มาตรา 13/1¹¹ การโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วน เมื่อได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการตามมาตรา 13 วรรคสองแล้ว ให้ดำเนินการโอนกิจการได้ ทั้งนี้การโอนสิทธิเรียกร้อง ในการโอนกิจการไม่ต้องบอกกล่าวการโอนไปยังผู้เอาประกันภัยตามมาตรา 306 แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ แต่ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของผู้เอาประกันภัยที่จะยกข้อต่อสู้ตามมาตรา 308 วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ในกรณีเป็นการโอนกิจการทั้งหมดของบริษัทให้ถือว่าการโอนมีผลสมบูรณ์ เมื่อบริษัท ที่โอนและบริษัทที่รับโอนได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา 13 วรรคสองแล้ว และให้มีผลเป็นการยกเลิกใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยที่ออกให้แก่บริษัทโอน กิจการนั้น

มาตรา 13/2¹² การควบบริษัทให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด การควบบริษัทตามวรรคหนึ่ง ให้มีผลสมบูรณ์เมื่อบริษัทที่จะควบกันได้ปฏิบัติตามเงื่อนไข ที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา 13 วรรคสองแล้ว และให้ถือว่าบริษัทที่ควบกันได้รับอนุมัติ ให้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามมาตรา 6 วรรคหนึ่ง

เมื่อได้มีการจดทะเบียนการควบบริษัท และดำเนินการวางหลักทรัพย์ประกันตาม มาตรา 19 พร้อมทั้งดำรงไว้ซึ่งเงินกองทุนตามมาตรา 27 แล้ว ให้รัฐมนตรีออกใบอนุญาตให้แก่ บริษัทที่ควบกัน และให้มีผลเป็นการยกเลิกใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยที่ออกให้แก่ บริษัทเดิม

เมื่อได้จดทะเบียนควบบริษัทเข้ากันตามกฎหมายแล้ว บริษัทใหม่ที่ควบเข้ากันต้องขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจ ประกันวินาศภัยตามมาตรา 6 ภายในระยะเวลาที่รัฐมนตรีกำหนด แต่ต้องไม่เกินสามเดือนนับแต่วันจดทะเบียนบริษัทใหม่ที่ควบ เข้ากันกัน ในระหว่างขอรับใบอนุญาต ให้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยไปพลางได้ตามใบอนุญาตเดิม หากไม่ขอรับใบอนุญาต ภายในกำหนดดังกล่าว หรือควบบริษัทเข้ากันโดยฝ่าฝืนมาตรานี้ ให้ถือว่าใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยเดิมที่ออกให้แก่ บริษัทก่อนควบเข้ากันนั้นเป็นอันสิ้นอายุ”

¹¹มาตรา 13/1 เพิ่มเติมโดยมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

¹²มาตรา 13/2 เพิ่มเติมโดยมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

มาตรา 13/3¹³ ในการโอนกิจการของบริษัทให้แก่บริษัทอื่นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือการควบบริษัท หากมีการโอนสิทธิทรัพย์สินที่มีหลักประกันเป็นอย่างอื่นที่ไม่ใช่สิทธิจำนอง สิทธิจำนำ หรือสิทธิอันเกิดขึ้นแต่การค้ำประกันซึ่งยอมตกไปได้แก่ผู้รับโอนตามมาตรา 305 แห่งประมวลกฎหมาย แห่งและพาณิชย์แล้ว ให้หลักประกันเป็นอย่างอื่นนั้นตกแก่บริษัทที่รับโอนกิจการหรือบริษัทที่ควบกัน แล้วแต่กรณี

มาตรา 14¹⁴ นอกจากค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย บริษัท ต้องเสียค่าธรรมเนียมรายปีสำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยทุกปี เว้นแต่ปีที่ออกใบอนุญาต

บริษัทใดไม่ชำระค่าธรรมเนียมรายปีภายในสามเดือนนับแต่วันสิ้นปีปฏิทินให้นายทะเบียน มีคำสั่งห้ามบริษัทนั้นดำเนินการขยายธุรกิจ ทั้งนี้จนกว่าบริษัทจะชำระค่าธรรมเนียมให้ถูกต้องและ ครบถ้วน และนายทะเบียนได้ยกเลิกคำสั่งห้ามบริษัทดำเนินการขยายธุรกิจ

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ กรณีใดเป็นการขยายธุรกิจตามวรรคสอง ให้นำบทบัญญัติ ในมาตรา 27/6 วรรคสอง และบทกำหนดโทษในการฝ่าฝืนมาตรา 27/6 วรรคหนึ่งตามที่บัญญัติ ไว้ในมาตรา 89/1 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 15¹⁵ (ยกเลิก)

มาตรา 16¹⁶ บริษัทตามมาตรา 6 ที่จะเปิดสาขา ย้ายที่ตั้งสำนักงานใหญ่ หรือสำนักงาน สาขา หรือเลิกสาขา ต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน และให้นำบทบัญญัติในมาตรา 7 วรรคหก มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ คณะกรรมการประกาศกำหนด

¹³มาตรา 13/3 เพิ่มเติมโดยมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

¹⁴มาตรา 14 แก้ไขโดยมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ความเดิมเป็นดังนี้
“มาตรา 14 นอกจากค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย บริษัทต้องเสียค่าธรรมเนียมรายปี สำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยทุกปี เว้นแต่ปีที่ออกใบอนุญาต
บริษัทใดไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในสามเดือนนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน ให้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ของบริษัทนั้นสิ้นอายุ”

¹⁵มาตรา 15 ยกเลิกโดยมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ความเดิมเป็นดังนี้
“มาตรา 15 เพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ในกรณีใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยของบริษัทใดสิ้นอายุ ให้ถือว่าบริษัทนั้นถูกสั่งเลิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย”

¹⁶มาตรา 16 แก้ไขโดยมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ความเดิมเป็นดังนี้
“มาตรา 16 บริษัทตามมาตรา 6 ที่จะเปิดสาขาหรือย้ายที่ตั้งสำนักงานใหญ่หรือสำนักงานสาขา ต้องได้รับอนุญาต จากนายทะเบียน และให้นำความในมาตรา 7 วรรคหก มาใช้บังคับโดยอนุโลม
การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”

มาตรา 17¹⁷ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการเป็นผู้รับประกันภัยโดยทำสัญญาประกันภัยกับ

บุคคลใด ๆ เว้นแต่จะเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย

ห้ามมิให้ผู้ใดใช้กรรมธรรม์ประกันภัยของบริษัทซึ่งตนไม่มีสิทธิใช้ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 18 ห้ามมิให้ผู้ใดใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อในธุรกิจว่า "ประกันวินาศภัย"

หรือคำอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกัน นอกจากบุคคลดังต่อไปนี้

(1) บริษัท

(2) สมาคมที่มีสมาชิกส่วนมากเป็นบริษัทหรือสมาคมที่มีสมาชิกส่วนมากเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของบริษัท

(3) สมาคมที่มีสมาชิกส่วนมากเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย

(4) สมาคมนายจ้างหรือสหภาพแรงงานที่มีสมาชิกส่วนมากเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของบริษัท

(5) ตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัยที่ใช้เพื่อเป็นคำแสดงชื่อในธุรกิจการเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัยของตน แล้วแต่กรณี

(6) สถาบันการศึกษาวิชาประกันวินาศภัยหรือสถาบันอื่นที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจประกันวินาศภัย ซึ่งใช้เพื่อเป็นคำแสดงชื่อของสถาบันนั้น

(7) กรรมการ พนักงาน ลูกจ้าง สมาชิก หรือผู้มีฐานะ มีตำแหน่งหรือหน้าที่ใด ๆ ในบริษัท สมาคม สหภาพแรงงาน สถาบันการศึกษาวิชาประกันวินาศภัย หรือสถาบันอื่นที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจประกันวินาศภัย ตาม (1) (2) (3) (4) และ (6) ซึ่งใช้เพื่อแสดงความเป็นกรรมการ พนักงาน ลูกจ้าง สมาชิก หรือผู้มีฐานะ มีตำแหน่ง หรือหน้าที่ของตนในบริษัท สมาคม สหภาพแรงงาน หรือสถาบันดังกล่าว

การใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อในธุรกิจของตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย

ตาม (5) ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่นายทะเบียนประกาศกำหนด¹⁸

มาตรา 19 บริษัทต้องมีหลักทรัพย์ของบริษัทวางไว้กับนายทะเบียนเป็นหลักทรัพย์ประกันตามประเภทของการประกันภัย

การกำหนดประเภทของการประกันภัยและมูลค่าของหลักทรัพย์ที่วางไว้กับนายทะเบียน

¹⁷มาตรา 17 แก้ไขโดยมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561 ความเต็มเป็นดังนี้

"มาตรา 17 ห้ามมิให้ผู้ใดทำการเป็นผู้รับประกันภัยโดยทำสัญญาประกันภัยกับบุคคลใด ๆ เว้นแต่จะเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัตินี้"

ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หลักทรัพย์ของบริษัทที่ต้องวางไว้กับนายทะเบียนจะเป็นเงินสด พันธบัตรรัฐบาลไทย หรือทรัพย์สินอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดก็ได้

บริษัทอาจขอเปลี่ยนแปลงหลักทรัพย์ประกันที่วางไว้ได้ ทั้งนี้ภายใต้บังคับวรรคสอง และวรรคสาม

มาตรา 20 ในกรณีที่หลักทรัพย์ประกันของบริษัทใดมีมูลค่าลดต่ำกว่าที่กำหนด ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 19 ให้คณะกรรมการสั่งให้บริษัทนั้นนำหลักทรัพย์ประกันมาเพิ่ม จนครบจำนวนที่กำหนดภายในสองเดือนนับแต่วันได้รับคำสั่ง

มาตรา 21 ในกรณีที่หลักทรัพย์ประกันของบริษัทใดมีมูลค่าเพิ่มขึ้นกว่าที่กำหนด ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 19 ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งถอนหลักทรัพย์ประกันส่วนที่มี มูลค่าเพิ่มขึ้นนั้นได้ ตามคำขอของบริษัทซึ่งสามารถพิสูจน์ได้ถึงมูลค่าที่เพิ่มขึ้น

มาตรา 22 ในกรณีที่บริษัทเลิกประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในประเภทใด อันมี ผลให้หลักทรัพย์ประกันที่ได้วางไว้แล้วมีมูลค่าสูงกว่ามูลค่าของหลักทรัพย์ประกันที่กำหนดไว้ สำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยที่ลงดำเนินการต่อไป บริษัทมีสิทธิได้รับคืนทรัพย์สินที่ได้ วางไว้เป็นหลักทรัพย์ประกันเฉพาะส่วนที่เกินมูลค่าของหลักทรัพย์ประกันที่กำหนดไว้สำหรับการ ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยประเภทที่ลงดำเนินการต่อไปนั้น ทั้งนี้เมื่อบริษัทได้แสดงหลักฐาน ให้เป็นที่พอใจคณะกรรมการว่า ได้ปลดเปลื้องหนี้สินและไม่มีควมรับผิดชอบอยู่สำหรับการ ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยประเภทที่เลิกนั้นแล้ว

มาตรา 23¹⁹ ให้บริษัทจัดสรรเงินสำรองดังต่อไปนี้

- (1) เงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ของบริษัท
- (2) เงินสำรองสำหรับค่าสินไหมทดแทน และ
- (3) เงินสำรองเพื่อการอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

เงินสำรองตามวรรคหนึ่งจะเป็นเงินสด พันธบัตรรัฐบาลไทย หรือทรัพย์สินอื่นก็ได้ ทั้งนี้

¹⁸ มาตรา 18 วรรคสอง เพิ่มเติมโดยมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

¹⁹ มาตรา 23 แก้ไขโดยมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ความเดิมเป็นดังนี้

“มาตรา 23 ให้บริษัทจัดสรรเงินสำรองดังนี้

- (1) เงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ของบริษัท
- (2) เงินสำรองสำหรับค่าสินไหมทดแทน และ
- (3) เงินสำรองเพื่อการอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

การจัดสรรทรัพย์สินไว้เป็นเงินสำรองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ทรัพย์สินที่จัดสรรไว้เป็นเงินสำรองตามวรรคหนึ่ง จะเป็นเงินสด หรือพันธบัตรรัฐบาลไทย หรือทรัพย์สินอื่นตามที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนดก็ได้”

ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และสัดส่วนที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา 24 คณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดให้บริษัทวางเงินสำรองตาม
มาตรา 23 (1) ไว้กับนายทะเบียนตามประเภทของการประกันภัย และตามอัตราหลักเกณฑ์และ
วิธีการที่กำหนดในประกาศ

มาตรา 25 ในกรณีที่หลักทรัพย์ประกันที่บริษัทวางไว้กับนายทะเบียนตามมาตรา 19
และเงินสำรองที่บริษัทวางไว้กับนายทะเบียนตามมาตรา 24 เป็นทรัพย์สินที่การโอนหรือการได้มา
ซึ่งทรัพย์สินนั้นจะต้องจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย หรือต้องกระทำต่อบุคคลอื่น
ซึ่งเกี่ยวข้องกับการโอนหรือการได้มาซึ่งทรัพย์สินนั้นให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่
หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องนั้นทราบ และห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องนั้น
โอนหรือให้ไปซึ่งทรัพย์สินนั้น จนกว่านายทะเบียนจะมีหนังสือแจ้งการถอนหรือการเปลี่ยนแปลง
ทรัพย์สินนั้น

มาตรา 26 หลักทรัพย์ประกันที่บริษัทวางไว้ตามมาตรา 19 และเงินสำรอง
ตามมาตรา 23 ที่บริษัทวางไว้กับนายทะเบียนตามมาตรา 24 ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี
ทั้งนี้ตลอดเวลาที่บริษัทยังมีได้เลิกกัน

ในกรณีที่บริษัทเลิกกัน ให้เจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัย
มีบุริมสิทธิพิเศษเหนือทรัพย์สินที่วางเป็นหลักหลักทรัพย์ประกันตามมาตรา 19 และเงินสำรอง
ตามมาตรา 23 (1) ที่วางไว้กับนายทะเบียนตามมาตรา 24 และมีสิทธิได้รับชำระหนี้จากทรัพย์สิน
ดังกล่าวก่อนเจ้าหนี้อื่นที่มีบุริมสิทธิพิเศษอื่น

ในกรณีที่บริษัทล้มละลาย ให้เจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัย
มีบุริมสิทธิพิเศษเหนือทรัพย์สินที่วางเป็นหลักหลักทรัพย์ประกันตามมาตรา 19 และเงินสำรอง
ตามมาตรา 23 (1) ที่วางไว้กับนายทะเบียนตามมาตรา 24 มีสิทธิได้รับชำระหนี้จากทรัพย์สิน
ดังกล่าว อดีียวกันกับเจ้าหนี้อื่นที่มีประกันตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

ทรัพย์สินของบริษัทนอกจากหลักทรัพย์ประกันตามมาตรา 19 และเงินสำรอง
ตามมาตรา 23 (1) ที่วางไว้กับนายทะเบียนตามมาตรา 24 ให้เจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้
ที่เกิดจากการเอาประกันภัยมีสิทธิได้รับชำระหนี้เป็นอย่างเดียวกันกับผู้ทรงบุริมสิทธิในมูลค่าภาษีอากร
ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(1) เงินสด หรือเงินฝากธนาคารตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(2) หลักทรัพย์รัฐบาลไทย หรือหลักทรัพย์ธนาคารแห่งประเทศไทย

(3) หุ้นกู้หรือพันธบัตรที่กระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย หรือกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาาระบบสถาบันการเงินค้ำประกันเงินต้นและดอกเบี้ย

(4) สินทรัพย์อื่นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
สินทรัพย์สภาพคล่องตาม (2) (3) และ (4) ต้องปราศจากการผูกพันและสามารถโอนเปลี่ยนมือได้

มาตรา 27/3²⁴ บริษัทต้องบริหารสินทรัพย์ หนี้สิน ภาระผูกพัน และเงินสำรองตามมาตรา 23 ให้มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการรับชำระเบี้ยประกันภัย การกู้ยืมเงิน หรือการรับเงินจากผู้เอาประกันภัยหรือประชาชนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา 27/4²⁵ ให้บริษัทจัดสรรสินทรัพย์ไว้สำหรับหนี้สินและภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัย ทั้งนี้ตามประเภท ชนิด และสัดส่วนที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ให้บริษัทนำเงินสำรองตามมาตรา 23 ยกเว้นส่วนที่บริษัทวางไว้กับนายทะเบียนตามมาตรา 24 และสินทรัพย์ตามวรรคหนึ่งฝากกับสถาบันการเงินหรือดำเนินการอย่างอื่น ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ห้ามบริษัทนำสินทรัพย์ตามวรรคสองไปใช้ก่อการผูกพัน ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา 27/4²⁶ ให้บริษัทจัดทำรายงานการดำรงเงินกองทุนเสนอต่อนายทะเบียนทุกเดือนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

ในกรณีที่เงินกองทุนของบริษัทลดลงต่ำกว่าเงินกองทุนที่ต้องดำรงไว้ตามมาตรา 27 วรรคสอง ให้บริษัทเสนอโครงการ เพื่อแก้ไขฐานะเงินกองทุนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากนายทะเบียนหรือวันที่ผู้สอบบัญชีหรือบริษัทตรวจพบ

²⁴ มาตรา 27/3 เพิ่มเติมโดยมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

²⁵ มาตรา 27/4 เพิ่มเติมโดยมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

²⁶ มาตรา 27/5 เพิ่มเติมโดยมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

โครงการตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้

- (1) ขั้นตอนที่จะเพิ่มเงินกองทุนให้เพียงพอ
- (2) วัตถุประสงค์เงินกองทุนที่คาดว่าจะดำรงในแต่ละไตรมาสภายในระยะเวลาของโครงการ
- (3) ประเภทและธุรกิจที่จะประกอบกิจการ
- (4) ระยะเวลาของโครงการซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปี

ในการพิจารณาให้ความเห็นชอบนายทะเบียนจะต้องพิจารณาและแจ้งให้บริษัทฯ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับโครงการ ทั้งนี้การให้ความเห็นชอบจะกำหนดเงื่อนไข หรือเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้

ในกรณีที่นายทะเบียนไม่ให้ความเห็นชอบโครงการ หรือบริษัทไม่เห็นด้วยกับเงื่อนไข หรือเงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนด ให้บริษัทมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา 27/6²⁷ ในระหว่างคำวินิจฉัยการตามโครงการที่ได้รับความเห็นชอบตามมาตรา 27/5 บริษัทสามารถประกอบกิจการได้ตามปกติ แต่จะดำเนินการขยายธุรกิจไม่ได้จนกว่าจะสามารถดำรง เงินกองทุนได้ตามมาตรา 27 วรรคสอง

การขยายธุรกิจของบริษัทตามวรรคหนึ่งให้หมายถึง

- (1) การรับประกันภัยรายใหม่ หรือการขยายวงเงินการรับประกันภัยของกรมธรรม์ ประกันภัยที่มีอยู่
- (2) การเพิ่มความเสี่ยงในการลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัท
- (3) การก่อภาระผูกพันเพิ่มเติม เว้นแต่เป็นการดำเนินการตามภาระผูกพันที่มีอยู่
- (4) การทำสัญญาแต่งตั้งตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัยเพิ่มเติม
- (5) การรับโอนกิจการของบริษัท

กรณีใดเป็นการเพิ่มความเสี่ยงตาม (2) หรือเป็นการก่อภาระผูกพันเพิ่มเติมตาม (3) ให้เป็นไปตามที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

มาตรา 27/7²⁸ ให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการตามมาตรา 52 เมื่อมีกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (1) บริษัทไม่เสนอโครงการตามมาตรา 27/5 ต่อนายทะเบียนภายในกำหนดเวลา
- (2) บริษัทไม่ดำเนินการตามโครงการ หรือดำเนินการไม่เป็นไปตามโครงการที่ได้รับความเห็นชอบตามมาตรา 27/5 ทั้งนี้ตามเงื่อนไขหรือเงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนด

(3) โครงการที่เสนอตามมาตรา 27/5 ไม่ได้รับความเห็นชอบและบริษัทไม่ยื่นอุทธรณ์ ภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

การควบคุมบริษัท

มาตรา 28 นอกจากการประกันวินาศภัย บริษัทจะลงทุนประกอบธุรกิจอื่นใด ได้เฉพาะที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ในกรณีนี้คณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไขสำหรับการประกอบธุรกิจนั้น ๆ ให้บริษัทปฏิบัติด้วยก็ได้

มาตรา 29 กรมธรรม์ประกันภัยที่บริษัทออกให้แก่ผู้เอาประกันภัย ต้องเป็นไปตามแบบและข้อความที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบ ทั้งนี้ รวมทั้งเอกสารประกอบหรือแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัยด้วย

แบบและข้อความที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบไว้แล้วตามวรรคหนึ่ง เมื่อนายทะเบียนเห็นสมควรหรือเมื่อบริษัทร้องขอ นายทะเบียนจะสั่งให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติม หรือยกเลิกแบบหรือข้อความนั้นบางส่วนหรือทั้งหมดก็ได้

ในกรณีที่บริษัทออกกรมธรรม์ประกันภัยแตกต่างไปจากแบบหรือข้อความที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยมีสิทธิเลือกให้บริษัทต้องรับผิดชอบในการชำระหนี้ตามแบบกรมธรรม์ประกันภัยหรือข้อความที่บริษัทออกให้ นั้น หรือตามแบบหรือข้อความที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบไว้แล้วก็ได้ และไม่ว่าผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยจะใช้สิทธิดังกล่าวนี้ประการใดหรือไม่ ย่อมไม่เป็นเหตุให้บริษัทพ้นความผิดที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่บริษัทออกกรมธรรม์ประกันภัยโดยใช้แบบหรือข้อความที่นายทะเบียนมิได้ให้ความเห็นชอบตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ผู้เอาประกันภัยจะเลือกให้บริษัทต้องรับผิดชอบตามกรมธรรม์ประกันภัยนั้น หรือจะบอกเลิกสัญญาประกันภัยนั้นเสียและให้บริษัทคืนเบี้ยประกันภัยทั้งสิ้นที่ได้ชำระไว้แล้วแก่บริษัทก็ได้ และไม่ว่าผู้เอาประกันภัยจะใช้สิทธิดังกล่าวนี้ประการใดหรือไม่ ย่อมไม่เป็นเหตุให้บริษัทพ้นความผิดที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 30 อัตราเบี้ยประกันภัยที่บริษัทกำหนด จะต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

²⁷ มาตรา 27/8 เพิ่มเติมโดยมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

²⁸ มาตรา 27/7 เพิ่มเติมโดยมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

อัตราเบี้ยประกันภัยที่นายทะเบียนเห็นชอบไว้แล้ว เมื่อนายทะเบียนเห็นสมควรหรือเมื่อบริษัทร้องขอ นายทะเบียนจะสั่งให้เปลี่ยนอัตรานั้นเสียใหม่ก็ได้ การเปลี่ยนอัตราใหม่ไม่มีผลกระทบต่อกรมธรรม์ประกันภัยที่ได้กำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบไว้ก่อนแล้ว

มาตรา 30/1²⁰ ให้ถือว่าข้อความหรือภาพที่โฆษณา หรือหนังสือชักชวนเป็นส่วนหนึ่งของกรมธรรม์ประกันภัย หากข้อความหรือภาพใดมีความหมายขัดกับข้อความในกรมธรรม์ประกันภัย ให้ตีความไปในทางที่เป็นคุณแก่ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยแล้วแต่กรณี

ห้ามตัวแทนประกันวินาศภัยนำข้อความหรือภาพโฆษณา หรือหนังสือชักชวนที่ไม่ได้รับความเห็นชอบจากบริษัทไปใช้ในการชักชวนให้บุคคลทำสัญญาประกันภัย

มาตรา 31 ห้ามมิให้บริษัทกระทำการดังต่อไปนี้

(1) ประกอบธุรกิจประกันชีวิต

(2) รับประกันวินาศภัยเกินกว่าจำนวนดังต่อไปนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียน

(ก) รับประกันอัคคีภัยรายเดี่ยวหรือหลายรายรวมกันเพื่อวินาศภัยอันเดียวกันภายในเขตที่นายทะเบียนกำหนด ทั้งนี้โดยมีจำนวนเงินเอาประกันภัยเกินกว่าร้อยละสิบของเงินกองทุน

(ข) รับประกันวินาศภัยยานพาหนะทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ และบุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในยานพาหนะนั้น และการประกันภัยค้ำจุนเพื่อวินาศภัยอันเดียวกัน ทั้งนี้โดยมีจำนวนเงินเอาประกันภัยแต่ละยานพาหนะเกินกว่าร้อยละสิบของเงินกองทุน

(ค) รับประกันวินาศภัยอื่นนอกจาก (ก) หรือ (ข) โดยมีจำนวนเงินเอาประกันภัยรายหนึ่งเกินกว่าร้อยละสิบของเงินกองทุน

ในกรณีที่มีการประกันต่อซึ่งวินาศภัยตาม (ก) (ข) หรือ (ค) โดยมีผลบังคับพร้อมกับการรับประกันวินาศภัย มิให้นำจำนวนเงินที่เอาประกันต่อเข้าอยู่ในจำนวนที่กำหนดตาม (ก) (ข) หรือ (ค)

(3) ลดทุนโดยมิได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียนโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

(4) ผ่ากเงินไว้ที่อื่นนอกจากที่ธนาคาร บริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์

²⁰ มาตรา 30/1 ที่แก้ไขโดยมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

(5) เก็บเงินสดไว้ที่อื่นนอกจากเก็บไว้ที่สำนักงานของบริษัท

(6) จ่ายเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดให้แก่กรรมการ, ผู้จัดการ, ที่ปรึกษา, พนักงาน หรือลูกจ้างของบริษัทเพื่อเป็นค่านายหน้าหรือค่าตอบแทนสำหรับหรือเนื่องจากธุรกิจหรือการกระทำใด ๆ เว้นแต่เป็นการจ่ายบำเหน็จ เงินเดือน โบนัส หรือเงินอย่างอื่นที่พึงจ่ายตามปกติ

(7) จ่ายเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดให้แก่ตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย นอกจากเงินค่าจ้างหรือบำเหน็จที่พึงจ่ายตามปกติ

(8) จ่ายเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดล่วงหน้าให้แก่บุคคลใด เป็นค่านายหน้าหรือค่าตอบแทนสำหรับงานที่จะทำให้แก่บริษัท

(9) จ่ายบำเหน็จให้แก่บุคคลที่ช่วยให้มีการทำสัญญาประกันภัย ซึ่งมีใช้ตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัยของบริษัท

(10) ซื้อหรือมีไว้ซึ่งอสังหาริมทรัพย์ เว้นแต่

(ก) เพื่อใช้เป็นสถานที่สำหรับประกอบธุรกิจหรือสำหรับใช้เพื่อสวัสดิการของพนักงานหรือลูกจ้างของบริษัทตามสมควร

(ข) เพื่อใช้สำหรับการลงทุนประกอบธุรกิจอื่นที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา 28

(ค) เป็นอสังหาริมทรัพย์ที่บริษัทได้มาจากการรับชำระหนี้หรือจากกาบบังคับจำนอง

การซื้อหรือมีไว้ซึ่งอสังหาริมทรัพย์ตาม (ก) หรือ (ข) หรือการได้อสังหาริมทรัพย์มาจากการรับชำระหนี้ตาม (ค) ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียน ในการอนุญาตนายทะเบียนจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ไว้ด้วยก็ได้

(11) ให้ประโยชน์เป็นพิเศษแก่ผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในกรมธรรม์ประกันภัย

(12) รับชำระเบี้ยประกันภัยจากผู้เอาประกันภัยลดลงต่ำกว่าจำนวนที่ต้องชำระ

(13) ตั้งหรือมอบหมายบุคคลอื่นนอกจากตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้าประกันวินาศภัย หรือพนักงานของบริษัทซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงินเป็นผู้รับชำระเบี้ยประกันภัย

(14) ออกกรมธรรม์ประกันภัยโดยไม่มีลายมือชื่อของกรรมการผู้มีอำนาจผูกพันบริษัท และไม่ได้ประทับตราของบริษัทตามที่ได้จดทะเบียนไว้ หรือไม่มีลายมือชื่อของผู้จัดการสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย และไม่ได้ประทับตราของบริษัทนั้นด้วย ถ้ามี

(15) โฆษณาจูงใจอันเป็นเท็จหรือเกินความจริงเกี่ยวกับบริษัทหรือธุรกิจประกันวินาศภัยของบริษัท

(16) ตั้งหรือมอบหมายบุคคลอื่นนอกจากตัวแทนประกันวินาศภัยของบริษัทไปชักชวน ชี้ช่องหรือจัดการให้บุคคลทำสัญญาประกันภัยกับบริษัท ทั้งนี้เว้นแต่เป็นการกระทำของกรรมการ พนักงาน หรือลูกจ้างของบริษัทซึ่งกระทำการในนามบริษัท หรือ

(17)³⁰ ขายหรือให้หรือสังหาริมทรัพย์ใด ๆ หรือสังหาริมทรัพย์ที่มีมูลค่ารวมกันสูงกว่า ที่นายทะเบียนกำหนดแก่กรรมการบริษัท หรือซื้อทรัพย์สินจากกรรมการบริษัท ทั้งนี้รวมถึงบุคคล ที่เกี่ยวข้องกับกรรมการบริษัทตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด เว้นแต่จะได้รับความยินยอม จากคณะกรรมการบริษัทและได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

มาตรา 32 คำสั่งของนายทะเบียนที่ไม่อนุญาตตามมาตรา 31 (2) ให้อุทธรณ์ต่อ คณะกรรมการได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา 33³¹ บริษัทต้องจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ที่ตกเป็นของบริษัทตามมาตรา 31 (10) ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) อสังหาริมทรัพย์ที่บริษัทมีไว้เพื่อใช้เป็นสถานที่สำหรับประกอบธุรกิจหรือสำหรับ ใช้เพื่อสวัสดิการของพนักงานหรือลูกจ้างของบริษัท หรือเพื่อใช้สำหรับการลงทุนประกอบธุรกิจอื่น ตามมาตรา 31 (10) (ก) หรือ (ข) ถ้ามิได้ใช้อสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวแล้ว ให้จำหน่ายภายในห้าปี นับแต่วันที่เลิกใช้

(2) อสังหาริมทรัพย์ที่บริษัทได้มาจากการชำระหนี้ หรือจากการบังคับจำนองตาม มาตรา 31 (10) (ค) ให้จำหน่ายภายในห้าปีนับแต่วันที่ได้มา เว้นแต่จะได้รับความอนุญาตจากนายทะเบียน ให้มีไว้เพื่อใช้ในกิจการตามมาตรา 31 (10) (ก) หรือ (ข)

³⁰ มาตรา 31 (17) แก้ไขโดยมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ความเดิมเป็นดังนี้

“มาตรา 31 (17) ขายหรือให้หรือสังหาริมทรัพย์ใด ๆ หรือสังหาริมทรัพย์ที่มีมูลค่ารวมกันสูงกว่าที่นายทะเบียนกำหนด แก่กรรมการหรือซื้อทรัพย์สินจากกรรมการ ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากคณะกรรมการและได้รับความเห็นชอบ จากนายทะเบียน”

³¹ มาตรา 33 แก้ไขโดยมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ความเดิมเป็นดังนี้

“มาตรา 33 บริษัทต้องจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ที่ตกเป็นของบริษัทตามมาตรา 31 (10) ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) อสังหาริมทรัพย์ที่บริษัทมีไว้เพื่อใช้เป็นสถานที่สำหรับประกอบธุรกิจหรือสำหรับใช้เพื่อสวัสดิการของพนักงาน หรือลูกจ้างของบริษัท หรือเพื่อใช้สำหรับการลงทุนประกอบธุรกิจอื่นตามมาตรา 31 (10) (ก) หรือ (ข) ถ้ามิได้ใช้อสังหาริมทรัพย์ ดังกล่าวแล้ว ให้จำหน่ายภายในห้าปีนับแต่วันที่เลิกใช้

(2) อสังหาริมทรัพย์ที่บริษัทได้มาจากการรับชำระหนี้ หรือจากการบังคับจำนองตามมาตรา 31 (10) (ค) ให้จำหน่าย ภายในห้าปีนับแต่วันที่ได้มา เว้นแต่จะได้รับความอนุญาตจากนายทะเบียนให้มีไว้เพื่อใช้ในกิจการตามมาตรา 31 (10) (ก) หรือ (ข)

กำหนดระยะเวลาที่กำหนดตาม (1) และ (2) นายทะเบียนอาจขยายให้อีกได้ไม่เกินสามปี เมื่อบริษัทร้องขอ ก่อนสิ้นระยะเวลานั้นโดยมีเหตุผลอันสมควร ในการอนุญาตนายทะเบียนจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ให้ปฏิบัติไว้ด้วยก็ได้”

นายทะเบียนอาจขยายระยะเวลาที่กำหนดตาม (1) และ (2) ได้อีกตามระยะเวลาที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ทั้งนี้ นายทะเบียนอาจกำหนดเงื่อนไขในการให้ขยายระยะเวลาไว้ด้วยก็ได้

มาตรา 34³² กรรมการ ผู้จัดการ บุคคลซึ่งมีอำนาจกระทำการแทนบริษัท หรือที่ปรึกษาของบริษัทต้องเป็นบุคคลซึ่งมีคุณวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีหรือเป็นผู้มีประสบการณ์ในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจประกันภัย และไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (1) เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย
- (2) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์
- (3) เคยเป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลซึ่งมีอำนาจกระทำการแทนบริษัทในช่วงเวลาที่บริษัทนั้นถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยหรือใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต เว้นแต่เป็นผู้ซึ่งนายทะเบียนด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง เช่นว่านั้นในช่วงเวลาดังกล่าว

(4) เป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลซึ่งมีอำนาจกระทำการแทนบริษัทอื่นที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย เว้นแต่จะได้รับยกเว้นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(5) ถูกถอดถอนจากการเป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลซึ่งมีอำนาจกระทำการแทนบริษัทตามมาตรา 53

(6) เป็นข้าราชการการเมืองหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

³² มาตรา 34 แก้ไขโดยมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ความเดิมเป็นดังนี้

“มาตรา 34 ห้ามมิให้บริษัทตั้งหรือยอมให้บุคคลซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นหรือทำหน้าที่กรรมการ ผู้จัดการ พนักงาน บุคคลผู้มีส่วนในการจัดการ หรือที่ปรึกษาของบริษัท

- (1) เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย
- (2) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ที่กระทำโดยทุจริต
- (3) เคยเป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลผู้มีอำนาจในการจัดการของบริษัท ในช่วงเวลาที่บริษัทถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยหรือใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต

(4) เป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลผู้มีอำนาจในการจัดการของบริษัทอื่นที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย เว้นแต่จะได้รับยกเว้นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(5) ถูกถอดถอนจากการเป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลผู้มีอำนาจในการจัดการของบริษัทตามมาตรา 53

(6) เป็นข้าราชการการเมือง

(7) เป็นข้าราชการซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมบริษัท เว้นแต่เป็นกรณีของบริษัทที่เป็นรัฐวิสาหกิจ หรือได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีเพื่อช่วยเหลือการค้าเงินงานของบริษัท หรือเป็นผู้ได้รับแต่งตั้งตามมาตรา 53”

(7) เป็นข้าราชการหรือพนักงานของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมบริษัท เว้นแต่กรณีของบริษัทที่เป็นรัฐวิสาหกิจ หรือได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการเพื่อช่วยเหลือการดำเนินงานของบริษัท หรือเป็นผู้ได้รับแต่งตั้งตามมาตรา 53

(8) มีประวัติเสียหายหรือดำเนินกิจการใดที่มีลักษณะที่แสดงถึงการขาดความรับผิดชอบ หรือความรอบคอบเยี่ยงผู้ประกอบการวิชาชีพในฐานะเช่นนั้นจักต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์

มาตรา 35³³ ภายใต้บังคับมาตรา 66 ห้ามมิให้บริษัทมอบหมายหรือยินยอมให้บุคคลใดทำการรับประกันวินาศภัยโดยใช้กรรมธรรม์ประกันภัยของบริษัท

ห้ามมิให้บริษัทมอบหมายหรือยินยอมให้บุคคลใดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามกรรมธรรม์ประกันภัยบางส่วนหรือทั้งหมด นอกจากการประกันต่อ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา 35/1³⁴ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้เอาประกันภัย การตรวจสอบ และการประเมินวินาศภัยประเภทใด และจำนวนเงินเอาประกันภัยเท่าใดที่ต้องดำเนินการโดยผู้ประเมินวินาศภัย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา 35/2³⁵ ผู้ใดจะเป็นผู้ประเมินวินาศภัยต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน และยื่นทะเบียนต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

การขออนุญาต การอนุญาต และการยื่นทะเบียน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา 35/3³⁶ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประเมินวินาศภัยต้องผ่านการอบรมจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย หรือสถาบันที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยรับรองและต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (1) เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (2) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์หรือความผิดตามมาตรา 90/1 หรือมาตรา 90/2 เว้นแต่ได้พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต
- (3) เป็นพนักงาน ลูกจ้าง หรือที่ปรึกษาของบริษัท

³³ มาตรา 35 แก้ไขโดยมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ความเดิมเป็นดังนี้
"มาตรา 35 ห้ามมิให้บริษัทแห่งหนึ่งหรือมอบหมายบุคคลใดนอกจากกรรมการ พนักงาน หรือลูกจ้างของบริษัท ถ้าการรับประกันวินาศภัย รับเบี้ยประกันภัย ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามกรรมธรรม์ประกันภัยไม่ว่าบางส่วนหรือทั้งหมด นอกจากการประกันต่อ"

³⁴ มาตรา 35/1 เดิมเดิมโดยมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

³⁵ มาตรา 35/2 เดิมเดิมโดยมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

³⁶ มาตรา 35/3 เดิมเดิมโดยมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

(4) อยู่ระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาตเป็นผู้ประเมินวินาศภัย

(5) เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประเมินวินาศภัยในระยะเวลาห้าปีก่อนวันขอรับ

ใบอนุญาต

มาตรา 35/4³⁷ ใบอนุญาตเป็นผู้ประเมินวินาศภัยให้มีอายุสองปีนับแต่วันที่ออก

ใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอภายในกำหนดสองเดือนก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ โดยผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตต้องมีหนังสือรับรองว่าผ่านการฝึกอบรมเพิ่มเติมจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยหรือสถาบันที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยรับรอง

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา 35/5³⁸ ในกรณีที่เกิดวินาศภัยตามประเภทและจำนวนเงินเอาประกันภัยที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา 35/1 ให้คู่สัญญาตามกรมธรรม์ประกันภัยเลือกคู่ประเมินวินาศภัยที่ขึ้นทะเบียนไว้ ณ สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยเป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบและประเมินวินาศภัยที่บริษัทจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

ในการตรวจสอบและประเมินวินาศภัย ผู้ประเมินวินาศภัยต้องจัดทำรายงานหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องตามแบบและรายการที่นายทะเบียนประกาศกำหนด เพื่อยื่นต่อคู่สัญญาตามกรมธรรม์ประกันภัยฝ่ายละหนึ่งฉบับ

มาตรา 35/6³⁹ ผู้ประเมินวินาศภัยต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 35/7⁴⁰ นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นผู้ประเมินวินาศภัยเมื่อปรากฏแก่นายทะเบียนว่าผู้ประเมินวินาศภัยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของนายทะเบียนหรือของคณะกรรมการตามมาตรา 35/5 หรือมาตรา 35/6

การพักใช้ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินครั้งละหนึ่งปี

³⁷ มาตรา 35/4 เพิ่มเติมโดยมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

³⁸ มาตรา 35/5 เพิ่มเติมโดยมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

³⁹ มาตรา 35/6 เพิ่มเติมโดยมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

⁴⁰ มาตรา 35/7 เพิ่มเติมโดยมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

มาตรา 35/8⁴¹ นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประเมินวินาศภัย
เมื่อปรากฏแก่นายทะเบียนว่าผู้ประเมินวินาศภัย

- (1) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 35/3
- (2) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วและกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 35/7 อีก

มาตรา 35/9⁴² ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประเมินวินาศภัย
ตามมาตรา 35/7 หรือมาตรา 35/8 มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่
ได้รับแจ้งคำสั่ง และให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่
ได้รับอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา 36 ห้ามมิให้บริษัทประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทนหรือประวิงการคืนเบี้ย
ประกันภัยที่ต้องจ่ายหรือคืนแก่ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือจ่าย
หรือคืนไปโดยไม่สุจริต

การกระทำหรือการปฏิบัติใด ๆ ของบริษัทที่จะถือว่าเป็นการฝ่าฝืนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไป
ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา 36/1⁴³ ในกรณีที่มีการร้องเรียนเกี่ยวกับการประกันภัย การจ่ายค่าสินไหมทดแทน
การชดใช้เงินหรือประโยชน์อื่นใดตามกฎหมายประกันภัย นายทะเบียนอาจจัดให้มีการพิจารณา
ข้อร้องเรียนและดำเนินการไกล่เกลี่ยได้

มาตรา 37⁴⁴ ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจ
ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขใด ๆ ให้บริษัทปฏิบัติในเรื่องดังต่อไปนี้ได้

⁴¹มาตรา 35/6 เพิ่มเดิมโดยมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

⁴²มาตรา 35/9 เพิ่มเดิมโดยมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

⁴³มาตรา 36/1 เพิ่มเดิมโดยมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

⁴⁴มาตรา 37 แก้ไขโดยมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ความเดิมเป็นดังนี้

“มาตรา 37 ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจประกาศกำหนดให้บริษัท
ปฏิบัติการใด ๆ ในเรื่องต่อไปนี้ได้

- (1) การเก็บเบี้ยประกันภัย
- (2) การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัท
- (3) การประกันต่อ
- (4) การจำแนกประเภทค่าใช้จ่าย
- (5) การจัดสรรเงินสำรองเพื่อการเสี่ยงภัยไว้เป็นประเภท ๆ
- (6) อัตราค่าจ้างหรือบำเหน็จสำหรับตัวแทนประกันวินาศภัยและนายหน้าประกันวินาศภัย ตามประเภทของการ
ประกันวินาศภัย
- (7) แบบ ขนาด ตัวอักษร ภาษาที่ใช้ และข้อความของหนังสือคณอบอำนาจของบริษัท รวมทั้งเอกสารแสดงการรับเงิน
ของบริษัท”

- (1) การเก็บเบี้ยประกันภัย
- (2) การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัท
- (3) การประกันต่อ
- (4) การจำแนกประเภทค่าใช้จ่าย
- (5) การจัดสรรเงินสำรองเพื่อการเสี่ยงภัยไว้เป็นประเภท ๆ
- (6) การกำหนดวิธีการออกและเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัย
- (7) การกำหนดอัตราค่าจ้างหรือบำเหน็จสำหรับตัวแทนประกันวินาศภัยและนายหน้า

ประกันวินาศภัย ตามประเภทของการประกันวินาศภัย

- (8) การกำหนดแบบ ขนาด ตัวอักษร ภาษาที่ใช้ และข้อความของเอกสารแสดงการรับเงินของบริษัท
- (9) การกำหนดประเภทและอัตราอย่างสูงของค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับรับประกันภัย
- (10) การรับเงิน การจ่ายเงิน การตรวจสอบ และการควบคุมภายใน
- (11) การชดใช้เงินหรือค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัย
- (12) การกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำในการบริหารจัดการความเสี่ยงของบริษัท

มาตรา 38 ในการติดต่อกับประชาชน บริษัทต้องเปิดทำการตามวันและเวลาที่คณะกรรมการประกาศกำหนด แต่ทั้งนี้บริษัทจะเปิดทำการเกินกว่าที่กำหนดก็ได้

มาตรา 39 เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการประกันอัคคีภัย เมื่อบริษัททำสัญญาประกันอัคคีภัยรายใด ให้บริษัทยื่นรายการเกี่ยวกับการรับประกันอัคคีภัยตามแบบที่คณะกรรมการกำหนดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้ทำสัญญาประกันอัคคีภัยรายนั้น

บทบัญญัติวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับแก่การประกันต่อ

มาตรา 40 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับรายการตามมาตรา 39 และเห็นสมควร จะกระทำการตรวจสอบเพื่อทราบราคาทรัพย์สินที่เอาประกันภัย ก็ให้กระทำได้ ในการนี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ตั้งของทรัพย์สินนั้นในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกได้ตามที่เห็นสมควร และให้มีอำนาจตรวจและเรียกให้ส่งเอกสาร รวมทั้งหลักฐานใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่การที่จะทราบราคาอันแท้จริงของทรัพย์สินนั้น

ผู้เอาประกันภัยหรือผู้ที่เกี่ยวข้องต้องให้ความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง

ถ้าผู้เอาประกันภัยหรือผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ให้ความสะดวกตามวรรคสองจนเป็นเหตุให้ไม่สามารถทำการตรวจสอบได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนในกรณี เช่นว่านี้ เมื่อนายทะเบียนเห็นสมควร นายทะเบียนจะมีคำสั่งให้สัญญาประกันอัคคีภัยรายนั้น

เป็นอันระงับสิ้นไปก็ได้ คำสั่งของนายทะเบียน ให้กำหนดวันที่ให้สัญญาประกันอัคคีภัยระงับสิ้นไป ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามวันนับแต่วันที่นายทะเบียนมีคำสั่ง และให้นายทะเบียนแจ้งคำสั่งนั้นไปยังบริษัทและผู้เอาประกันภัยโดยพลัน เมื่อนายทะเบียนได้มีคำสั่งเช่นว่านี้ ให้สัญญาประกันอัคคีภัยรายนั้นระงับสิ้นไปในวันที่นายทะเบียนกำหนดนั้น

ในกรณีที่สัญญาประกันอัคคีภัยระงับสิ้นไปตามวรรคสาม ในส่วนที่เกี่ยวกับนิติสัมพันธ์ระหว่างบริษัทกับผู้เอาประกันภัย ให้ถือเสมือนว่าการระงับสิ้นไปแห่งสัญญาประกันอัคคีภัยนั้น ได้ระงับสิ้นไปเพราะผู้เอาประกันภัยบอกเลิกสัญญา

มาตรา 41 ในกรณีที่ปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบตามมาตรา 39 ว่าทรัพย์สินที่เอาประกันภัยมีราคาต่ำกว่าจำนวนเงินที่เอาประกันภัยมากถึงขนาดที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าต่ำเกินสมควร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานผลการตรวจสอบนั้นต่อนายทะเบียนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ปรากฏผลการตรวจสอบ ในกรณีเช่นนี้ถ้านายทะเบียนเห็นเป็นการสมควรให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ลดจำนวนเงินที่เอาประกันภัยลงเท่าที่นายทะเบียนเห็นสมควรไปยังบริษัทและผู้เอาประกันภัยภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานจากพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่จำนวนเงินเอาประกันภัยที่ลดลงแล้วนั้น ต้องไม่ต่ำกว่าราคาทรัพย์สินที่เอาประกันภัยตามที่ปรากฏในการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 42 เมื่อได้มีคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา 41 แล้ว

(1) ผู้เอาประกันภัยมีสิทธิบอกเลิกสัญญาประกันอัคคีภัยรายนั้นเสียได้ภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน และเมื่อได้บอกเลิกแล้วให้บริษัทคืนเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัยตามส่วนเฉลี่ยของระยะเวลาที่เอาประกันภัยนั้น

(2) ถ้าผู้เอาประกันภัยมิได้บอกเลิกสัญญาประกันอัคคีภัยตาม (1) ให้ถือว่าการประกันภัยรายนั้น มีจำนวนเงินที่เอาประกันภัยตามที่นายทะเบียนได้มีคำสั่งให้ลดลงแล้วนั้น ทั้งนี้ นับแต่วันที่นายทะเบียนมีคำสั่งและให้บริษัทกำหนดเบี้ยประกันภัยสำหรับระยะเวลาที่เหลืออยู่ตามจำนวนเงินซึ่งเอาประกันภัยเท่าที่ได้ลดลงแล้วนั้น และให้คืนเบี้ยประกันภัยส่วนที่เกินให้แก่ผู้เอาประกันภัยภายในสิบวันนับแต่วันที่นายทะเบียนมีคำสั่ง

มาตรา 43 ในกรณีที่วินาศภัยเกิดแก่ทรัพย์สินที่เอาประกันภัยและพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามีเหตุอันควรสงสัยว่าวินาศภัยนั้นเกิดขึ้นด้วยความทุจริตของผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัย ให้พนักงานสอบสวนแจ้งเหตุที่สงสัยนั้นไปยังนายทะเบียน ในกรณีเช่นนี้ให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งไปยังบริษัทให้งดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามกรมธรรม์ประกันภัยรายที่สงสัยนั้นไว้ เมื่อเหตุอันควรสงสัยนั้นหมดไปแล้ว ให้นายทะเบียนถอนคำสั่งนั้นเสีย และแจ้งการถอนคำสั่งนั้นไปยังบริษัทและผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัย

ในกรณีที่นายทะเบียนออกคำสั่งให้งดใช้คำสั่งใหม่ทดแทนตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าสิทธิเรียกร้องคำสั่งใหม่ทดแทนระงับอยู่นับแต่วันที่นายทะเบียนออกคำสั่งจนถึงวันถอนคำสั่งนั้น

มาตรา 44 ให้บริษัทจัดทำสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีเกี่ยวกับธุรกิจของบริษัทตามแบบและรายการที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อมีเหตุจะต้องลงในสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีของบริษัทเกี่ยวกับธุรกิจของบริษัท ให้บริษัทลงรายการที่เกี่ยวกับเหตุนั้นในสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีเกี่ยวกับธุรกิจของบริษัท ทั้งนี้ไม่ช้ากว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่มิเหตุอันจะต้องลงรายการนั้น

มาตรา 45⁴⁵ ให้บริษัทเก็บรักษาสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีตามมาตรา 44 ไว้ที่สำนักงานของบริษัทไม่น้อยกว่าห้าปีนับแต่วันที่ลงรายการครั้งสุดท้ายในสมุดทะเบียนหรือสมุดบัญชานั้น หรือนับแต่วันที่บริษัทพ้นจากความรับผิดชอบตามรายการที่มีความรับผิดชอบที่สุด ทั้งนี้แล้วแต่อย่างไรจะยาวกว่า

มาตรา 46 ผู้มีส่วนได้เสียจะขอตรวจสอบสมุดทะเบียนตามมาตรา 44 เฉพาะรายการที่ตนเกี่ยวข้อง หรือจะขอให้บริษัทคัดสำเนารายการดังกล่าวโดยรับรองว่าถูกต้องด้วยก็ได้ ทั้งนี้ต้องเสียค่าบริการตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 47⁴⁶ บริษัทต้องจัดทำและยื่นงบการเงินและรายงานเกี่ยวกับผลการดำเนินงานของบริษัทต่อคณะกรรมการดังต่อไปนี้

- (1) งบการเงินรายไตรมาสที่ผู้สอบบัญชีได้สอบทานแล้ว
- (2) งบการเงินสำหรับรอบปีปฏิทินที่ส่งมาที่ผู้สอบบัญชีตรวจสอบและแสดงความเห็นแล้ว
- (3) รายงานประจำปีแสดงการดำเนินงานของบริษัท

⁴⁵ มาตรา 45 แก้ไขโดยมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติประกอบกฏหมายฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ความเดิมเป็นดังนี้
"มาตรา 45 ให้บริษัทเก็บรักษาสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีตามมาตรา 44 ไว้ที่สำนักงานของบริษัทไม่น้อยกว่าสิบปี นับแต่วันที่ลงรายการครั้งสุดท้ายในสมุดทะเบียนหรือสมุดบัญชานั้น หรือนับแต่วันที่บริษัทพ้นจากความรับผิดชอบตามรายการที่มีความรับผิดชอบที่สุด ทั้งนี้แล้วแต่อย่างไรจะยาวกว่า"

⁴⁶ มาตรา 47 แก้ไขโดยมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติประกอบกฏหมายฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ความเดิมเป็นดังนี้
"มาตรา 47 บริษัทต้องจัดส่งรายงานประจำปีแสดงฐานะการเงินและกิจการของบริษัทสำหรับรอบปีปฏิทินที่ส่งแล้ว ต่อนายทะเบียนตามแบบและรายการที่นายทะเบียนกำหนดภายในห้าเดือนนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน
สำหรับบริษัทที่เป็นสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศ ต้องส่งรายงานประจำปีของบริษัทประกันวินาศภัย ต่างประเทศที่ตนเป็นสาขาด้วยภายในห้าเดือนนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศนั้น
รายงานประจำปีตามมาตรานี้ ต้องมีการรับรองโดยผู้สอบบัญชีด้วย"

การจัดทำและยื่นงบการเงินและรายงานผลการดำเนินงาน ให้เป็นไปตามแบบหลักเกณฑ์
วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และผู้สอบบัญชีต้องเป็นผู้สอบบัญชี
รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพบัญชี

สำหรับบริษัทที่เป็นสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศ นอกจากต้องดำเนินการ
ตามวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้ว ต้องส่งรายงานประจำปีของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศ
ที่ตนเป็นสาขาด้วยภายในห้าเดือนนับแต่วันสิ้นสุดของบัญชีประจำปีของบริษัทต่างประเทศนั้น

มาตรา 48 ถ้าปรากฏว่ารายงานประจำปีของบริษัทตามมาตรา 47 วรรคหนึ่งไม่ถูกต้อง
หรือไม่มีรายการครบถ้วนบริบูรณ์ ให้คณะกรรมการกฤษฎีกาแจ้งให้บริษัทแก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้อง
หรือครบถ้วนบริบูรณ์ภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกฤษฎีกาจะกำหนด

ในกรณีที่บริษัทไม่ปฏิบัติตามคำสั่งคณะกรรมการกฤษฎีกา ให้ถือว่าบริษัทมิได้ส่งรายงานประจำปี
ตามมาตรา 47

มาตรา 49⁴⁷ ให้คณะกรรมการกฤษฎีกาแจ้งให้บริษัทแก้ไขรายงานหรือเอกสารใด ๆ เกี่ยวกับ
การประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย โดยคณะกรรมการกฤษฎีกาจะแจ้งให้แก้ไขเอง เพื่ออธิบายหรือขยายความ
แห่งรายงานหรือเอกสารนั้นด้วยก็ได้

มาตรา 50⁴⁸ ให้บริษัทประเภทวินาศภัยและประเภทอื่นที่มิใช่บริษัทประกันวินาศภัยตามแบบที่คณะกรรมการ
กำหนดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งของคณะกรรมการกฤษฎีกา 47 (2) ในหนังสือพิมพ์รายวัน
ที่ออกจำหน่ายแพร่หลายอย่างน้อยหนึ่งฉบับมีระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามวัน และให้ปิดประกาศ
ไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานใหญ่และสำนักงานสาขาของบริษัทนั้นไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือนด้วย

มาตรา 50/1⁴⁹ เพื่อประโยชน์ในการให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงิน
และผลการดำเนินงานของบริษัท ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้บริษัทเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว
ได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กำหนด

⁴⁷ มาตรา 49 แก้ไขโดยมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. 2551 ความเดิมเป็นดังนี้
"มาตรา 49 ให้นายทะเบียนแจ้งให้บริษัทแก้ไขรายงานหรือเอกสารใด ๆ ตามระยะเวลาที่กำหนดเป็นครั้งคราว
ตามแบบและรายการที่นายทะเบียนกำหนดได้ โดยที่นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้บริษัทอธิบายหรือขยายความแห่งรายงาน
หรือเอกสารนั้นด้วยก็ได้
รายงานหรือเอกสารที่ยื่นหรือส่งมาโดยบริษัท หรือผู้สอบบัญชีรับอนุญาตของบริษัทนั้น บริษัทต้องทำให้ครบถ้วน
ตรงต่อความจริง"

⁴⁸ มาตรา 50 แก้ไขโดยมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. 2551 ความเดิมเป็นดังนี้
"มาตรา 50 ให้บริษัทประเภทวินาศภัยและประเภทอื่นที่มิใช่บริษัทประกันวินาศภัยตามแบบที่คณะกรรมการ
กำหนดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งของคณะกรรมการกฤษฎีกา 47 (2) ในหนังสือพิมพ์รายวันที่ออกจำหน่ายในท้องถิ่น
ที่สำนักงานใหญ่ของบริษัทตั้งอยู่อย่างน้อยหนึ่งฉบับ มีระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามวัน และให้ปิดประกาศไว้ในที่เปิดเผย
ณ สำนักงานใหญ่และสำนักงานสาขาของบริษัทนั้นไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือนด้วย"

⁴⁹ มาตรา 50/1 เพิ่มเติมโดยมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. 2551

มาตรา 50/2⁶⁰ ให้บริษัทส่งรายงานประจำปีการคำนวณความรับผิดชอบตามกรรมธรรม์
ประกันภัยที่รับรองโดยนักคณิตศาสตร์ประกันภัยต่อคณะกรรมการตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ
เงื่อนไข และระยะเวลาที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา 51 ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจสอบกิจการและฐานะ
การเงินของบริษัท และเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่
มีอำนาจ

(1) เข้าไปในสำนักงานของบริษัทในระหว่างเวลาทำการเพื่อทราบข้อเท็จจริง ในการนี้
ให้มีอำนาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานอื่น ๆ จากกรรมการ ผู้จัดการ ที่ปรึกษา พนักงาน หรือลูกจ้าง
ของบริษัทและสอบถามบุคคลดังกล่าวได้

(2) เข้าไปในสถานที่ประกอบธุรกิจของบริษัท หรือสถานที่ใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัย
ว่ามีสมุดบัญชี เอกสาร หรือดวงตรา หรือหลักฐานอื่นอันเกี่ยวกับกิจการ สินทรัพย์ และหนี้สิน
ของบริษัท เพื่อตรวจสอบหรือประเมินราคาทรัพย์สินของบริษัท ในระหว่างเวลาทำการหรือในเวลา
ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก

(3) สั่งให้บริษัทหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจของบริษัทส่งเอกสารหรือหลักฐานอื่น ๆ

(4) เรียกบุคคลดังกล่าวใน (1) หรือ (3) มาให้ถ้อยคำหรือจะสั่งให้บุคคลดังกล่าว
ยื่นคำชี้แจงแสดงข้อเท็จจริงตามที่ต้องการก็ได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง
อำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา 52⁶¹ เมื่อมีกรณีใดกรณีหนึ่งตามมาตรา 27/7 หรือปรากฏหลักฐานต่อ
นายทะเบียนว่าบริษัทใดมีฐานะหรือการดำเนินการอยู่ในลักษณะอันอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหาย
แก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน นายทะเบียนด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้
บริษัทนั้นแก้ไขฐานะหรือการดำเนินการดังกล่าวได้ภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด หรือ
สั่งให้เพิ่มทุนหรือลดทุนเพื่อให้เป็นไปตามมาตรา 27 วรรคสอง และจะสั่งให้บริษัทหยุดรับประกัน
วินาศภัยเป็นการชั่วคราวด้วยก็ได้

⁶⁰ มาตรา 50/2 แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

⁶¹ มาตรา 52 แก้ไขโดยมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ความเดิมเป็นดังนี้

“มาตรา 52 เมื่อปรากฏหลักฐานต่อนายทะเบียนว่า บริษัทใดมีฐานะหรือการดำเนินการอยู่ในลักษณะอันอาจเป็นเหตุ
ให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน นายทะเบียนด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้บริษัทนั้นแก้ไข
ฐานะหรือการดำเนินการดังกล่าวได้ภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนดในการนี้จะสั่งให้เพิ่มทุนหรือลดทุนหรือจะสั่งให้บริษัทหยุด
รับประกันวินาศภัยเป็นการชั่วคราวด้วยก็ได้

ในกรณีที่บริษัทใดไม่เพิ่มทุนหรือลดทุนภายในกำหนดเวลาที่นายทะเบียนสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาตามคำสั่งของนายทะเบียนดังกล่าว

ในกรณีที่มีความจำเป็นรีบด่วนที่จะต้องให้บริษัทใดเพิ่มทุนหรือลดทุนเพื่อให้บริษัทนั้นสามารถพียงฐานะและการดำเนินการต่อไปได้ นายทะเบียนด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการจะสั่งให้บริษัทเพิ่มทุนหรือลดทุนทันทีก็ได้ โดยให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนดังกล่าวเป็นมติที่ประชุมผู้ถือหุ้น

ในการเพิ่มทุนหรือลดทุนตามวรรคสองหรือวรรคสาม มิให้นำบทบัญญัติในมาตรา 138 วรรคสอง (2) มาตรา 139 และมาตรา 141 แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชน จำกัด พ.ศ. 2535 มาใช้บังคับ

มาตรา 53 เมื่อปรากฏหลักฐานต่อนายทะเบียนว่า บริษัทใดมีฐานะหรือการดำเนินการอยู่ในลักษณะอันอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน หรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทใด ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา 52 นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้บริษัทนั้นถอดถอนกรรมการหรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทผู้เป็นต้นเหตุดังกล่าวออกจากตำแหน่งได้

ในกรณีที่นายทะเบียนสั่งถอดถอนบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้บริษัทนั้นแต่งตั้งบุคคลอื่น โดยความเห็นชอบจากนายทะเบียนเข้าดำรงตำแหน่งดังกล่าวแทนภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันถอดถอน

ในกรณีที่บริษัทใดไม่ถอดถอนบุคคลตามวรรคหนึ่งหรือถอดถอนแล้วไม่แต่งตั้งบุคคลอื่นเข้าดำรงตำแหน่งแทนตามวรรคสอง นายทะเบียนด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งถอดถอนบุคคลดังกล่าวหรือแต่งตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือหลายคนไปดำรงตำแหน่งเป็นเวลาไม่เกินสามปี และมีให้นำความในมาตรา 34 (4) มาใช้บังคับ

ในกรณีที่บริษัทใดไม่เพิ่มทุนหรือลดทุนภายในกำหนดเวลาที่นายทะเบียนสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาตามคำสั่งของนายทะเบียนดังกล่าว

ในกรณีที่มีความจำเป็นรีบด่วนที่จะต้องให้บริษัทใดเพิ่มทุนหรือลดทุน หรือให้บริษัทนั้นสามารถพียงฐานะและการดำเนินการต่อไปได้ นายทะเบียนด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการจะสั่งให้บริษัทเพิ่มทุนหรือลดทุนทันทีก็ได้ โดยให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนดังกล่าวเป็นมติที่ประชุมผู้ถือหุ้น

ในการเพิ่มทุนหรือลดทุนตามวรรคสองหรือวรรคสาม มิให้นำมาตรา 1220 มาตรา 1224 มาตรา 1225 และมาตรา 1226 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 138 วรรคสอง (2) และมาตรา 151 แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชน จำกัด พ.ศ. 2535 มาใช้บังคับ

ให้ผู้ซึ่งแยกทะเบียนแต่งตั้งตามวรรคสามได้รับคำตอบแทนตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยให้จ่ายจากทรัพย์สินของบริษัทนั้น และในระหว่างเวลาที่บุคคลดังกล่าวดำรงตำแหน่งอยู่ ผู้ถือหุ้นของบริษัทจะมีมติเพิกถอนหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งของนายทะเบียนมิได้

บุคคลซึ่งถูกถอดถอนตามคำสั่งของนายทะเบียนจะเข้าไปเกี่ยวข้องหรือดำเนินการใด ๆ ในบริษัทนั้นไม่ได้ ไม่ว่าโดยทางตรงและทางอ้อม

ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนที่ให้ถอดถอนหรือแต่งตั้งตามมาตรานี้เป็นมติของที่ประชุมผู้ถือหุ้น

มาตรา 54 ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งให้บริษัทหยุดรับประกันวินาศภัยเป็นการชั่วคราวตามมาตรา 52 ห้ามมิให้กรรมการ พนักงาน และลูกจ้างของบริษัทส่งจ่ายเงินของบริษัท หรือทำการเคลื่อนย้ายหรือจำหน่ายทรัพย์สินของบริษัท เว้นแต่เป็นการจ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้างแก่พนักงานหรือลูกจ้างของบริษัทตามปกติ สำหรับการจ่ายเงินอื่นให้เป็นไปตามที่นายทะเบียนกำหนด

ให้บริษัทที่ได้รับคำสั่งของนายทะเบียนให้หยุดรับประกันวินาศภัยเป็นการชั่วคราวตามมาตรา 52 รายงานเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบถึงบรรดาเจ้าหนี้และลูกหนี้ทั้งหมดของบริษัทภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด

มาตรา 55 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง เมื่อผู้ที่เกี่ยวข้องร้องขอ

มาตรา 56 ผู้มีส่วนได้เสียชอบที่จะขอตรวจสอบสมุดทะเบียนและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสมุดทะเบียนที่นายทะเบียนเก็บรักษาไว้ และขอคัดสำเนาโดยมีคำรับรองของนายทะเบียนได้ โดยยื่นคำขอต่อนายทะเบียนตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด

มาตรา 57⁵² บริษัทใดประสงค์จะเลิกประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยให้ยื่นคำขออนุญาตต่อคณะกรรมการ

เพื่อพิทักษ์ประโยชน์ของผู้เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัย หรือผู้มีส่วนได้เสีย ให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลา อย่างน้อยดังต่อไปนี้ ให้บริษัทต้องปฏิบัติให้แล้วเสร็จก่อนที่คณะกรรมการจะอนุญาตให้เลิกกิจการ

⁵² มาตรา 57 แก้ไขโดยมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ความเดิมเป็นดังนี้
“มาตรา 57 เมื่อบริษัทใดประสงค์จะเลิกกิจการให้บริษัทนั้นแจ้งความประสงค์ที่จะเลิกกิจการต่อนายทะเบียนให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามเดือนก่อนเลิกกิจการ
ในการเลิกบริษัทซึ่งเป็นเจ้าของบริษัทประกันวินาศภัยส่งเอกสารเลิกกิจการให้มีการชำระบัญชี ในการชำระบัญชีนั้น ให้แจ้งความในมาตรา 80 มาตรา 81 และมาตรา 82 มาตรา 83 โดยอนุโลม”

(1) วิธีจัดการหรือการโอนภาระผูกพันตามกรรมธรรม์ประกันภัยที่ยังมีผลผูกพันอยู่

(2) วิธีการบอกกล่าวให้ผู้เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์ตามกรรมธรรม์ประกันภัย และ

ผู้มีส่วนได้เสียทราบ และใช้สิทธิตามกฎหมาย

(3) การโอนหรือการขอรับเงินสำรองตามมาตรา 23 (1) ที่บริษัทวางไว้กับนายทะเบียน

ตามมาตรา 24

(4) การจัดการทรัพย์สินและหนี้สิน ทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจการประกันวินาศภัย และ

กิจการที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการตามมาตรา 28

(5) ระยะเวลาของการดำเนินการตาม (1) (2) (3) และ (4)

ในกรณีที่คณะกรรมการอนุญาตให้เลิกประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย และบริษัทประสงค์

จะเลิกบริษัท การเลิกบริษัทให้มีผลนับแต่วันที่ได้อนุญาตให้เลิกประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย

และให้มีการชำระบัญชี แต่ในกรณีที่ไม่ประสงค์จะเลิกบริษัท ให้บริษัทดำเนินการแก้ไขหนังสือ

บริคณห์สนธิโดยเปลี่ยนแปลงชื่อและวัตถุประสงค์ไม่ให้เกิดข้อข้องกับการประกอบธุรกิจ

ประกันวินาศภัย

ในการชำระบัญชีหรือการแก้ไขหนังสือบริคณห์สนธิ ให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วย

บริษัทมหาชนจำกัด

ในกรณีที่บริษัทซึ่งเป็นสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศเลิกกิจการให้มีการ

ชำระบัญชีในการชำระบัญชีนั้นให้นำบทบัญญัติในมาตรา 60 มาตรา 61 และมาตรา 62 มาใช้บังคับ

โดยอนุโลม

มาตรา 57/1⁵³ ให้บริษัทที่ได้รับอนุญาตให้เลิกประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยส่งคืน

ใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยต่อนายทะเบียนพร้อมกับยื่นคำขอรับคืนหลักทรัพย์

ประกันที่บริษัทวางไว้ตามมาตรา 19 ทั้งนี้ภายใต้บังคับมาตรา 26 วรรคสองและวรรคสาม

มาตรา 58 ค่าสินไหมทดแทนที่ผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประโยชน์ตามกรรมธรรม์

ประกันภัยหรือผู้มีสิทธิเรียกร้องตามกรรมธรรม์ประกันภัย หากมิได้เรียกร้องจากบริษัทจนล่วงพ้น

อายุความแล้ว ให้บริษัทนำส่งเงินดังกล่าวเข้ากองทุนภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ครบกำหนด

อายุความ

⁵³ มาตรา 57/1 เดิมเดิมโดยมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

การเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย

มาตรา 59 รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยเมื่อปรากฏแก่รัฐมนตรีว่าบริษัท

(1) มีหนี้สินเกินกว่าทรัพย์สินหรือมีฐานะการเงินไม่มั่นคงอันอาจเกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน

(2) ผิดวินัยบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง เจื่อนไซที่รัฐมนตรีกำหนดหรือประกาศที่ออกหรือกำหนดตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐมนตรี นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ในเมื่ออาจทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน

(3) หยุดประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยโดยไม่มีเหตุอันสมควร

(4) ประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทน หรือประวิงการคืนเบี้ยประกันภัยที่ต้องจ่ายหรือคืนโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือจ่ายหรือคืนไปโดยไม่สุจริต

(5) ถ้าประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน

มาตรา 60 เมื่อบริษัทใดถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยไว้บริษัทนั้นเลิกกันนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต และให้มีการชำระบัญชี ในการชำระบัญชินั้นให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้ชำระบัญชี การใดที่เป็นอำนาจหน้าที่ของที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นให้เป็นอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียน

มาตรา 61 เพื่อประโยชน์แก่การชำระบัญชี ให้ถือว่าบริษัทซึ่งเป็นสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศเป็นบริษัทจำกัด และเพื่อประโยชน์แก่การนี้ให้ถือว่า นายทะเบียนและสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยเป็นนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทหรือสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แล้วแต่กรณี และการเสนอรายงานต่อที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นให้เสนอต่อนายทะเบียน แต่ทั้งนี้ไม่กระทบถึงสิทธิเรียกร้องใด ๆ ที่มีต่อบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศนั้น

มาตรา 62 ผู้ชำระบัญชีซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งตามมาตรา 60 อาจได้รับเงินค่าตอบแทนตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยให้จ่ายจากทรัพย์สินของบริษัท

ตัวแทนประกันวินาศภัยและนายหน้าประกันวินาศภัย

มาตรา 63^{๖4} ผู้ใดจะกระทำการเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย

ต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

คำขอรับใบอนุญาตและใบอนุญาต ให้เป็นไปตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด

ใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย ให้ระบุด้วยว่าเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยของบริษัทใด

มาตรา 64 ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (1) บรรลุนิติภาวะ
- (2) มีภูมิลำเนาในประเทศไทย
- (3) ไม่เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (4) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความคิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

ที่กระทำโดยทุจริต เว้นแต่ได้พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

- (5)^{๖5} ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (6) ไม่เป็นนายหน้าประกันวินาศภัย
- (7)^{๖๖} ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือใบอนุญาตเป็นนายหน้า

ประกันวินาศภัยในระยะเวลาห้าปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

- (8) ได้รับการศึกษาวิชาประกันวินาศภัยจากสถาบันการศึกษาที่คณะกรรมการประกาศกำหนดหรือสอบความรู้เกี่ยวกับการประกันวินาศภัยได้ตามหลักสูตรและวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

^{๖4} มาตรา 63 แก้ไขโดยมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ความเดิมเป็นดังนี้

“มาตรา 63 ผู้ใดจะกระทำการเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

คำขอรับใบอนุญาตและใบอนุญาต ให้เป็นไปตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด

ใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย ให้ระบุด้วยว่าเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยของบริษัทใด”

^{๖5} มาตรา 64 (5) แก้ไขโดยมาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ความเดิมเป็นดังนี้

“มาตรา 64 (5) ไม่เคยเป็นบุคคลล้มละลาย”

^{๖6} มาตรา 64 (7) แก้ไขโดยมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ความเดิมเป็นดังนี้

“มาตรา 64 (7) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยในระยะเวลาสามปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต”

มาตรา 65^{๖๗} ผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา 64 ซึ่งประสงค์จะเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย
ของบริษัทใด ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยของบริษัทนั้นต่อนายทะเบียน
พร้อมด้วยหนังสือแสดงความต้องการของบริษัทให้ผู้นั้นเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย และหนังสือ
รับรองว่าผ่านการอบรมจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
หรือผ่านการอบรมตามหลักสูตรและวิธีการที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริม
การประกอบธุรกิจประกันภัยประกาศกำหนด

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ผู้ที่เป็นตัวแทนประกันวินาศภัยของบริษัทใดอยู่แล้ว อาจขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทน
ประกันวินาศภัยของบริษัทอื่นอีกได้ คำขอรับใบอนุญาตเช่นว่านี้ ผู้ขอต้องยื่นหนังสือแสดงความ
ยินยอมของบริษัทที่ผู้นั้นเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยอยู่แล้วพร้อมด้วยหนังสือแสดงความ
ต้องการของบริษัทใหม่ที่ต้องมีข้อความแสดงไว้ด้วยว่าบริษัทใหม่นั้นได้ทราบแล้วว่าผู้ขอเป็นตัวแทนประกัน
วินาศภัยของบริษัทใดอยู่แล้ว เมื่อนายทะเบียนได้ออกใบอนุญาตแล้วให้แจ้งบริษัทที่เกี่ยวข้องทราบ
หนังสือแสดงความต้องการตามวรรคหนึ่งและหนังสือแสดงความยินยอมตามวรรคสาม
ให้เป็นไปตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด

มาตรา 65/1^{๖๘} บริษัทต้องร่วมรับผิดชอบกับตัวแทนประกันวินาศภัยต่อความเสียหายที่ตัวแทน
ประกันวินาศภัยนั้นได้ก่อขึ้นจากการกระทำการเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยของบริษัท

มาตรา 65/2^{๖๙} ในการปฏิบัติหน้าที่หรือกระทำการเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยของบริษัท
ตัวแทนประกันวินาศภัยต้องไม่แสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง
และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในกรณีที่ตัวแทนประกันวินาศภัยไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นเหตุให้เสื่อมสิทธิของ
ผู้เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัย หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง

^{๖๗} มาตรา 65 วรรคหนึ่งและวรรคสอง แก้ไขโดยมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ความเดิม
เกินด้วย

“มาตรา 65 ผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา 64 ประสงค์จะเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยของบริษัทใด ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต
เป็นตัวแทนประกันวินาศภัยของบริษัทนั้นต่อนายทะเบียนพร้อมด้วยหนังสือแสดงความต้องการของบริษัทให้ผู้นั้นเป็นตัวแทน
ประกันวินาศภัย

เมื่อนายทะเบียนได้พิจารณาคำขอตามวรรคหนึ่งเป็นที่พอใจแล้ว ให้ออกใบอนุญาตให้ผู้นั้นเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย
ของบริษัทที่แสดงความต้องการ เมื่อได้ออกใบอนุญาตแล้วให้แจ้งให้บริษัททราบ”

^{๖๘} มาตรา 65/1 แก้ไขเดิมโดยมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

^{๖๙} มาตรา 65/2 แก้ไขเดิมโดยมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

มาตรา 66⁶⁰ ให้ตัวแทนประกันวินาศภัยมีสิทธิรับเบี้ยประกันภัยในนามของบริษัท

ตัวแทนประกันวินาศภัยอาจทำสัญญาประกันภัยในนามของบริษัทได้เมื่อได้รับหนังสือ

มอบอำนาจจากบริษัท

นายหน้าประกันวินาศภัยหรือพนักงานของบริษัทซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงิน อาจรับ

เบี้ยประกันภัยในนามของบริษัทได้เมื่อได้รับหนังสือมอบอำนาจจากบริษัท

หนังสือมอบอำนาจของบริษัทตามวรรคสองและวรรคสามให้ทำตามแบบที่นายทะเบียน

กำหนด

หนังสือมอบอำนาจของบริษัท แม้มิได้ทำตามแบบที่นายทะเบียนกำหนดก็ไม่เป็นเหตุ

ให้เสื่อมสิทธิของผู้เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัย หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 66/1⁶¹ ตัวแทนประกันวินาศภัยต้องแสดงใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย

ทุกครั้งที่มีการชักชวนให้บุคคลทำสัญญาประกันภัย หรือรับเบี้ยประกันภัยในนามของบริษัท

ตัวแทนประกันวินาศภัยต้องออกเอกสารแสดงการรับเงินของบริษัททุกครั้งที่มีการรับ

เบี้ยประกันภัยในนามของบริษัท

มาตรา 66/2⁶² นายหน้าประกันวินาศภัยหรือพนักงานของบริษัทต้องแสดงหนังสือ

มอบอำนาจจากบริษัททุกครั้งที่มีการรับประกันภัยในนามของบริษัท

นายหน้าประกันวินาศภัยหรือพนักงานของบริษัทต้องออกเอกสารแสดงการรับเงิน

ของบริษัททุกครั้งที่มีการรับเบี้ยประกันภัยในนามของบริษัท

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่พนักงานของบริษัทซึ่งปฏิบัติหน้าที่รับเบี้ยประกันภัย

ณ สำนักงานของบริษัท

⁶⁰มาตรา 66 แก้ไขโดยมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ความเดิมเป็นดังนี้
"มาตรา 66 ตัวแทนประกันวินาศภัยอาจทำสัญญาประกันภัยในนามของบริษัทได้ เมื่อได้รับหนังสือมอบอำนาจจากบริษัท เป็นหนังสือจากบริษัท

ตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้าประกันภัยรับเงิน หรือพนักงานของบริษัทซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงิน อาจรับเบี้ยประกันภัยในนามของบริษัทได้ เมื่อได้รับหนังสือมอบอำนาจจากบริษัท

หนังสือมอบอำนาจของบริษัทตามวรรคสองและวรรคสาม ให้ทำตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด

หนังสือมอบอำนาจของบริษัท แม้มิได้ทำตามแบบที่นายทะเบียนกำหนดก็ไม่เป็นเหตุให้เสื่อมสิทธิของบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพราะเหตุที่มีได้ทำตามแบบที่กำหนดนั้น"

⁶¹มาตรา 66/1 เพิ่มเดิมโดยมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

⁶²มาตรา 66/2 เพิ่มเดิมโดยมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

มาตรา 67 บุคคลธรรมดาซึ่งจะขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยได้ ต้องไม่เป็นตัวแทนประกันวินาศภัย หรือเป็นกรรมการ ผู้จัดการ พนักงาน หรือลูกจ้างของบริษัทใด และให้นำความในมาตรา 64 (1) (2) (3) (4) (5) (7) และ (8) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

นิติบุคคลอาจขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าและประกันวินาศภัยได้เมื่อ

(1) นิติบุคคลนั้นมีสำนักงานใหญ่ในประเทศไทย

(2) กิจการดังกล่าวอยู่ในขอบวัตถุประสงค์ของนิติบุคคลนั้น

(3) นิติบุคคลนั้นมีพนักงานหรือลูกจ้างที่ได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นผู้ทำการแทนนิติบุคคลดังกล่าว และ

(4)⁶³ นิติบุคคลนั้นต้องไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ในระยะเวลาห้าปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

มาตรา 68 บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติมาตรา 67 ประสงค์จะเป็น นายหน้าประกันวินาศภัย ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียน

การออกใบอนุญาตให้นิติบุคคลเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

คำขอรับใบอนุญาตและใบอนุญาตตามมาตรา 67 ให้ทำตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด

มาตรา 69 นายหน้าประกันวินาศภัยต้องมีสำนักงานตามที่ระบุไว้ในคำขอรับใบอนุญาต เป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ในกรณีย้ายสำนักงานต้องแจ้งต่อนายทะเบียนเป็นหนังสือภายใน ห้าวันนับแต่วันที่ย้าย

มาตรา 70 ให้นายหน้าประกันวินาศภัยจัดทำสมุดทะเบียน สมุดบัญชี และเอกสาร เกี่ยวกับธุรกิจของตนตามแบบและรายการที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อมีเหตุจะต้องลงใบสมุดทะเบียน สมุดบัญชี และเอกสารตามวรรคหนึ่ง ให้นายหน้า ประกันวินาศภัยลงรายการเกี่ยวกับเหตุนั้นในสมุดทะเบียน สมุดบัญชี และเอกสารเช่นว่านั้นภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่มิเหตุจะต้องลงรายการนั้น

มาตรา 71 ให้นายหน้าประกันวินาศภัยเก็บรักษาสมุดทะเบียน สมุดบัญชี และเอกสาร ที่เกี่ยวกับธุรกิจของตน รวมทั้งเอกสารประกอบการลงสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีไว้ที่สำนักงาน ของตนไม่น้อยกว่าห้าปีนับแต่วันลงรายการครั้งสุดท้ายในสมุดทะเบียนหรือสมุดบัญชานั้น

⁶³ มาตรา 67 วรรคสอง (4) แก้ไขโดยมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ความเดิมเป็นดังนี้

"มาตรา 67 วรรคสอง (4) นิติบุคคลนั้นจึงมิใช่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยในระยะเวลา สิบปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต"

มาตรา 72^{๑๔} ใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยและใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต ถ้าผู้รับใบอนุญาตดังกล่าวประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในกำหนดสองเดือนก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ โดยผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตต้องมีหนังสือรับรองว่าผ่านการฝึกอบรมเพิ่มเติมจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย หรือผ่านการอบรมตามหลักสูตรและวิธีการที่สำนักงานและคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยประกาศกำหนด

ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งได้ต่ออายุใบอนุญาตครบสองคราวติดต่อกันแล้ว และได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ใบอนุญาตที่ออกให้ต่อไปมีอายุครั้งละห้าปี

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา 73 นายหน้าประกันวินาศภัยผู้ใด ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการ ผู้จัดการ พนักงาน หรือลูกจ้างในบริษัทใด ให้ใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยของผู้นั้นสิ้นสุดลง

มาตรา 74 ในกรณีที่บริษัทได้ส่งมอบกรรมสิทธิ์ประกันภัยแก่ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ตามกรรมสิทธิ์ประกันภัยนั้นแล้วก็ดี หรือได้ส่งมอบแก่นายหน้าประกันวินาศภัยเพื่อส่งมอบแก่ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ตามกรรมสิทธิ์ประกันภัยนั้นก็ดี ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้เอาประกันภัยรายนั้นได้ชำระเบี้ยประกันภัยแก่บริษัทแล้ว

มาตรา 75 เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการปฏิบัติของนายหน้าประกันวินาศภัย นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกให้นายหน้าประกันวินาศภัยมาให้ถ้อยคำหรือสั่งให้ส่งสมุดทะเบียน สมุดบัญชี หรือเอกสารใด ๆ หรือให้ส่งรายงานตามแบบและรายการที่นายทะเบียนกำหนดเพื่อตรวจสอบ หรือจะเข้าไปในสำนักงานของบุคคลดังกล่าว ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกเพื่อตรวจสอบดังกล่าวก็ได้ ในการนี้นายหน้าประกันวินาศภัยต้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

^{๑๔} มาตรา 72 แก้ไขโดยมาตรา 41 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ความเดิมเป็นดังนี้

“มาตรา 72 ใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยและใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต ถ้าผู้รับใบอนุญาตดังกล่าวประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตต่อนายทะเบียนตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด ภายในกำหนดสองเดือนก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งได้ต่ออายุใบอนุญาตครบสองคราวติดต่อกันแล้ว และได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตต่อไปให้ใบอนุญาตที่ออกให้ในคราวต่อไปนั้นมีอายุห้าปี”

มาตรา 76⁶⁵ นายทะเบียนภาษีอากรซึ่งมิได้ระงับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย หรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย เมื่อปรากฏก่อนนายทะเบียนว่าตัวแทนประกันวินาศภัย หรือนายหน้าประกันวินาศภัย

- (1) กระทำการอันเป็นความผิดของใบอนุญาตแห่งพระราชบัญญัตินี้
- (2) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขของใบอนุญาต วิธีการ และเงื่อนไขที่นายทะเบียน หรือคณะกรรมการประกาศกำหนด
- (3) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 64 หรือมาตรา 67 แล้วแต่กรณี
- (4) ดำเนินงานทำให้กิจการของเร่ไรท์เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์ ตามกรมธรรม์ประกันภัย หรือประชาชน

เมื่อนายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้แจ้งคำสั่งนั้นไปยังผู้ถูกสั่ง เพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา 77 ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา 76 มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง ถ้าไม่อุทธรณ์ของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา 78 ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งขาย บอกรับ หรือกระทำความผิดประการใด ๆ เพื่อให้บุคคล ทำสัญญาประกันภัยกับผู้ประกอบการธุรกิจระหว่างประเทศ หรือกับบุคคลใด ๆ นอกจาก ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัตินี้

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับแก่กรณีที่นายหน้าประกันวินาศภัยซึ่งได้รับใบอนุญาต จากนายทะเบียนให้ทำการชี้แจงหรือแจ้งกรณีกับผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ตามพระราชบัญญัตินี้ทำสัญญาประกันภัยต่อกับผู้ประกอบการธุรกิจประกันวินาศภัยในต่างประเทศ

⁶⁵ มาตรา 76 แก้ไขโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย พ.ศ. 2561 ความเดิมเป็นดังนี้

“มาตรา 76 นายทะเบียนภาษีอากรซึ่งมิได้ระงับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย หรือนายหน้าประกันวินาศภัย เมื่อปรากฏก่อนนายทะเบียนว่าตัวแทนประกันวินาศภัย หรือนายหน้าประกันวินาศภัย

- (1) กระทำการอันเป็นความผิดของใบอนุญาตแห่งพระราชบัญญัตินี้
- (2) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 64 หรือมาตรา 67 แล้วแต่กรณี
- (3) ดำเนินงานทำให้กิจการของเร่ไรท์เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์ ตามกรมธรรม์ประกันภัย หรือประชาชน

เมื่อนายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้แจ้งคำสั่งนั้นไปยังผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต”

นักคณิตศาสตร์ประกันภัย

มาตรา 78/1⁶⁷ รายงานการคำนวณความรับผิดตามกรมธรรม์ประกันภัยของบริษัท
ต้องผ่านการรับรองโดยนักคณิตศาสตร์ประกันภัย

มาตรา 78/2⁶⁸ ผู้ใดจะเป็นนักคณิตศาสตร์ประกันภัยต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน
การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ
ประกาศกำหนด

มาตรา 78/3⁶⁹ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนักคณิตศาสตร์ประกันภัยต้องมีคุณสมบัติ
ดังต่อไปนี้

(1) สำเร็จการศึกษาทางคณิตศาสตร์ประกันภัยตามหลักสูตรหรือวิชาที่นายทะเบียน
ประกาศกำหนดจากสถาบันการศึกษาที่ ก.พ. รับรอง และปฏิบัติงานด้านคณิตศาสตร์ประกันภัย
หรือสถิติที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัยที่นายทะเบียนประกาศกำหนดมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี หรือ

(2) เป็นสมาชิกระดับเฟลโลของสมาคมนักคณิตศาสตร์ประกันภัยที่นายทะเบียน
ประกาศกำหนด

ประกาศของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 78/4⁷⁰ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนักคณิตศาสตร์ประกันภัยต้องไม่มีลักษณะ
ต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(1) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์หรือ
ความผิดตามมาตรา 108/1 หรือมาตรา 108/2 เว้นแต่ได้พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีก่อนวัน
ขอรับใบอนุญาต

(2) เป็นบุคคลวิกลจริตหรือมีจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ คนไร้ความสามารถ หรือ
คนเสมือนไร้ความสามารถ

⁶⁶ หมวด 4/1 เพิ่มเติมโดยมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

⁶⁷ มาตรา 78/1 เพิ่มเติมโดยมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

⁶⁸ มาตรา 78/2 เพิ่มเติมโดยมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

⁶⁹ มาตรา 78/3 เพิ่มเติมโดยมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

⁷⁰ มาตรา 78/4 เพิ่มเติมโดยมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

(3) เป็นบุคคลล้มละลาย

(4) อยู่ในระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาตเป็นนักคณิตศาสตร์ประกันภัย

(5) เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนักคณิตศาสตร์ประกันภัยในระยะเวลาห้าปี

ก่อนวันขอรับใบอนุญาต

มาตรา 78/5⁷¹ ใบอนุญาตเป็นนักคณิตศาสตร์ประกันภัยให้มีอายุสองปีนับแต่วันที่ออก

ใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอภายในกำหนดสองเดือนก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้ได้รับใบอนุญาต จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา 78/6⁷² นักคณิตศาสตร์ประกันภัยต้องจัดทำรายงานหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับรายงานการคำนวณความรับผิดตามกรมธรรม์ประกันภัยหรือรายงานการวิเคราะห์ทางคณิตศาสตร์ ทั่ว ๆ ตามแบบและรายการที่นายทะเบียนประกาศกำหนด โดยนายทะเบียนจะให้ทำคำชี้แจง เถออธิบายหรือขยายความแห่งรายงานหรือเอกสารนั้นด้วยก็ได้

มาตรา 78/7⁷³ นักคณิตศาสตร์ประกันภัยต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 78/8⁷⁴ นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นนักคณิตศาสตร์ประกันภัย เมื่อปรากฏแก่นายทะเบียนว่านักคณิตศาสตร์ประกันภัย

(1) ไม่ปฏิบัติตามมาตรา 78/6 หรือมาตรา 78/7

(2) รับรองรายงานการคำนวณความรับผิดตามกรมธรรม์ประกันภัยโดยขาดความระมัดระวัง

การสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินครั้งละหนึ่งปี

⁷¹ มาตรา 78/5 เพิ่มเติมโดยมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

⁷² มาตรา 78/6 เพิ่มเติมโดยมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

⁷³ มาตรา 78/7 เพิ่มเติมโดยมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

⁷⁴ มาตรา 78/8 เพิ่มเติมโดยมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

มาตรา 78/9⁷⁵ นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนักคณิตศาสตร์ประกันภัย
เมื่อปรากฏแก่นายทะเบียนว่านักคณิตศาสตร์ประกันภัย

(1) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 78/3 หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 78/4

(2) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วและกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 78/8 อีก
มาตรา 78/10⁷⁶ ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนักคณิตศาสตร์

ประกันภัยตามมาตรา 78/8 หรือมาตรา 78/9 มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวัน
นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง และให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน
นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

หมวด 5⁷⁷

กองทุนประกันวินาศภัย

มาตรา 79 ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นเรียกว่า “กองทุนประกันวินาศภัย” มีฐานะเป็นนิติบุคคล
มีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองเจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัยในกรณีบริษัท
ล้มละลายหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย และเพื่อพัฒนาธุรกิจประกัน
วินาศภัยให้มีความมั่นคงและเสถียรภาพ

⁷⁵ มาตรา 78/9 เพิ่มเติมโดยมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

⁷⁶ มาตรา 78/10 เพิ่มเติมโดยมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

⁷⁷ มาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ให้ยกเลิกบทบัญญัติในหมวด 5 กองทุนเพื่อการ
พัฒนาธุรกิจประกันวินาศภัย และให้ใช้บทบัญญัติในหมวด 5 กองทุนประกันวินาศภัย มาตรา 79 มาตรา 80 มาตรา 80/1-
มาตรา 80/7 มาตรา 81 มาตรา 81/1-มาตรา 81/8 มาตรา 82 มาตรา 82/1-82/5 มาตรา 83 มาตรา 83/1-มาตรา 83/2
ที่พิมพ์ไว้ข้างต้นแทน ความเดิมเป็นดังนี้

กองทุนไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา 80 กองทุนประกอบด้วย

(1) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาธุรกิจประกันวินาศภัยของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

(2) เงินที่ได้รับตามมาตรา 58

(3) เงินที่ได้รับตามมาตรา 80/3

(4) เงินเพิ่มที่ได้รับตามมาตรา 80/4

(5) เงินค่าปรับตามมาตรา 111 หลังจากหักเงินสินบนรางวัลและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานแล้ว

(6) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่มีผู้มอบให้

(7) ดอกผลหรือรายได้จากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน

(8) เงินสนับสนุนจากรัฐบาล

หมวด 5

กองทุนเพื่อการพัฒนาธุรกิจประกันวินาศภัย

“มาตรา 79 ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่ง เรียกว่า “กองทุนเพื่อการพัฒนาธุรกิจประกันวินาศภัย” มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายในการพัฒนาธุรกิจประกันวินาศภัยให้มีความมั่นคงและเสถียรภาพ

มาตรา 80 บริษัทใดไม่นำส่งเงินเข้ากองทุนให้ถูกต้องตามมาตรา 58 ต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของเงินที่ไม่ได้นำส่งดังกล่าว

มาตรา 81 ให้กองทุนประกอบด้วย

(1) เงินที่ได้รับตามมาตรา 120

(2) เงินที่ได้รับตามมาตรา 58

(3) เงินเพิ่มที่ได้รับตามมาตรา 80

(4) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่มีผู้มอบให้ และ

(5) ดอกผลของกองทุน

มาตรา 82 เงินและทรัพย์สินตามมาตรา 81 ให้เป็นของกรรมการประกันภัยและไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา 83 การเบิกจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการบริหารกองทุนให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง”

มาตรา 80/1 กองทุนมีอำนาจกระทำกิจการต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์

ตามมาตรา 79 อำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

- (1) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินต่าง ๆ
- (2) ก่อตั้งสิทธิหรือกระทำนิติกรรมใด ๆ ทั้งในและนอกราชอาณาจักร
- (3) ให้บริษัทกู้ยืมเงินเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของกองทุน
- (4) ลงทุนหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของกองทุน
- (5) กระทำการอื่นใดที่เกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องในการจัดการให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

มาตรา 80/2 เงินกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการ ดังต่อไปนี้

- (1) ให้ความช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัยในกรณีบริษัทล้มละลายหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย
- (2) เป็นค่าใช้จ่ายในการพัฒนาธุรกิจประกันวินาศภัยให้มีความมั่นคงและเสถียรภาพ ทั้งนี้ไม่เกินวงเงินที่ได้รับตามมาตรา 80 (1) และ (2)

(3) เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุนและค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องกับการจัดกิจกรรมของกองทุน ทั้งนี้ไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการบริหารกองทุนกำหนด

มาตรา 80/3 ให้บริษัทนำส่งเงินเข้ากองทุนตามอัตราที่คณะกรรมการประกาศกำหนดด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี อัตราดังกล่าวต้องไม่เกินร้อยละศูนย์จุดห้าของเบี้ยประกันภัยที่บริษัทได้รับในรอบระยะเวลาหกเดือนก่อนหน้างวดที่ต้องนำส่งเงินเข้ากองทุน

หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาในการนำส่งเงินเข้ากองทุน ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในกรณีที่กองทุนมีเงินและทรัพย์สินเพียงพอที่จะดำเนินการตามวัตถุประสงค์แล้ว คณะกรรมการด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีจะประกาศลดอัตราหรืองดการนำส่งเงินเข้ากองทุนก็ได้

มาตรา 80/4 บริษัทใดไม่นำเงินส่งเข้ากองทุนให้ถูกต้องและครบถ้วนตามมาตรา 58 หรือมาตรา 80/3 ต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละหนึ่งจุดห้าต่อเดือนของจำนวนเงินที่บริษัทนั้นนำส่งไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน

ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าเหตุสุดวิสัยทำให้บริษัทไม่สามารถนำเงินส่งเข้ากองทุนได้ตามที่กำหนดในมาตรา 58 หรือมาตรา 80/3 และบริษัทได้นำเงินส่งเข้ากองทุนภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ครบกำหนด เงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งให้ลดลงเหลือร้อยละหนึ่ง

ในระหว่างที่บริษัทไม่นำส่งเงินเข้ากองทุนหรือไม่ชำระเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งให้นายทะเบียนมีคำสั่งห้ามบริษัทนั้นดำเนินการขยายธุรกิจ ทั้งนี้จนกว่าบริษัทจะนำเงินส่งเข้ากองทุนและชำระเงินเพิ่มให้ถูกต้องและครบถ้วน และนายทะเบียนได้ยกเลิกคำสั่งห้ามบริษัทดำเนินการขยายธุรกิจ

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ กรณีใดเป็นการขยายธุรกิจตามวรรคสามให้นำบทบัญญัติ
ในมาตรา 27/6 วรรคสอง และบทกำหนดโทษในการฝ่าฝืนมาตรา 27/6 วรรคหนึ่ง ตามที่บัญญัติ
ไว้ในมาตรา 89/1 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 80/5 ในกรณีบริษัทล้มละลายหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตและจำนวนเงินที่ได้รับ
ชำระหนี้ตามมาตรา 28 มิใช่เพียงพอ ให้เจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัย
มีสิทธิได้รับชำระหนี้จากกองทุน

จำนวนเงินที่เจ้าหนี้แต่ละรายมีสิทธิได้รับชำระหนี้จากกองทุน เมื่อรวมกับจำนวนเงินที่ได้รับ
ชำระหนี้ตามมาตรา 28 แล้ว ต้องไม่เกินมูลหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัย หากมูลหนี้ที่เกิด
จากการเอาประกันภัยทุกสัญญารวมกันมีจำนวนเกินหนึ่งล้านบาท ก็ให้มีสิทธิได้รับชำระหนี้เพียง
หนึ่งล้านบาท

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจ่ายเงิน และมูลหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัย
ตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา 80/6 เพื่อความเป็นธรรมคณะกรรมการด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี
จะประกาศกำหนดจำนวนเงินที่จะจ่ายให้แก่เจ้าหนี้ ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัย
ให้สูงกว่าที่กำหนดไว้ในมาตรา 80/5 วรรคสอง เป็นการทั่วไปหรือเป็นการเฉพาะแก่สัญญาประกันภัย
ประเภทใดประเภทหนึ่งก็ได้

มาตรา 80/7 ให้กองทุนเข้ารับช่วงสิทธิของเจ้าหนี้ ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจาก
การเอาประกันภัยเท่ากับจำนวนเงินที่กองทุนได้จ่ายไป และมีสิทธิได้รับชำระหนี้ในเงินจำนวนนั้น
จากเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์หรือผู้ชำระบัญชี แล้วแต่กรณี โดยมีบุริมสิทธิเหนือเจ้าหนี้สามัญของ
บริษัทนั้นทั้งหมด

มาตรา 81 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการบริหารกองทุน"
ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริม
การประกอบธุรกิจประกันภัยเป็นรองประธานกรรมการ ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย ผู้แทนสมาคม
ประกันวินาศภัยจำนวนสองคน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินสี่คนเป็นกรรมการ
ให้ผู้จัดการเป็นเลขานุการ

มาตรา 81/1 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่ง
คราวละสามปี

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณี
ที่รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระ
อยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับ
วาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดวาระตามวรรคหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ให้ กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการ ซึ่งได้รับแต่งตั้งเข้ารับหน้าที่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระ ติดต่อกันไม่ได้

มาตรา 81/2 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 81/1 กรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (4) รัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อน ความสามารถ
- (5) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (6) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (7) เป็นข้าราชการการเมืองหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

มาตรา 81/3 คณะกรรมการบริหารกองทุนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) กำหนดนโยบายและออกระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศในการบริหารกิจการ ของกองทุน

(2) กำหนดระเบียบเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการจัดหา ผลประโยชน์ของกองทุน

(3) กำหนดระเบียบเกี่ยวกับการขอรับชำระหนี้และการอนุมัติชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัย

(4) กำหนดอัตราและระเบียบเกี่ยวกับการใช้เงินของกองทุนในการพัฒนาธุรกิจ ประกันวินาศภัยให้มีความมั่นคงและเสถียรภาพ

(5) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้บริษัทกู้ยืมเงินตามมาตรา 80/1 (3)

(6) กำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุนตามมาตรา 80/2 (3)

(7) กำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้จัดการ

(8) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นหรือเกี่ยวเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกองทุน

การกำหนดตาม (2) (3) (4) (5) และ (6) ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการบริหารกองทุนอาจขอให้นายทะเบียน

บริษัท หรือบุคคลใดมาชี้แจง ให้ส่งเอกสารหรือพยานหลักฐานมาเพื่อประกอบการพิจารณาได้

มาตรา 81/4 การประชุมของคณะกรรมการบริหารกองทุนต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการบริหารกองทุน ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือ ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการหรือ รองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการ คนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการ ลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียง ชี้ขาด

มาตรา 81/5 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการบริหารกองทุน มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือดำเนินการตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุน มอบหมายได้

ให้นำบทบัญญัติในมาตรา 81/4 มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการ โดยอนุโลม

มาตรา 81/6 ให้ประธานกรรมการ กรรมการ และอนุกรรมการของคณะกรรมการ บริหารกองทุนได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา 82 ให้กองทุนมีผู้จัดการคนหนึ่งซึ่งคณะกรรมการบริหารกองทุนแต่งตั้ง การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการกำหนดเงื่อนไขในการทดลองปฏิบัติงาน หรือการทำงานในหน้าที่ผู้จัดการ ให้เป็นไปตามสัญญาจ้างที่คณะกรรมการบริหารกองทุนกำหนด โดยให้มีอายุการจ้างคราวละไม่เกินสี่ปี และเมื่อครบกำหนดอายุสัญญาจ้างแล้วคณะกรรมการบริหาร กองทุนจะต่ออายุสัญญาจ้างอีกก็ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

การทำสัญญาจ้างผู้จัดการ ให้ประธานกรรมการเป็นผู้มีอำนาจทำสัญญาในนามของ กองทุน

ให้ผู้จัดการได้รับเงินค่าจ้าง ค่าตอบแทน และเงินอื่นตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุน กำหนด

มาตรา 82/1 ผู้ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้จัดการต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- (1) มีสัญชาติไทย
- (2) มีอายุไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์
- (3) สามารถปฏิบัติงานให้แก่กองทุนได้เต็มเวลา

มาตรา 82/2 นอกจากคุณสมบัติตามมาตรา 82/1 แล้ว ผู้ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้จัดการต้องมีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (1) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน
- (2) เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย
- (3) เป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น

รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

- (4) เป็นข้าราชการการเมืองหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
- (5) ดำรงตำแหน่งอื่นใดในนิติบุคคลที่มีการประกอบกิจการในลักษณะที่เป็นการแข่งขัน

กับกองทุน

- (6) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาเกี่ยวกับกองทุนหรือในกิจการที่กระทำให้แก่กองทุนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่เป็นผู้ซึ่งคณะกรรมการบริหารกองทุนมอบหมายให้เป็นกรรมการในบริษัทที่กองทุนเป็นผู้ถือหุ้น

มาตรา 82/3 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามอายุการจ้าง ผู้จัดการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 82/1 หรือมาตรา 82/2
- (4) คณะกรรมการบริหารกองทุนมีมติเห็นสมควรให้เลิกจ้าง

มาตรา 82/4 ในกิจการของกองทุนที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้จัดการเป็นผู้แทน

ของกองทุน การปฏิบัติงานของผู้จัดการและการมอบหมายให้ผู้อื่นปฏิบัติงานแทนให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการบริหารกองทุนกำหนด

นิติกรรมหรือการใดที่กระทำโดยฝ่าฝืนข้อบังคับตามวรรคหนึ่ง ย่อมไม่ผูกพันกองทุน เว้นแต่คณะกรรมการบริหารกองทุนจะให้สัตยาบัน

มาตรา 83 ให้กองทุนวางและถือไว้ซึ่งระบบการบัญชีตามหลักสากล มีการสอบบัญชีภายในเป็นประจำ และมีสมุดบัญชีลงรายการ

- (1) การรับและจ่ายเงิน
- (2) สินทรัพย์และหนี้สินซึ่งแสดงการเงินที่เป็นอยู่ตามจริงและตามสมควร พร้อมด้วยข้อความอันเป็นเหตุที่มาของรายการนั้น

มาตรา 83/1 ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้สอบบัญชีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินให้ความเห็นชอบ เป็นผู้สอบบัญชีของกองทุน

มาตรา 83/2 ผู้สอบบัญชีต้องทำรายงานผลการสอบบัญชีเสนอคณะกรรมการบริหารกองทุนภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับจากวันสิ้นปีบัญชี และให้ส่งสำเนารายงานดังกล่าวต่อคณะกรรมการและรัฐมนตรีด้วย

บทกำหนดโทษ

มาตรา 84 บริษัทใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 7 วรรคห้า มาตรา 8 และมาตรา 9 มาตรา 10 มาตรา 16 มาตรา 20 หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา 6 วรรคสี่ มาตรา 7 วรรคหนึ่ง หรือเงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา 31 (10) วรรคสอง หรือมาตรา 33 วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท และถ้าเป็นกรณีกระทำความผิดต่อเนื่องให้ปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา 85 บริษัทใดไม่ตรวจสอบทะเบียนผู้ถือหุ้น หรือไม่แจ้งผู้ถือหุ้นอันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา 11 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดต่อเนื่องให้ปรับอีกวันละห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา 86 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 17 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงห้าปีหรือปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกไม่เกินวันละสองหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา 87⁷⁸ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 18 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

ตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย ผู้ใดใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อในธุรกิจฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่นายทะเบียนประกาศกำหนดตามมาตรา 18 วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

⁷⁸ มาตรา 87 แก้ไขโดยมาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ความเดิมเป็นดังนี้

“มาตรา 87 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 18 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา 88⁷⁹ บริษัทใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 23 มาตรา 28 มาตรา 31 มาตรา 33 มาตรา 34 มาตรา 35 มาตรา 36 มาตรา 52 มาตรา 53 มาตรา 54 วรรคหนึ่ง หรือไม่วางเงินสำรองประกันภัยตามมาตรา 24 หรือไม่ปฏิบัติตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา 37 หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา 41 หรือมาตรา 43 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และถ้าเป็นกรณีการกระทำความผิดต่อเนื่อง ให้ปรับอีกไม่เกินวันละสองหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา 89 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 25 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา 89/1⁸⁰ บริษัทใดฝ่าฝืนมาตรา 27 วรรคห้า มาตรา 27/1 วรรคหนึ่ง มาตรา 27/3 มาตรา 27/3 มาตรา 27/4 หรือมาตรา 27/6 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา 90⁸¹ บริษัทใดออกกรมธรรม์ประกันภัยหรือเอกสารประกอบหรือแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัยโดยฝ่าฝืนมาตรา 29 หรือกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยโดยฝ่าฝืนมาตรา 30 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท

มาตรา 90/1⁸² ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 35/2 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 90/2⁸³ ผู้ประเมินวินาศภัยผู้ใดทำรายงานการตรวจสอบและประเมินวินาศภัยอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้นำบทบัญญัติในมาตรา 109 วรรคสองและวรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 91 บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 38 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา 92 บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 45 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

⁷⁹ มาตรา 88 แก้ไขโดยมาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ความเดิมเป็นดังนี้

“มาตรา 88 บริษัทใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 23 มาตรา 28 มาตรา 31 มาตรา 33 มาตรา 34 มาตรา 35 มาตรา 36 มาตรา 52 มาตรา 53 มาตรา 34 วรรคหนึ่ง หรือไม่วางเงินสำรองประกันภัยตามมาตรา 24 หรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา 37 หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนายทะเบียนตามมาตรา 41 หรือมาตรา 43 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และถ้าเป็นกรณีการกระทำความผิดต่อเนื่อง ให้ปรับอีกไม่เกินวันละสองหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่”

⁸⁰ มาตรา 89/1 เพิ่มเติมโดยมาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

⁸¹ มาตรา 90 แก้ไขโดยมาตรา 47 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ความเดิมเป็นดังนี้

“มาตรา 90 บริษัทใดออกกรมธรรม์ประกันภัยหรือเอกสารประกอบหรือแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัยโดยฝ่าฝืนมาตรา 29 หรือกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยโดยฝ่าฝืนมาตรา 30 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”

⁸² มาตรา 90/1 เพิ่มเติมโดยมาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

มาตรา 93⁸⁴ บริษัทใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 27/5 วรรคหนึ่ง มาตรา 39
มาตรา 44 มาตรา 47 มาตรา 50 มาตรา 50/2 มาตรา 54 วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ
คณะกรรมการตามมาตรา 49 หรือคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา 50/1 ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินหนึ่งแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา 94 บริษัทใดไม่ยอมให้ผู้มีส่วนได้เสียตรวจสอบดูสมุดทะเบียน หรือไม่ยอม
คัดสำเนารายการให้ตามที่มีผู้มีส่วนได้เสียร้องขอตามมาตรา 46 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 95 บริษัทใดจงใจแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดความจริงที่ต้องบอกให้
แจ้งในการยื่นรายการหรือให้คำชี้แจงตามมาตรา 49 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่ง
แสนบาท

มาตรา 96 ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงาน
เจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา 51 หรือฝ่าฝืนคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่
ซึ่งสั่งตามมาตรา 51 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 97 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 53 วรรคห้า ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี
หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 98⁸⁵ บริษัทใดฝ่าฝืนมาตรา 57 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา 99 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 63 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน
หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

⁸³ มาตรา 90/2 เพิ่มเติมโดยมาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

⁸⁴ มาตรา 93 แก้ไขโดยมาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ความเดิมเป็นดังนี้

“มาตรา 93 บริษัทใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 39 มาตรา 44 มาตรา 47 มาตรา 50 มาตรา 54 วรรคสอง
หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา 49 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าพันบาท
ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่”

⁸⁵ มาตรา 98 แก้ไขโดยมาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ความเดิมเป็นดังนี้

“มาตรา 98 บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 57 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”

มาตรา 100⁸⁶ ตัวแทนประกันวินาศภัยผู้ใดทำสัญญาประกันภัยโดยไม่ได้รับมอบอำนาจ เป็นหนังสือจากบริษัทตามมาตรา 66 วรรคสอง หรือนายหน้าประกันวินาศภัย หรือพนักงานของบริษัทผู้ได้รับเบี้ยประกันภัยโดยไม่ได้รับมอบอำนาจเป็นหนังสือจากบริษัทตามมาตรา 66 วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 100/1⁸⁷ ตัวแทนประกันวินาศภัยผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 30/1 วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 66/1 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่บริษัทหรือผู้เอาประกันภัย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 100/2⁸⁸ นายหน้าประกันวินาศภัยหรือพนักงานของบริษัทผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม มาตรา 66/2 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่บริษัทหรือผู้เอาประกันภัย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 101 นายหน้าประกันวินาศภัยผู้ใดไม่มีสำนักงานตามที่ระบุไว้ในคำขอรับ ใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย หรือตามที่ได้แจ้งการย้ายสำนักงานไว้ต่อนายทะเบียนตาม มาตรา 69 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา 102 นายหน้าประกันวินาศภัยผู้ใดย้ายสำนักงานโดยไม่แจ้งต่อนายทะเบียนตาม มาตรา 69 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 103 นายหน้าประกันวินาศภัยผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 70 วรรคหนึ่ง หรือ ไม่ลงรายการในสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีตามมาตรา 70 วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ห้าหมื่นบาท และปรับอีกไม่เกินวันละสองพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา 104 นายหน้าประกันวินาศภัยผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 71 ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินห้าหมื่นบาท

⁸⁶ มาตรา 100 แก้ไขโดยมาตรา 51 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ความเดิมเป็นดังนี้

“มาตรา 100 ตัวแทนประกันวินาศภัยผู้ใดทำสัญญาประกันภัยโดยไม่ได้รับมอบอำนาจเป็นหนังสือจากบริษัทตามมาตรา 66 วรรคหนึ่ง หรือตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้าประกันวินาศภัย หรือพนักงานของบริษัทผู้ได้รับเบี้ยประกันภัยโดยไม่ได้รับ มอบอำนาจเป็นหนังสือจากบริษัทตามมาตรา 66 วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

⁸⁷ มาตรา 100/1 เพิ่มเติมโดยมาตรา 52 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

⁸⁸ มาตรา 100/2 เพิ่มเติมโดยมาตรา 52 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

มาตรา 105 นายหน้าประกันวินาศภัยผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเรียกของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งเรียกตามมาตรา 75 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 106 ผู้ใดชักชวน หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา 75 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 107 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 78 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 108⁸⁰ ในกรณีที่บริษัทใดจงใจกระทำความผิดเพราะฝ่าฝืนมาตรา 23 มาตรา 28 มาตรา 35 หรือมาตรา 57 วรรคหนึ่ง หรือจงใจแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดความจริงที่ต้องบอกให้แจ้งหรือให้ทำคำชี้แจงตามมาตรา 49 หรือไม่หยุดรับประกันวินาศภัยเป็นการชั่วคราวตามมาตรา 52 วรรคหนึ่ง กรรมการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของบริษัทนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของบริษัทนั้นด้วย

มาตรา 108/1⁹⁰ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 78/2 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 108/2⁹¹ นักคณิตศาสตร์ประกันภัยผู้ใดทำคำรับรองรายงานการคำนวณความรับผิดตามกรมธรรม์ประกันภัย หรือจัดทำรายงานหรือเอกสารใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกันกับรายงานการคำนวณความรับผิดตามกรมธรรม์ประกันภัยอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้นำบทบัญญัติในมาตรา 109 วรรคสองและวรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม

⁸⁰ มาตรา 108 เพิ่มเติมโดยมาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ความเดิมเป็นดังนี้

“มาตรา 108 ในกรณีที่บริษัทใดจงใจกระทำความผิดเพราะฝ่าฝืนมาตรา 23 มาตรา 28 หรือมาตรา 35 หรือจงใจแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดความจริงที่ต้องบอกให้แจ้งหรือให้คำชี้แจงตามมาตรา 49 หรือไม่หยุดรับประกันวินาศภัยเป็นการชั่วคราวตามมาตรา 52 วรรคหนึ่ง กรรมการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของบริษัทนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของบริษัทนั้นด้วย”

⁹⁰ มาตรา 108.1 เพิ่มเติมโดยมาตรา 54 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

⁹¹ มาตรา 108.2 เพิ่มเติมโดยมาตรา 54 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

มาตรา 109 ในกรณีที่น่าปรากฏว่ามีการกระทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(1) ในการดำเนินงานของบริษัท กรรมการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในบริษัทกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินตามบทบัญญัติในหมวด 1 หมวด 3 หมวด 4 หมวด 5 หรือหมวด 7 ของลักษณะ 12 แห่งประมวลกฎหมายอาญา หรือมาตรา 40 มาตรา 41 หรือมาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. 2499 หรือมาตรา 215 หรือมาตรา 216 แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535

(2) ในการสอบบัญชีของบริษัท ผู้สอบบัญชีผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา 269 แห่งประมวลกฎหมายอาญา หรือมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. 2499

(3) ผู้ใดเป็นผู้ใช้ให้กระทำความผิดหรือเป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดตาม (1) หรือ (2)

ให้ถือว่าสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยเป็นผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในความผิดตามมาตรานี้ เมื่อพนักงานอัยการยื่นฟ้องคดีอาญา ให้พนักงานอัยการมีอำนาจเรียกทรัพย์สิน หรือราคา หรือค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายแทนผู้ได้รับความเสียหายด้วย ในการนี้ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการฟ้องคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องเนื่องกับคดีอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 110 ในกรณีที่น่าปรากฏหลักฐานว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 109 และสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยเห็นว่าหากปล่อยนิ่งช้าไว้อาจเกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ของประชาชน ให้สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินของบุคคลนั้น หรือทรัพย์สินซึ่งตามกฎหมายอาจถือได้ว่าเป็นของบุคคลนั้น แต่จะยึดหรืออายัดทรัพย์สินไว้เกินกว่าหกเดือนไม่ได้ เว้นแต่ในกรณีมีการฟ้องคดีต่อศาลให้คำสั่งยึดหรืออายัดดังกล่าว คงมีผลต่อไปจนกว่าศาลจะสั่งเป็นอย่างอื่น ในกรณีมีเหตุจำเป็นไม่สามารถฟ้องคดีได้ภายในหกเดือน ศาลที่มีเขตอำนาจจะสั่งขยายระยะเวลาออกไปอีกตามคำขอของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยก็ได้

ให้สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยเป็นผู้ดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง

การยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรมาใช้

บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลดังกล่าวจะหลบหนีออกนอก
ราชอาณาจักร เมื่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยร้องขอ
ให้ศาลอาญามีอำนาจสั่งห้ามมิให้บุคคลนั้นออกนอกราชอาณาจักรไว้ก่อนได้ในกรณีฉุกเฉินที่มีความ
จำเป็นรีบด่วน เมื่อเลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยหรือ
บุคคลที่เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยมอบหมายแจ้งให้
อธิบดีกรมตำรวจทราบให้อธิบดีกรมตำรวจมีอำนาจสั่งห้ามมิให้บุคคลนั้นออกนอกราชอาณาจักรไว้ก่อน
เป็นการชั่วคราว ได้เป็นเวลาไม่เกินห้าวันจนกว่าศาลอาญาจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของศาลอาญาหรือของอธิบดีกรมตำรวจที่สั่งตามวรรคสี่ ต้องระวาง
โทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท

มาตรา 111 ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ยกเว้นมาตรา 86 และมาตรา 110
ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้

คณะกรรมการเปรียบเทียบซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้มีจำนวนสามคนและ
คนหนึ่งต้องเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบได้ทำการเปรียบเทียบกรณีใด และผู้ต้องหาได้ชำระ
ค่าปรับตามค่าเปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการเปรียบเทียบกำหนดแล้ว ให้คดีนั้นเป็น
อันเลิกกัน

มาตรา 111/1⁹² ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว ถ้ามิได้ฟ้องต่อศาล
หรือมิได้มีการเปรียบเทียบตามมาตรา 111 ภายในห้าปีนับแต่วันกระทำความผิดเป็นอันขาดอายุความ

มาตรา 111/2⁹³ ในกรณีที่บริษัท ตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้าประกันวินาศภัย
ผู้ประเมินวินาศภัย หรือนักคณิตศาสตร์ประกันภัยผู้ใด กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ
ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้
ให้สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยมีอำนาจประกาศหรือ
โฆษณาการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามดังกล่าว โดยระบุรายละเอียดการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม
รวมทั้งระบุชื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องให้ประชาชนทราบได้ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ
ประกาศกำหนด

⁹² มาตรา 111/1 เพิ่มเติมโดยมาตรา 55 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

⁹³ มาตรา 111/2 เพิ่มเติมโดยมาตรา 55 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

ตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ได้กำหนดบทเฉพาะกาลไว้
ดังนี้

มาตรา 56 ให้ถือว่าบรรดาบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย
ตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2534 เป็นบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจ
ประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้
และให้ถือว่าสาขาของบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายดังกล่าวอยู่ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้
นี้ใช้บังคับ เป็นสาขาของบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัติ
ประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด
ไว้ในการอนุญาต

ในกรณีบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งเป็นบริษัทจำกัด ให้ดำเนินการแปรสภาพ
เป็นบริษัทมหาชนจำกัดให้แล้วเสร็จภายในห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากดำเนินการ
ไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้บริษัทสามารถประกอบกิจการตามปกติต่อไปได้
แต่จะดำเนินการขยายธุรกิจไม่ได้จนกว่าจะดำเนินการแปรสภาพเป็นบริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งต้อง
ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามปี หากดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว
ให้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยของบริษัทนั้นสิ้นอายุ และให้ถือว่าบริษัทนั้น
ถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย

การดำเนินการแปรสภาพเป็นบริษัทมหาชนจำกัดตามวรรคสองให้ดำเนินการตาม
กฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ กรณีใดเป็นการขยายธุรกิจตามวรรคสองให้นำบทบัญญัติ
ในมาตรา 27/6 วรรคสอง และบทกำหนดโทษในการฝ่าฝืนมาตรา 27/6 วรรคหนึ่ง ตามที่บัญญัติ
ไว้ในมาตรา 89/1 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 57 ภายในห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้บริษัทตามมาตรา 56
วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัตินี้ ดำเนินการแก้ไขสัดส่วนผู้ถือหุ้นหรือกรรมการให้เป็นไปตามที่กำหนด
ในมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้
ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการได้ภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้บริษัทสามารถประกอบกิจการ
ต่อไปได้แต่จะเปิดสาขาเพิ่มมิได้

มาตรา 58 ในระหว่างการดำเนินการแปรสภาพบริษัทจำกัดเป็นบริษัทมหาชนจำกัด ตามมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัตินี้

(1) การโอนหรือรับโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนระหว่างบริษัทจำกัดกับบริษัทจำกัด หรือบริษัทจำกัดกับบริษัทมหาชนจำกัดที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ให้นำบทบัญญัติในมาตรา 13 มาตรา 13/1 และมาตรา 13/3 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(2) การควบบริษัทจำกัดเข้ากันให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แต่บริษัท ที่ตั้งขึ้นใหม่ต้องจดทะเบียนเป็นบริษัทมหาชนจำกัดตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด และ ให้นำบทบัญญัติในมาตรา 13/2 วรรคสองและวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(3) การควบเข้ากันระหว่างบริษัทจำกัดกับบริษัทมหาชนจำกัดให้เป็นไปตามกฎหมาย ว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด และให้นำบทบัญญัติในมาตรา 13/2 วรรคสองและวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

(4) การเพิ่มทุนหรือลดทุนของบริษัทจำกัดตามมาตรา 52 วรรคสองหรือวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ให้นำบทบัญญัติในมาตรา 1220 มาตรา 1224 มาตรา 1225 และมาตรา 1226 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับ

(5) การชำระบัญชีหรือการแก้ไขหนังสือบริคณห์สนธิในกรณีที่บริษัทจำกัดที่ได้รับ ใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ประสงค์ จะเลิกประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามมาตรา 57 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ดำเนินการตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา 59 ในกรณีที่คณะกรรมการยังมิได้ออกประกาศเกี่ยวกับเงินกองทุนตาม มาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ หรือออกประกาศแล้วแต่ยังไม่มีผลใช้บังคับ ให้บริษัทถือปฏิบัติโดยดำรงเงินกองทุนตามมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ไปพลางก่อน

การดำเนินการออกประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามปีนับแต่ วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 60 บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่ตกเป็นของบริษัทตามมาตรา 31 (10) แห่ง พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ การจำหน่าย อสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวให้เป็นไปตามมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535

มาตรา 61 ให้บริษัทตามมาตรา 66 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัตินี้ ดำเนินการให้มีกรรมการ ผู้จัดการ บุคคลซึ่งมีอำนาจกระทำการแทนบริษัทหรือที่ปรึกษาของบริษัทมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 62 ในกรณีที่ยังมิได้ออกประกาศเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เกี่ยวกับการขออนุญาตหรือการขอต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา 65 หรือมาตรา 72 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ หรือมีการออกประกาศแล้ว แต่ยังไม่ผลใช้บังคับ การพิจารณาอนุญาตให้เป็นไปตามมาตรา 65 หรือมาตรา 72 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แล้วแต่กรณี

มาตรา 63 ผู้ใดทำหน้าที่ตรวจสอบและประเมินวินาศภัยอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับและมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 35/3 ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประเมินวินาศภัยตามพระราชบัญญัตินี้ต่อนายทะเบียนภายในสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับและเมื่อยื่นคำขอแล้วให้ทำหน้าที่ต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา 64 ผู้ใดทำหน้าที่รับรองรายงานคำนวณความรับผิดตามกรมธรรม์ประกันภัย ของบริษัทอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ทำหน้าที่ดังกล่าวต่อไปได้อีกแปดปี

มาตรา 65 ให้สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย โอนเงิน ทรัพย์สิน และหนี้ของกองทุนเพื่อการพัฒนาธุรกิจประกันวินาศภัยที่มีอยู่ในวันที่ พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาไปเป็นของกองทุนประกันวินาศภัย

มาตรา 66 ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 67 บรรดากฎกระทรวง ประกาศ เงื่อนไข หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติ ประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้คงใช้บังคับได้ต่อไป เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ เงื่อนไข หรือคำสั่ง ตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวง ประกาศ เงื่อนไข หรือคำสั่งตามวรรคหนึ่งให้ ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 68 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

ตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ได้กำหนดบทเฉพาะกาลไว้ดังนี้

มาตรา 112 ให้ถือว่าบรรดาบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2510 เป็นบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่าสาขาของบริษัทที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายดังกล่าวอยู่ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นสาขาของบริษัทที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ในการอนุญาต

มาตรา 113 บริษัทตามมาตรา 112 บริษัทใดได้ออกหุ้นไว้แล้วโดยไม่เป็นไปตาม มาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้บริษัทนั้นดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องตามมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัตินี้ ภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 114 บริษัทตามมาตรา 112 บริษัทใดมีผู้ถือหุ้นหรือกรรมการที่เป็นบุคคลผู้มีสัญชาติไทยต่ำกว่าอัตราที่กำหนดไว้ตามมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้คงมีผู้ถือหุ้นหรือกรรมการที่เป็นบุคคลผู้มีสัญชาติไทยในอัตราที่เป็นอยู่ได้ต่อไป

มาตรา 115 ให้บริษัทตามมาตรา 112 ที่มีสำนักงานแยกออกจากสำนักงานใหญ่ และประกอบการใด ๆ เพื่อประโยชน์ของบริษัทตามมาตรา 112 ยื่นขอรับอนุญาตเป็นสาขาให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเลิกสำนักงานนั้นเสีย ทั้งนี้ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และภายในระยะเวลาดังกล่าวมิให้ถือว่าบริษัทตามมาตรา 112 ผ่าฝืนมาตรา 16

มาตรา 116 ให้บริษัทตามมาตรา 112 วางหลักทรัพย์ประกันให้ถูกต้องตามมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัตินี้ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงออกตามมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ

มาตรา 117 ให้บริษัทตามมาตรา 112 จัดให้มีการดำรงไว้ซึ่งเงินกองทุนให้ถูกต้องตาม มาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัตินี้ ภายในสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 118 มิให้นำบทบัญญัติในมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับ แก่บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่บริษัทตามมาตรา 112 ได้มาหรือมีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ และต้องจำหน่ายไปตามมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัตินี้ ภายในเก้าปีนับแต่วันที่เลิกใช้ หรือวันที่ได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์นั้น แล้วแต่กรณี เว้นแต่อสังหาริมทรัพย์ที่บริษัทตามมาตรา 112 ได้มาหรือมีอยู่ก่อนวันที่ 15 เมษายน 2510

มาตรา 119 มิให้นำบทบัญญัติตามมาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่ผู้ที่เป็นกรรมการ ผู้จัดการ พนักงาน บุคคลผู้มีอำนาจในการจัดการ หรือที่ปรึกษาของบริษัทตามมาตรา 112 อยู่แล้วโดยชอบก่อนหรือในบั้นที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 120 ค่าสินไหมทดแทนที่ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยหรือผู้มีสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ประกันภัยมีสิทธิได้รับ ซึ่งสิทธิเรียกร้องเงินนั้นขาดอายุความแล้วและอยู่ในครอบครองของบริษัทในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้บริษัทตรวจสอบและนำส่งเงินดังกล่าวเข้ากองทุนภายในสามเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้นำความในมาตรา 80 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 121 บริษัทตามมาตรา 112 บัญชีใดได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิตอยู่แล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้บริษัทนั้นประกอบธุรกิจประกันชีวิตตามใบอนุญาตนั้นต่อไปได้จนได้เงื่อนไขดังนี้

(1) หลักทรัพย์ประกันที่บริษัทต้องรวมไว้กับนายทะเบียนและเงินกองทุนที่บริษัทดำรงไว้ตามมาตรา 19 และมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี ต้องเป็นหลักทรัพย์ประกันและเงินกองทุนต่างหากจากหลักทรัพย์ประกันและเงินกองทุนที่บริษัทตามมาตรา 112 ต้องวางและดำรงไว้ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต

(2) ต้องแยกรายรับและรายจ่ายของธุรกิจประกันชีวิตออกเป็นส่วนหนึ่งต่างหากจากรายรับและรายจ่ายของธุรกิจประกันวินาศภัย

(3) ในกรณีที่รัฐมนตรีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามมาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่ารัฐมนตรีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตของบริษัทตามมาตรา 112 นั้นด้วย

ให้บริษัทตามวรรคหนึ่ง จัดตั้งบริษัทขึ้นใหม่เพื่อขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต โดยรับโอนบรรดาทรัพย์สิน หนี้สิน ความรับผิดชอบตามกรมธรรม์ประกันภัย ตลอดจนพนักงานและลูกจ้างในส่วนของธุรกิจประกันชีวิตของบริษัทตามมาตรา 112 เป็นของบริษัทที่ตั้งขึ้นใหม่นั้นไว้แล้วเสร็จภายในสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่จัดตั้งบริษัทขึ้นใหม่เพื่อขอรับใบอนุญาตภายในกำหนดเวลาดังกล่าวหรือปฏิบัติฝ่าฝืนมาตรานี้ ให้ถือว่าใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตของบริษัทตามมาตรา 112 นั้นเป็นอันสิ้นอายุ

มาตรา 122 ในกรณีที่มีเหตุผลอันจำเป็น ให้รัฐมนตรีมีอำนาจขยายระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา 113 มาตรา 115 มาตรา 116 และมาตรา 117 แห่งพระราชบัญญัตินี้ได้เมื่อบริษัทตามมาตรา 112 ร้องขอโดยแสดงเหตุผลอันจำเป็นให้ปรากฏ แต่ระยะเวลาที่ขยายให้ดังกล่าวต้องไม่เกินสองปีนับแต่วันครบกำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้ตามมาตรา 113 มาตรา 115 มาตรา 116 และมาตรา 117

มาตรา 123 ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือใบอนุญาตเป็น
นายหน้าประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2510 เป็นผู้ได้รับใบอนุญาต
เป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

มาตรา 124 ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือใบอนุญาตเป็น
นายหน้าประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2510 ในขณะเดียวกันแจ้ง
การเลิกกระทำกรเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัยอย่างใดอย่างหนึ่ง
ต่อนายทะเบียนภายในสองเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อพ้นระยะดังกล่าว
หากผู้ใดมิได้แจ้งการบอกเลิกการเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย
อย่างใดอย่างหนึ่งต่อนายทะเบียนให้ถือว่าใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยของผู้นั้นสิ้นสุดลง
ตั้งแต่วันสิ้นระยะเวลาให้แจ้งการบอกเลิกดังกล่าว

มาตรา 125 ให้บรรดากฎกระทรวง ประกาศ หรือเงื่อนไขในการอนุญาตที่ออก
หรือกำหนด ซึ่งใช้บังคับอยู่ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่
ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะได้มีกฎกระทรวง ประกาศ หรือเงื่อนไขที่ออก
หรือกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

หมายเหตุ :

ก่อนพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 มีผลบังคับพระราชบัญญัติ
ประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ถูกแก้ไขโดยมาตรา 3 (1) แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับ
และส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. 2550 ดังนี้

คำว่า "รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์" ในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย
พ.ศ. 2535 ให้หมายความถึง "รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง"

คำว่า "รัฐมนตรี" ในมาตรา 7 วรรคสาม มาตรา 13 มาตรา 16 มาตรา 19 มาตรา 23
มาตรา 24 มาตรา 28 มาตรา 31 มาตรา 32 มาตรา 34 มาตรา 36 มาตรา 52 มาตรา 53
มาตรา 60 มาตรา 62 มาตรา 77 และมาตรา 88 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535
ให้หมายความถึง "คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย"

คำว่า "อธิบดีกรมการประกันภัย" ในมาตรา 4 และมาตรา 110 วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ให้หมายความถึง "เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริม
การประกอบธุรกิจประกันภัย"

คำว่า "นายทะเบียน" ในมาตรา 20 มาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 37 มาตรา 38 มาตรา 39 มาตรา 44 มาตรา 46 มาตรา 47 มาตรา 48 มาตรา 49 มาตรา 50 มาตรา 57 มาตรา 63 มาตรา 64 มาตรา 66 มาตรา 68 วรรคสอง และมาตรา 70 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ให้หมายความถึง "คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย"

คำว่า "กรรมการประกันภัย" ในมาตรา 61 มาตรา 82 มาตรา 109 และมาตรา 110 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ให้หมายความถึง "สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย"

คำว่า "คณะกรรมการ" ในมาตรา 31 (17) แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ให้หมายความถึง "คณะกรรมการบริษัท"

คำว่า "คณะกรรมการ" ในมาตรา 111 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ให้หมายความถึง "คณะกรรมการเปรียบเทียบ"

อัตราค่าธรรมเนียม

(1) คำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย	200,000 บาท
(2) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยทุกประเภท	2,000,000 บาท
(3) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยกรณีการควบบริษัท	100,000 บาท
(4) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยไม่ครบทุกประเภท	1,600,000 บาท
(5) ใบอนุญาตให้เปิดสาขาของบริษัท	80,000 บาท
(6) การอนุญาตให้ย้ายสำนักงานใหญ่หรือสาขา	20,000 บาท
(7) ค่าสมัครสอบความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย หรือนายหน้าประกันวินาศภัย	400 บาท
(8) ใบอนุญาตให้เป็นตัวแทนประกันวินาศภัย	800 บาท
(9) ใบอนุญาตให้นิติบุคคลเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย	40,000 บาท
(10) ใบอนุญาตให้บุคคลธรรมดาเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย	800 บาท
(11) คำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประเมิณวินาศภัย	500 บาท
(12) คำขอรับใบอนุญาตเป็นนักคณิตศาสตร์ประกันภัย	500 บาท
(13) ใบอนุญาตให้เป็นผู้ประเมินวินาศภัย	20,000 บาท
(14) ใบอนุญาตให้เป็นนักคณิตศาสตร์ประกันภัย	20,000 บาท
(15) ใบแทนใบอนุญาตทุกชนิด	400 บาท
(16) ค่าธรรมเนียมรายปีสำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ทุกประเภท	200,000 บาท
(17) ค่าธรรมเนียมรายปีสำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยไม่ครบ ทุกประเภท	160,000 บาท
(18) การให้ต่ออายุใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย ประเภท 1 ปี	400 บาท
(19) การให้ต่ออายุใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย ประเภท 5 ปี	2,000 บาท
(20) การให้ต่ออายุใบอนุญาตให้นิติบุคคลเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ประเภท 1 ปี	12,000 บาท

(21) การให้ต่ออายุใบอนุญาตให้นิติบุคคลเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ประเภท 5 ปี	60,000 บาท
(22) การให้ต่ออายุใบอนุญาตให้บุคคลธรรมดาเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ประเภท 1 ปี	400 บาท
(23) การให้ต่ออายุใบอนุญาตให้บุคคลธรรมดาเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ประเภท 5 ปี	2,000 บาท
(24) การให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นผู้ประเมินวินาศภัย	12,000 บาท
(25) การให้ต่ออายุใบอนุญาตเป็นนักคณิตศาสตร์ประกันภัย	12,000 บาท
(26) การขอตรวจดูเอกสาร ครั้งละ	100 บาท
(27) การคัดหรือรับรองสำเนาเอกสาร หน้าละ	100 บาท
(28) ค่าขอรับความเห็นชอบในแบบและข้อความแห่งกรมธรรม์ประกันภัย เอกสารประกอบหรือแบบท้ายกรมธรรม์ประกันภัย แบบละ	4,000 บาท
(29) ค่าขอรับความเห็นชอบการกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัย แบบละ	4,000 บาท

อัตราค่าธรรมเนียม (เดิม)

ตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2534 ได้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมไว้ดังนี้

(1) ค่าขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย	50,000 บาท
(2) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยทุกประเภท	500,000 บาท
(3) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยไม่ครบทุกประเภท	400,000 บาท
(4) ใบอนุญาตให้เปิดสาขาของบริษัท	20,000 บาท
(5) การอนุญาตให้ย้ายสำนักงานใหญ่หรือสาขา	5,000 บาท
(6) ค่าสมัครสอบความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทน หรือนายหน้าประกันวินาศภัย	200 บาท
(7) ใบอนุญาตให้เป็นตัวแทนประกันวินาศภัย	400 บาท
(8) ใบอนุญาตให้นิติบุคคลเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย	20,000 บาท
(9) ใบอนุญาตให้บุคคลธรรมดาเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย	400 บาท
(10) ใบแทนใบอนุญาตทุกชนิด	200 บาท
(11) ค่าธรรมเนียมรายปีสำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ทุกประเภท	50,000 บาท

(12) ค่าธรรมเนียมรายปีสำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยไม่ครบทุกประเภท	40.000 บาท
(13) การให้ต่ออายุใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย ประเภท 1 ปี	200 บาท
(14) การให้ต่ออายุใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย ประเภท 5 ปี	1.000 บาท
(15) การให้ต่ออายุใบอนุญาตให้นิติบุคคลเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ประเภท 1 ปี	6.000 บาท
(16) การให้ต่ออายุใบอนุญาตให้นิติบุคคลเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ประเภท 5 ปี	30.000 บาท
(17) การให้ต่ออายุใบอนุญาตให้บุคคลธรรมดาเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ประเภท 1 ปี	200 บาท
(18) การให้ต่ออายุใบอนุญาตให้บุคคลธรรมดาเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ประเภท 5 ปี	1.000 บาท
(19) การขอตรวจดูเอกสาร ครึ่งละ	50 บาท
(20) การคัดหรือรับรองสำเนาเอกสาร หน้าละ	50 บาท
(21) ค่าขอรับความเห็นชอบในแบบและข้อความแห่งกรมธรรม์ประกันภัย เอกสารประกอบหรือแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัย แบบละ	1.000 บาท
(22) ค่าขอรับความเห็นชอบการกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัย แบบละ	1.000 บาท

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

แก้ไขเพิ่มเติมโดย

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

(ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2540

(ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2550

(ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2551

พระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
พ.ศ. 2535

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2535
เป็นปีที่ 47 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535”

มาตรา 2 [1] พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“รถ” [2] หมายความว่า รถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ รถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก รถยนต์ทหารตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ทหาร และหมายความรวมถึงรถอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“เจ้าของรถ” หมายความว่า ผู้ซึ่งมีกรรมสิทธิ์ในรถหรือผู้มีสิทธิครอบครองตามสัญญาเช่าซื้อ และหมายความรวมถึงผู้ว่ารถที่จดทะเบียนในต่างประเทศเข้ามาใช้ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวด้วย

“ผู้ประสบภัย” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัยเนื่องจากรถที่ใช้หรืออยู่ในทางหรือเนื่องจากสิ่งที่เป็นรถทุกชนิดติดตั้งในรถนั้น และหมายความรวมถึงทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัย ซึ่งถึงแก่ความตายด้วย

“ความเสียหาย” หมายความว่า ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัยอันเกิดจากรถ

“ผู้ซึ่งอยู่ในรถ” หมายความว่า ผู้ซึ่งอยู่ในหรือบนหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของรถ และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งกำลังขึ้นหรือกำลังลงจากรถนั้นด้วย

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัยที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการประเภทประกันภัยรถ

“ค่าเสียหายเบื้องต้น” [3] หมายความว่า ค่ารักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ค่าปลงศพ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดการศพ รวมทั้งค่าเสียหายและค่าใช้จ่ายที่จำเป็นอื่นเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ประสบภัยในเบื้องต้น ทั้งนี้ตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 20 วรรคสอง

“เครื่องหมาย” [4] (ยกเลิก)

“คณะกรรมการ” [5] หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

“นายทะเบียน” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยหรือผู้ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยมอบหมายโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนทดแทนผู้ประสบภัย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 [6] ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา 6 [7] ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัย
จากรถ" ประกอบด้วยปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธาน ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทน
กระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงคมนาคม ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย
ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ผู้แทนกรมตำรวจ ผู้ซึ่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคมอบหมายหนึ่งคน ผู้แทนสมาคมนายหน้าประกันภัย
ผู้แทนสมาคมประกันวินาศภัย ผู้แทนสมาคมโรงพยาบาลเอกชน ผู้แทนแพทย์สภาและผู้ทรงคุณวุฒิ
อีกไม่เกินสี่คนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ เลขานุการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริม
การประกอบธุรกิจประกันภัยเป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการสำนักนายทะเบียน
คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาจากบุคคลซึ่งมีความรู้
ความเชี่ยวชาญทางการประกันภัย เศรษฐศาสตร์ การแพทย์ หรือกฎหมาย

มาตรา 8 ทวิ [8] ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา 7 และมาตรา 20
และประกาศตามมาตรา 10

(2) กำหนดมาตรฐานกลางของรายการและจำนวนเงินค่ารักษาพยาบาล และค่าใช้จ่าย
อันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลที่บริษัทหรือกองทุนต้องจ่ายให้แก่ผู้ประสบภัย

(3) พิจารณาปัญหาเกี่ยวกับการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นและ/หรือเงินอื่นตาม
พระราชบัญญัตินี้ หรือเกี่ยวกับรายการและจำนวนเงินค่ารักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายอันจำเป็น
เกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามที่นายทะเบียนขอความเห็นหรือตามที่ผู้ประสบภัยร้องขอ

(4) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย
มาตรา 8 ทริ [9] กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(1) ตาย

(2) ลาออก

(3) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(4) เป็นบุคคลล้มละลาย

(5) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(6) ได้รับความจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิด

ที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

การประกันความเสียหาย

มาตรา 7 ภายใต้บังคับมาตรา 8 เจ้าของรถซึ่งใช้รถหรือมีรถไว้เพื่อใช้ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยโดยประกันภัยกับบริษัท

จำนวนเงินเอาประกันภัย ให้กำหนดตามชนิด ประเภท และขนาดของรถ แต่ต้องไม่น้อยกว่าจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

สำหรับรถที่เจ้าของได้จัดให้มีการประกันภัยความเสียหายต่อผู้ประสบภัย โดยเอาประกันภัยครอบคลุมความเสียหายต่อผู้ประสบภัยและทรัพย์สิน ตามชนิด ประเภท และขนาดของรถที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงแล้วไม่ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหาย สำหรับผู้ประสบภัยอีก [14/1]

มาตรา 8 รถดังต่อไปนี้ไม่ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา 7

(1) รถสำหรับเฉพาะองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท และรถสำหรับผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(2) รถของสำนักพระราชวังที่จดทะเบียนและมีเครื่องหมายตามระเบียบที่เลขาธิการพระราชวังกำหนด

(3) รถของกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด สุขาภิบาล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และราชการส่วนท้องถิ่นที่เรียกชื่ออย่างอื่น และรถยนต์ทหาร ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ทหาร

(4) รถอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 9 รถที่จดทะเบียนในต่างประเทศและนำเข้ามาใช้ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว โดยเจ้าของรถไม่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร เจ้าของรถต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัย ทั้งนี้ตามจำนวนเงิน หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 10 [15] บริษัทต้องรับประกันความเสียหายตามมาตรา 7 หรือมาตรา 9 แล้วแต่กรณีทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศดังกล่าวจะกำหนดให้ข้อความในกรมธรรม์ประกันภัยหรืออัตราเบี้ยประกันภัยแตกต่างกันตามชนิด ประเภท หรือขนาดของรถหรือลักษณะของผู้เอาประกันภัยก็ได้

ให้บริษัทรายงานการรับประกันความเสียหายตามวรรคหนึ่งต่อนายทะเบียนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่นายทะเบียนประกาศกำหนด [16]

เมื่อมีการกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยตามมาตรา 7 วรรคสองแล้วหลักเกณฑ์วิธีจ่าย และระยะเวลาการจ่ายค่าสินไหมทดแทนนอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้น ให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยประกาศกำหนด [21]

มาตรา 15 กรมธรรม์ประกันภัยหรือเอกสารประกอบหรือแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัย ซึ่งมีข้อความระบุถึงความรับผิดชอบของบริษัทแตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ บริษัทจะยกเป็นข้อต่อสู้ เพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบต่อผู้ประสบภัยในการชดเชยค่าเสียหายเบื้องต้นมิได้

มาตรา 16 บริษัทจะยกเอาเหตุแห่งความไม่สมบูรณ์หรือการฝ่าฝืนเงื่อนไขของ กรมธรรม์ประกันภัยระหว่างบริษัทกับเจ้าของรถหรือการได้บอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยกับเจ้าของรถ เพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบต่อผู้ประสบภัยในการชดเชยค่าเสียหายเบื้องต้นมิได้ เว้นแต่บริษัทได้มีหนังสือ แจ้งการบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยให้เจ้าของรถและนายทะเบียนทราบล่วงหน้า

การบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยให้มีผลเมื่อครบกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่บริษัท ได้มีหนังสือแจ้งการเลิกกรมธรรม์ประกันภัยไปยังผู้เอาประกันภัยตามภูมิลำเนาที่ทราบครั้งสุดท้าย โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

มาตรา 17 บริษัทจะยกเอาความทุจริตหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ของผู้เอาประกันภัยมาเป็นข้อต่อสู้เพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบในการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ ผู้ประสบภัยมิได้

มาตรา 18 ในกรณีที่รถซึ่งเจ้าของรถได้เอาประกันภัยไว้กับบริษัทได้โอนไปยังบุคคลอื่น โดยผลของกฎหมายว่าด้วยมรดกหรือโดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่น ให้ผู้ได้มาซึ่งรถดังกล่าว มีฐานะเสมือนเป็นผู้เอาประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยนั้น และบริษัทต้องรับผิดชอบตามกรมธรรม์ ประกันภัยดังกล่าวต่อไปตลอดอายุของกรมธรรม์ประกันภัยที่ยังเหลืออยู่

มาตรา 19 [22] ในการรับจดทะเบียนรถยนต์หรือการรับชำระภาษีรถยนต์ประจำปี ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์และกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ให้นายทะเบียนตามกฎหมาย ดังกล่าว มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบว่ามีการประกันความเสียหายตามมาตรา 7 แล้ว จึงจะรับ จดทะเบียนรถยนต์หรือรับชำระภาษีรถยนต์ประจำปีได้

ในกรณีที่ไมปรากฏว่ามีการประกันความเสียหายตามมาตรา 7 ให้นายทะเบียนตามกฎหมายดังกล่าวจัดให้มีการทำประกันความเสียหายตามมาตรา 7 โดยให้นายทะเบียนตามกฎหมายดังกล่าว มีสิทธิเรียกค่าตอบแทนได้ไม่เกินร้อยละห้าแล้วให้เจ้าของรถได้รับส่วนลดร้อยละเจ็ดจากค่าตอบแทนที่นายทะเบียนตามกฎหมายนั้นได้รับจากบริษัทในอัตราร้อยละสิบสองหรือตามอัตราที่คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยประกาศกำหนด ทั้งนี้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยประกาศกำหนด

เงินค่าตอบแทนร้อยละห้าที่นายทะเบียนตามกฎหมายดังกล่าวได้รับ ไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้ของแผ่นดิน และสามารถนำไปใช้จ่ายได้ตามระเบียบที่กระทรวงการคลังได้ให้ความเห็นชอบ

หมวด 2

คำสินไหมทดแทน [23]

— — — —

มาตรา 20 เมื่อมีความเสียหายเกิดขึ้นแก่ผู้ประสบภัยจากรถที่บริษัทได้รับประกันภัยไว้ ให้บริษัทจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นแก่ผู้ประสบภัยเมื่อได้รับคำร้องขอจากผู้ประสบภัย

ความเสียหายที่จะให้ได้รับค่าเสียหายเบื้องต้น จำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้นการร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้น และการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 21 ในกรณีบริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา 20 ให้แก่ผู้ประสบภัย หรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวนที่ต้องจ่ายให้ผู้ประสบภัยแจ้งการไม่ได้รับชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นหรือการได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นไม่ครบจำนวนจากบริษัทต่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 22 การได้รับชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา 20 ไม่ตัดสิทธิผู้ประสบภัยที่จะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพิ่มเติมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา 23 [24] ความเสียหายที่เกิดแก่ผู้ประสบภัยจากรถในกรณีดังต่อไปนี้ ให้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจากเงินกองทุน

(1) รถนั้นมิได้จัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา 7 หรือมาตรา 9 และเจ้าของรถไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัย หรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวน

(2) รถนั้นมีได้อยู่ในความครอบครองของเจ้าของรถในขณะที่เกิดเหตุ เพราะถูก ยักยอกฉ้อโกง กรรโชก ลักทรัพย์ ริดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์ และได้มีการร้องทุกข์ต่อ พนักงานสอบสวน

(3) รถนั้นไม่มีผู้แสดงตนเป็นเจ้าของรถและมิได้จัดให้มีการประกันความเสียหาย ตามมาตรา 7 หรือมาตรา 9

(4) รถนั้นมีผู้ขับหลบหนีไปหรือไม่อาจทราบได้ว่าความเสียหายเกิดจากรถคันใด

(5) บริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา 20 ให้แก่ผู้ประสบภัย หรือจ่ายค่าเสียหาย เบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวน หรือ

(6) รถตามมาตรา 8 ที่มีได้จัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา 7

มาตรา 24 ในกรณีที่รถตั้งแต่สองคันขึ้นไปก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประสบภัย ซึ่งอยู่ในรถ ให้บริษัทที่รับประกันภัยรถแต่ละคันจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยซึ่งอยู่ใน รถคันที่เอาประกันภัยไว้กับบริษัท

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง แก่ผู้ประสบภัยมิใช่เป็นผู้ซึ่งอยู่ในรถ ให้บริษัทดังกล่าวร่วมกันจ่าย ค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยทุกคน โดยเฉลี่ยจ่ายในอัตราส่วนที่เท่ากัน

สำหรับกรณีตามมาตรา 23 ให้สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจ่ายหรือร่วมจ่าย ค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี

มาตรา 25 ให้บริษัทหรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น ตามมาตรา 20 มาตรา 23 หรือมาตรา 24 ให้แก่ผู้ประสบภัยให้เสร็จสิ้นภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ ได้รับคำร้องขอ ทั้งนี้โดยไม่ต้องรอการพิสูจน์ความรับผิดชอบ

ให้ถือว่าค่าเสียหายเบื้องต้นเป็นส่วนหนึ่งของเงินค่าสินไหมทดแทนตามประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา 26 [25] ในกรณีที่เจ้าของรถหรือบริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ ผู้ประสบภัยหรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวนตามมาตรา 23 (1) หรือ (5) แล้วแต่กรณี หรือกรณีที่เกิดความเสียหายแก่ผู้ประสบภัยเพราะเหตุตามมาตรา 23 (3) หรือ (4) เมื่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัย ตามมาตรา 25 แล้วให้นายทะเบียนเรียกเงินตามจำนวนที่ได้จ่ายไปคืนจากเจ้าของรถหรือบริษัท แล้วแต่กรณี รวมทั้งเงินเพิ่มในอัตราร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าเสียหายเบื้องต้นที่จ่ายจากกองทุน ส่งเข้าสมทบกองทุนอีกต่างหากเว้นแต่กรณีที่ความเสียหายเกิดแก่ผู้ประสบภัยเพราะเหตุตาม มาตรา 23 (4) และเจ้าของรถหรือบริษัทไม่ทราบถึงเหตุนั้นโดยสุจริตหรือเจ้าของรถที่กรรมธรรม์

หมดอายุแต่ยังไม่เกินสามสิบวัน โดยเจ้าของรถไม่มีเจตนาหลีกเลี่ยงการทำประกันภัย หรือในกรณีอื่น
ที่คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยประกาศกำหนด นายทะเบียน
อาจลดหรือลดเงินเพิ่มลงได้

หลักเกณฑ์ในการเรียกเงินคืน การงดและลดเงินเพิ่ม ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำกับ
และส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยประกาศกำหนด

มาตรา 27 การขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ประสบภัยต้อง
ร้องขอภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่มีความเสียหายเกิดขึ้น

มาตรา 28 ในกรณีตามมาตรา 23 (1) และ (3) ให้นายทะเบียนยึดรถที่ก่อให้เกิด
ความเสียหายไว้ได้หากมิได้มีการยึดรถนั้นไว้ตามกฎหมายอื่นอยู่ก่อนแล้ว จนกว่าเจ้าของรถจะได้จ่าย
ค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจนครบจำนวน หรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นคืนกองทุนภายใน
เจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งจากนายทะเบียน และหากมีการยึดรถนั้นตามกฎหมายอื่นอยู่ก่อนแล้ว
ให้สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยมีสิทธิขอเข้าเจดีย์
ในทรัพย์สินนั้นหากมีการขายทอดตลาด

มาตรา 29 รถที่ยึดไว้ตามมาตรา 28 ให้นายทะเบียนมีอำนาจขายทอดตลาดได้ในกรณี
ดังต่อไปนี้

(1) กรณีที่เจ้าของรถตามมาตรา 23 (1) ไม่จ่ายเงินค่าเสียหายเบื้องต้นที่จ่ายจากกองทุน
แทนตน คืนให้แก่กองทุนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งจากนายทะเบียน

(2) กรณีที่ไม่ปรากฏตัวเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหาย และนายทะเบียน
ได้ประกาศหาตัวเจ้าของรถโดยปิดประกาศไว้ ณ ที่ทำการของนายทะเบียนซึ่งได้ยึดรถที่ก่อให้เกิด
ความเสียหายไว้ และประกาศในหนังสือพิมพ์รายวันที่จำหน่ายในท้องถิ่นที่เกิดเหตุอย่างน้อยสองวัน
ติดต่อกัน แต่เจ้าของรถไม่ปรากฏตัวต่อนายทะเบียน ซึ่งได้ยึดรถนั้นไว้ภายในสามสิบวันนับแต่วันแรก
ที่ประกาศในหนังสือพิมพ์

มาตรา 30 วิธีการยึดรถตามมาตรา 28 และการขายทอดตลาดรถตามมาตรา 29
ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดรถตามมาตรา 29 ให้หักเป็นค่าใช้จ่ายในการยึด และ
การขายทอดตลาด และจ่ายเป็นค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยหรือจ่ายคืนให้แก่กองทุน
แล้วแต่กรณี ถ้ามีเงินเหลือเท่าใดให้คืนแก่เจ้าของรถ ในกรณีที่ไม่มิผู้แสดงตนเป็นเจ้าของรถที่ก่อ
ให้เกิดความเสียหาย ให้สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
เก็บรักษาเงินนั้นไว้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และถ้าเจ้าของรถไม่เรียกเงินนั้นคืน ภายในห้าปีนับจากวันที่ขายทอดตลาดให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน

มาตรา 31 [26] ในกรณีที่ความเสียหายเกิดขึ้นจากการกระทำของบุคคลภายนอก หรือเกิดขึ้นเพราะความจงใจหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของเจ้าของรถ ผู้ขับขี่รถ ผู้ซึ่งอยู่ในรถหรือผู้ประสพภัย เมื่อบริษัทได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นหรือค่าสินไหมทดแทนหรือเมื่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสพภัยได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสพภัยหรือเมื่อหน่วยงานตามมาตรา 8 (1) (2) (3) หรือเจ้าของรถตามมาตรา 8 (4) ได้จ่ายเงินคืนกองทุนตามมาตรา 32 ไปแล้วเป็นจำนวนเงินเท่าใดให้บริษัท หรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสพภัย หรือหน่วยงานตามมาตรา 8 (1) (2) (3) หรือเจ้าของรถตามมาตรา 8 (4) แล้วแต่กรณี มีสิทธิไล่เบี้ยเอาแก่บุคคลดังกล่าวหรือมีสิทธิเรียกให้ผู้ประสพภัยคืนเงินดังกล่าวได้

วรรคสอง [27] (ยกเลิก)

มาตรา 32 [28] ในกรณีที่นายทะเบียนได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสพภัย สำหรับความเสียหายที่เกิดจากรถตามมาตรา 8 ซึ่งไม่ได้เอาประกันความเสียหายตามมาตรา 7 ให้หน่วยงานผู้เป็นเจ้าของรถตามมาตรา 8 (1) (2) (3) หรือเจ้าของรถตามมาตรา 8 (4) แล้วแต่กรณี ดังเงินตามจำนวนที่ได้จ่ายจากเงินกองทุนคืนให้แก่กองทุน

การจ่ายเงินคืนกองทุนสำหรับรถตามมาตรา 8 (1) (2) หรือ (3) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

หมวด 3

กองทุนทดแทนผู้ประสพภัย

มาตรา 33 ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นเรียกว่า “กองทุนทดแทนผู้ประสพภัย” มีวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นทุนสำหรับจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสพภัยเมื่อมีกรณีตามมาตรา 23 และเป็นค่าใช้จ่ายอื่นในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

กองทุนประกอบด้วย

(1) เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้

(2) [29] เงินที่บริษัทจ่ายสมทบตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามมาตรา 36 และเงินเพิ่ม

ที่ได้รับตามมาตรา 36 ทวิ

(3) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี

- (4) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาตามมาตรา 28 มาตรา 30 มาตรา 31 หรือมาตรา 32
- (5) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้
- (6) ดอกผลของเงินกองทุน
- (7) เงินที่ได้จากการขายทรัพย์สินที่ได้มาตาม (4) และ (5)
- (8) เงินรายได้อื่น ๆ

เงินและทรัพย์สินดังกล่าวให้เป็นของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เพื่อใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของกองทุน โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา 34 [30] ให้มีสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยขึ้นในสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับกองทุนสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยอาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละสามสิบห้าของดอกผลของเงินกองทุนต่อปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานและค่าใช้จ่ายอื่นของสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย

การเบิกจ่าย การเก็บรักษา การจัดการกองทุน ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานและอัตราเบี้ยประชุมของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ และค่าใช้จ่ายอื่นของสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา 35 [32] เมื่อมีกรณีตามมาตรา 23 เกิดขึ้นและผู้ประสบภัยไม่อาจขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากเจ้าของรถที่มีได้จัดให้มีการประกันความเสียหายหรือบริษัทได้ ให้สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจากกองทุนเมื่อผู้ประสบภัยได้นำหลักฐานสำเนาบันทึกประจำวันของพนักงานสอบสวนมาแสดงพร้อมกับการยื่นคำขอ

การร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากกองทุนและการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นจากกองทุนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 36 [33] ให้บริษัทจ่ายเงินสมทบให้แก่กองทุนทุกรอบสามเดือน ในอัตราไม่เกินร้อยละสิบของเบี้ยประกันภัยที่ได้รับจากผู้เอาประกันภัยในแต่ละสามเดือน เงินสมทบที่บริษัทจ่ายนั้นให้นำไปหักเป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากรได้

การเรียกเก็บและการจ่ายเงินสมทบจากบริษัท ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกระทรวง

มาตรา 36 ทวิ [34] บริษัทใดไม่จ่ายเงินสมทบให้แก่กองทุนให้ถูกต้องและครบถ้วนตามมาตรา 36 ต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของเงินสมทบที่ไม่ได้จ่าย

หมวด 4 บทกำหนดโทษ

มาตรา 37 [35] เจ้าของรถผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 7 หรือมาตรา 9 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 38 [36] บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 10 มาตรา 10 ทวิ หรือมาตรา 36 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสองแสนห้าหมื่นบาท

มาตรา 39 [37] ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 11 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 40 [38] เจ้าของรถหรือผู้ใช้รถผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 12 หรือบริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 13 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 41 [39] บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนประกาศที่ออกตามความในมาตรา 14 วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา 42 [39.1] (ยกเลิก)

มาตรา 43 [40] (ยกเลิก)

มาตรา 44 [41] บริษัทใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 20 หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 25 หรือเจ้าของรถหรือบริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 26 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา 45 [42] ผู้ใดยื่นคำขอรับชดเชยค่าเสียหายเบื้องต้นหรือค่าสินไหมทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้โดยทุจริต หรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จเพื่อขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นหรือค่าสินไหมทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 46 บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวให้นายทะเบียนมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ และเมื่อได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 47 ให้เจ้าของรถซึ่งใช้รถหรือมีรถไว้เพื่อใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับดำเนินการจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประกบท้ายตามพระราชบัญญัตินี้ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และก่อนพ้นระยะเวลาดังกล่าวมิให้ถือว่าเจ้าของรถนั้นไม่ปฏิบัติตามมาตรา 7 หรือมาตรา 9

ให้บทบัญญัติมาตรา 23 (5) มีผลใช้บังคับกับรถที่เจ้าของรถได้จัดให้มีการประกันความเสียหายไว้แล้วตามมาตรา 7 หรือมาตรา 9

ภายใต้บังคับวรรคสอง บทบัญญัติมาตรา 23 ยังมีให้ใช้บังคับจนกว่าจะพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปรากฏว่าอุบัติเหตุอันเกิดจากรถได้ทวีจำนวนขึ้นในแต่ละปี เป็นเหตุให้มีผู้ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก โดยผู้ประกบท้ายดังกล่าวไม่ได้รับการชดใช้ค่าเสียหายหรือได้รับชดใช้ค่าเสียหายไม่คุ้มกับความเสียหายที่ได้รับจริง และหากผู้ประกบท้ายจะใช้สิทธิทางแพ่งเรียกร้องค่าเสียหายก็จะต้องใช้เวลาดำเนินคดียาวนาน ดังนั้นเพื่อให้ผู้ประกบท้ายได้รับการชดใช้ค่าเสียหายและได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นที่แน่นอนและทันท่วงที สมควรกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประกบท้ายจากรถ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประกบท้ายจากรถ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 [43]

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประกบท้ายจากรถ พ.ศ. 2535 มีบทบัญญัติไม่เหมาะสมบางประการ และยังมีปัญหาในการบังคับใช้และการปฏิบัติตาม สมควรขยายระยะเวลาการใช้บังคับออกไปก่อน เพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 19 ให้บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด จัดให้มีสถานที่ดำเนินการ เพื่อให้บริการครบทุกจังหวัดรวมทั้งกรุงเทพมหานครให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ส่วนการจัดให้มีสถานที่ดำเนินการเพิ่มเติมต่อไปให้สอดคล้องกับปริมาณความต้องการของการให้บริการแก่ผู้ประสบภัยจากรถ ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกรมการประกันภัย กำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา 20 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่กฎหมายว่าด้วยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติหลายประการที่ยังไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน ซึ่งมีผลกระทบต่อประชาชนโดยตรง เช่น บทบัญญัติเกี่ยวกับองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ แบบและข้อความในกรมธรรม์ประกันภัยและอัตราเบี้ยประกันภัย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าว รวมทั้งเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดให้บริษัทประกันภัยต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทน นอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจากรถตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด การจัดให้มีบริษัทคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถกลางขึ้น เพื่อให้บริการเกี่ยวกับการรับประกันภัยและการจ่ายค่าสินไหมทดแทนบริษัทและสำนักงานงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย การกำหนดค่าใช้จ่ายในการบริหารสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย และการกำหนดอัตราเงินสมทบ ระยะเวลา และหลักเกณฑ์การจ่ายเงินสมทบที่บริษัทต้องจ่ายให้แก่กองทุนทดแทนผู้ประสบภัย รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

* พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 พ.ศ. 2545 [45]

มาตรา 48 ในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ให้แก้ไข คำว่า "ผู้แทนกรมการปกครอง" เป็น "ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย"

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 ได้บัญญัติให้จัดตั้งส่วนราชการขึ้นใหม่โดยมีภารกิจใหม่ ซึ่งได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม นั้นแล้ว และเนื่องจากพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

ได้บัญญัติให้ออนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ รัฐมนตรีผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่
ในส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่ โดยให้มีการแก้ไขบทบัญญัติต่าง ๆ ให้สอดคล้อง
กับอำนาจหน้าที่ที่โอนไปด้วย ฉะนั้น เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามหลักการที่ปรากฏในพระราชบัญญัติ
และพระราชกฤษฎีกา ดังกล่าว จึงสมควรแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้สอดคล้องกับการโอน
ส่วนราชการ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องมีความชัดเจนในการใช้กฎหมายโดยไม่ต้องไปค้นหาในกฎหมาย
โอนอำนาจหน้าที่ว่าตามกฎหมายใดได้มีการโอนภารกิจของส่วนราชการหรือผู้รับผิดชอบ
ตามกฎหมายนั้นไปเป็นของหน่วยงานใดหรือผู้ใดแล้ว โดยแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้มีการ
เปลี่ยนชื่อส่วนราชการ รัฐมนตรี ผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการให้ตรงกับ
การโอนอำนาจหน้าที่และเพิ่มผู้แทน ส่วนราชการในคณะกรรมการให้ตรงตามภารกิจที่มีการตัดโอน
จากส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่ รวมทั้งตัดส่วนราชการเดิมที่มีการยุบเลิกแล้ว
ซึ่งเป็นการแก้ไขให้ตรงตามพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวจึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2550 [46]

มาตรา 20 สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายเบื้องต้นหรือค่าสินไหมทดแทนที่มีอยู่ก่อนวันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้คงมีอยู่ต่อไป ทั้งนี้ภายใต้หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลา
ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น

มาตรา 21 บรรดากฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 และยังใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะได้มีประกาศ
ที่ออกตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 22 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันปรากฏว่า
มีผู้ประสบภัยจากรถบางประเภทที่ยังไม่ได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัย
จากรถ พ.ศ. 2535 ทำให้ผู้ประสบภัยไม่ได้รับการชดเชยค่าเสียหายเบื้องต้นที่แน่นอนและทันทั่วถึง
นอกจากนี้ ยังมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจ

และสังคมในปัจจุบัน เช่น บทบัญญัติเกี่ยวกับหลักฐานการมีประกันความเสียหาย การแจ้งการบอกเลิกกรรมธรรม์ การใช้จ่ายเงินกองทุน การจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นจากเงินกองทุนและการเรียกค่าเสียหายเบื้องต้นคืน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าว รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

[1] ประกาศครั้งแรกในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 109/ตอนที่ 44/หน้า 45/9 เมษายน 2534 และต่อมามาตรา 2 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535

[2] มาตรา 4 นิยามคำว่า “รถ” เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2550

[3] มาตรา 4 นิยามคำว่า “ค่าเสียหายเบื้องต้น” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2550

[4] มาตรา 4 นิยามคำว่า “เครื่องหมาย” ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2550

[5] มาตรา 3 นิยามคำว่า “คณะกรรมการ” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2550

[6] มาตรา 5 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2540

[7] มาตรา 6 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2540

[8] มาตรา 6 ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2540

[9] มาตรา 6 ตริ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2540

[10] มาตรา 6 จัตวา เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2540

[11] มาตรา 6 เบญจ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2540

[12] มาตรา 6 ฉ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2540

[13] มาตรา 6 สัตต เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3)

พ.ศ. 2540

[14] มาตรา 6 อัญฐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3)

พ.ศ. 2540

[14.1] มาตรา 7 วรรคสาม เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2551

[15] มาตรา 10 แก้อไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

(ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2540

[16] มาตรา 10 วรรคสอง เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

(ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2550

[17] มาตรา 10 ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3)

พ.ศ. 2540

[18] มาตรา 10 ศรี เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3)

พ.ศ. 2540

[19] มาตรา 12 แก้อไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 4)

พ.ศ. 2550

[20] มาตรา 13 แก้อไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 4)

พ.ศ. 2550

[21] มาตรา 14 วรรคสอง เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3)

พ.ศ. 2540

[22] มาตรา 19 แก้อไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 4)

พ.ศ. 2550

[23] ชื่อหมวด 2 “คำสินไหมทดแทน” แก้อไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2540

[24] มาตรา 23 แก้อไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 4)

พ.ศ. 2550

[25] มาตรา 26 แก้อไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 4)

พ.ศ. 2550

[26] มาตรา 31 แก้อไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3)

พ.ศ. 2540

- [27] มาตรา 31 วรรคสอง ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2550
- [28] มาตรา 32 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2540
- [29] มาตรา 33 (2) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2540
- [30] มาตรา 34 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2540
- [31] มาตรา 34 วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2550
- [32] มาตรา 35 วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2550
- [33] มาตรา 36 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2540
- [34] มาตรา 36 ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2540
- [35] มาตรา 37 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2540
- [36] มาตรา 38 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2550
- [37] มาตรา 39 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2540
- [38] มาตรา 40 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2550
- [39] มาตรา 41 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2550
- [39.1] มาตรา 42 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2550
- [40] มาตรา 43 ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2550

[41] มาตรา 44 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 4)

พ.ศ. 2550

[42] มาตรา 45 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 4)

พ.ศ. 2550

[43] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 109/ตอนที่ 111/หน้า 1/4 พฤศจิกายน 2535

[44] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 114/ตอนที่ 72 ก/หน้า 23/16 พฤศจิกายน 2540

[45] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 119/ตอนที่ 102 ก/หน้า 66/8 ตุลาคม 2545

[46] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 124/ตอนที่ 19 ก/หน้า 4/5 เมษายน 2550

คู่มือ

ค.ป.ก.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
การประจักษ์ศิลปาคม (ค.ป.ก.)

คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
ที่ 32/2550

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงข้อสอบความรู้ด้านกฎหมาย

เพื่อให้การสอบขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันภัยและนายหน้าประกันภัย ในส่วนของการสอบความรู้ด้านกฎหมายสอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกันชีวิตและพระราชบัญญัติประกันวินาศภัยฉบับใหม่ที่ได้มีการแก้ไขจึงเห็นควรแต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงข้อสอบความรู้ด้านกฎหมาย โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ดังนี้

องค์ประกอบ

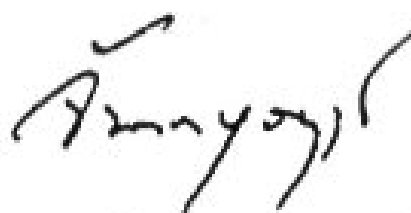
1. นางสาวรารวรรณ เวชชสิทธิ์	ผู้ช่วยเลขาธิการ
สายกำกับผลิตภัณฑ์และบุคลากร	ประธานกรรมการ
2. นางกมลวรรณ กิรติสมิต	ผู้อำนวยการฝ่ายกำกับ
บุคลากรประกันภัย	กรรมการ
3. นายชนะพล มหาวงษ์	ผู้อำนวยการส่วนอนุญาตไตตุลาการ
สำนักกฎหมายและคดี	กรรมการ
4. นางศิริวรรณ คำสมาน	ผู้อำนวยการส่วนใบอนุญาตและทะเบียน
บุคลากรประกันภัย	กรรมการ
5. นายเรืองวิทย์ นันทาภิวัฒน์	นายกสมาคมนายหน้าประกันภัยไทย	กรรมการ
6. นายบรรยง เรียงวัฒนสุข	ผู้อำนวยการสมาคมตัวแทนประกันชีวิต	กรรมการ
7. นางสาวกัลยา จุกหอม	ผู้จัดการฝ่ายวิชาการ
สมาคมประกันวินาศภัย	กรรมการ

8. นายสุวิทย์ วัชรอำไพวัฒน์	กรรมการประจำคณะอนุกรรมการ กฎหมาย สมาคมประกันชีวิตไทย	กรรมการ
9 นายชัชวาลย์ วยัฒหสุวรรณ	ผู้อำนวยการส่วนกำกับ มาตรฐานบุคลากร	กรรมการและ เลขานุการ
10. นายสยาม พรพงศ์	เจ้าหน้าที่ชำนาญการ	กรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ
11. นางจันทร์ทิพย์ จิรโรจน์	เจ้าหน้าที่อาวุโส	กรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ

อำนาจหน้าที่

1. พิจารณาปรับปรุงคำสั่งข้อสอบความรู้ด้านกฎหมายให้มีความถูกต้องและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกันชีวิตและพระราชบัญญัติประกันวินาศภัยฉบับใหม่ที่ได้มีการแก้ไข
 2. ดำเนินการอื่นตามที่เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยมอบหมาย
- ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 28 ธันวาคม 2550

(นางจันทร์ตรา บุรณดุภษ์)

เลขาธิการ